

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 ■ Τ.Κ. 114 72 ΑΘΗΝΑ ■ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020 ■ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 639 ■ 2,50 ΕΥΡΩ

Θα είμαστε κλειστά από
1 έως και 15 Αυγούστου.
Καλό Καλοκαίρι!

Έβαψε πλώρη για τα 96 χρόνια!

Η ελληνική εφημερίδα *Απογευματινή* συμπλήρωσε 95 χρόνια ζωής. Πρόκειται για γεγονός με ιδιαίτερη σημασία, διότι δεν είναι εύκολο ένα έντυπο να μπορεί –και μάλιστα σε συνθήκες αντίξοες– να επιβιώσει τόσα χρόνια και να βρίσκεται πολύ κοντά στην 100η επέτειο.

Μαζί με την *Cumhuriyet* η *Απογευματινή* είναι οι παλαιότερες εφημερίδες της Τουρκικής Δημοκρατίας, που ίδρυσε ο Κεμάλ Ατατούρκ.

Για την ακρίβεια η *Απογευματινή* ιδρύθηκε στις 12 Ιουλίου 1925 από τους Κωνσταντίνο Βασιλειάδη, φαρμακοποιό και Οδυσσέα Κρυσταλλίδη, τυπογράφο, με εμπειρία στην έκδοση και διανομή εφημερίδων.

Επειδή φέτος η μέρα της ίδρυσης είναι Κυριακή που η εφημερίδα δεν εκδίδεται, γι' αυτό με το σημερινό φύλλο συμπληρώνει τα 95 χρόνια.

Σήμερα στη στήλη ΘΕΣΕΙΣ της εφημερίδας δημοσιεύεται το ακόλουθο κείμενο:

«Με το σημερινό της φύλλο, με αριθμό 34.248, η *Απογευματινή* κλείνει το 95ο και ταξιδεύει προς το 96ο έτος της κυκλοφορίας της ως ημερήσια εφημερίδα.

Μια εφημερίδα, της οποίας η ιστορία υπήρξε παράλληλη με την Ιστορία της «Πολιτικής Ρωμιοσύνης».

Τα περισσότερα από τα χρόνια αυτά υπήρξαν δύσκολα και οι εκάστοτε εκδότες φρόντισαν να περάσουν τις συμπληγάδες με όσο το δυνατόν μικρότερες ζημιές.

Το ενδιαφέρον και η στήριξη των αναγνωστών υπήρξε πάντοτε ο κινητήριος μοχλός.

Με την πάροδο του χρόνου όμως και τη συνεχή αποψίλωση της Ομογένειας, ο αγώνας επιβίωσης της εφημερίδας στις μέρες μας, έγινε δυσκολότερος...

Όσο για τη φετινή χρονιά... η απρόσκλητη παρουσία της πανδημίας, τείνει να καταστήσει μοιραία.

Παρά ταύτα... ο αγώνας συνεχίζεται!

Μι.Β.»

Αριστείδης Βικέτος, ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 10/7/2020

Τ. ΕΡΝΤΟΓΑΝ: ΠΑΖΑΡΙ... Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ;

ΟΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ ΤΡΟΜΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Αλαζονεία, ανοησία, αυταρχικότητα, μνησικακία, θρησκευτικός σωβινισμός, στρατηγική εκτόνωσης της εσωτερικής πίεσης ή απλώς ένας συνδυασμός όλων αυτών των στοιχείων, οδήγησαν τελικά τον Ερντογάν να υπογράψει το διάταγμα με το οποίο μετέτρεψε ένα μνημείο οικουμενικής ακτινοβολίας σε τζαμί; Ο «τυφλός σουλτανισμός» που διακρίνει την πολιτική συμπεριφορά του Τ. Ερντογάν και ο όγκος των προβλημάτων που αντιμετωπίζει, τον οδηγεί σε ακραίες πολιτικές. Η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί προσβάλει ολόκληρη τη Χριστιανοσύνη. Αυτό όμως φαίνεται ότι τον αφορά. Είναι κοινό μυστικό ότι ο Ερντογάν παρά του ότι θέλει να εμφανίζεται ως ένας ηγέτης με συμπεριφορά «Σουλτάνου» που έχει τον απόλυτο έλεγχο απέναντι σε εχ-

θρούς και φίλους, με δυσκολία διατηρεί την ένταση της «κοινωνικόπολιτικής» φωτιάς που σιγοκαίει στο εσωτερικό της χώρας του.

Παρά ταύτα οι κινήσεις του στο γεωπολιτικό τερνέ θυμίζουν περισσότερο τζογαδόρο παρά πολιτικό. Και όπως λένε στο χαρτοπαικτικό λεξιλόγιο, «σε ένα τραπέζι πόκας, εάν στα πέντε πρώτα λεπτά δεν ανακαλύψεις πιο είναι το «θύμα», τότε πρέπει να φύγεις πολύ γρήγορα, γιατί το θύμα είσαι εσύ!» Δεν γνωρίζουμε εάν ο Ερντογάν θα είναι το θύμα, όμως με τη λογική αυτή, θα ήταν χρήσιμο να δούμε ποιοι είναι οι παίχτες σε αυτό το τραπέζι. Το σίγουρο είναι ότι η χώρα μας δεν συμμετέχει ενεργά στην παρτίδα. Είναι στο φόντο που διαδραματίζεται το παιχνίδι. Ένα κομμάτι του πλούτου της όμως, όπως το ενεργειακό είναι τμήμα του επάθλου.

Ωστόσο οι διπλωματικές ενέργειες των τελευταίων μηνών είναι ουσιαστικές και με αποτελέσματα που ακόμη δεν έχουν φανεί. Στο γεωπολιτικό πόκερ με την Τουρκία οι μεγάλοι παίχτες που συμμετέχουν είναι γνωστοί από τα παλιά: ΗΠΑ, Ρωσία, Γερμανία, Γαλλία, Ισραήλ, Βατικανό... Και δύσκολα χάνουν... Τουλάχιστον μέχρι τώρα, σε αυτά τα παιχνίδια δεν είχαν μεγάλες «χασούρες». Και η Τουρκία όμως ιστορικά από αυτά τα παιχνίδια δεν βγαίνει χαμένη. Ζητάει τα πάντα, γνωρίζει τι δίνει και συνήθως στο τέλος κάτι καλό παίρνει. Αυτή τη φορά όμως τα δεδομένα είναι διαφορετικά.

Ο 66χρονος Ερντογάν μπορεί να μετράει στο ενεργητικό του δώδεκα εκλογικές αναμετρήσεις, πολιτικά όμως είναι βαθιά πληγωμένος. Έχει χάσει την επιρροή του σε μεγάλα αστικά κέντρα και ειδικά στη Κωνσταντινούπολη. Η πολιτική του φόβου δεν έχει διαχρονικά αποτελέσματα. Η τουρκική οικονομία κινείται σε ισορροπίες τρόμου ενώ η χώρα έχει δεχτεί ισχυρό πλήγμα από τη διαχείριση της πανδημίας του Covid-19. Στο πλαίσιο αυτό η αλλαγή σελίδας με «θόρυβο» ήταν αναγκαία. Η Αγία Σοφία, με όλους τους συμβολισμούς της ήταν –προς το παρόν– η κίνηση κλειδί που του δίνει την απαραίτητη ανάσα προκειμένου να κερδίσει πολύτιμο πολιτικό χρόνο.

> ΣΕΛΙΔΑ 3

**ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΟ ΝΗΣΙ
ΚΑΙ ΤΑ «ΑΝΤΙΚΡΙΝΑ»**
Από το 1915 έως και το 1973
> ΣΕΛΙΔΕΣ 12-13

**ΣΕ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ
ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ
Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ** του
νέου Μητροπολίτου
Ίμβρου και Τενέδου

> ΣΕΛΙΔΑ 25

**ΣΤΕΓΗ
ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ
ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ**
στην Ίμβρο

> ΣΕΛΙΔΑ 27

επικαιρότητα

■ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΑΦΝΟΥΣΙΑΣ

Ενώπιον του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου και Αρχιερέων του Θρόνου προσήλθε ο εψηφισμένος Επίσκοπος Δαφνουσίας κ. Σμάραγδος Καραγιαννίδης για το μικρό Μήνυμα.

Απευθυνόμενος στον εψηφισμένο Επίσκοπο, ο οποίος θα υπηρετήσει ως βοηθός του Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος, ο Παναγιώτατος, είπε μεταξύ άλλων: «Συνελθούσα πρότρίτα εν τω εν Γενεύη Πατριαρχικῶν Σταυροπηγῶν του Αποστόλου των Εθνῶν Παύλου η περί ημᾶς Αγία και Ιερά Σύνοδος, τη εισηγήσει της ημετέρας Μετριότητος, σε εξέλεξε ομοφώνως Επίσκοπον της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπῆς Δαφνουσίας».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Πατριάρχης ανέφερε: «Ο αδελφός ἅγιος Χαλκηδόνος, σε ἐκάλεσεν ἐκ της ἄλλοτε συμβασιλευούσης εἰς τὴν ἐνταῦθα περιώνυμον Βασιλεύουσαν, ἐκτιμών τα ἄπερ διεπίστωσε προσόντα σου, σε ἐχειροτόνησε καὶ σε περιέβαλε μετὰ τὴν πατρικὴν στοργὴν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησίν του, σε κατέστησε Πρωτοσύγκελλόν του καὶ ἤδη τὴ προτάσει αὐτοῦ γίνεσαι Βοηθός αὐτοῦ ἐπίσκοπος καὶ ἱεράρχης τῆς Πρωτοθρόνου Μητρὸς Ἐκκλησίας. Ὅποια τιμὴ, ὁποῖον προνόμιον, ὁποῖα εὐλογία διὰ σε, Θεοφιλέστατε εψηφισμένε, ἀγαπητέ μας Σμάραγδε!»

Στὴ συνέχεια ὁ Παναγιώτατος προέτρεψε τὸν εψηφισμένο Επίσκοπο: «Φρόντισε νὰ μὴ διαψεύσης τὰς προσδοκίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πολιοῦ Γέροντός σου· φρόντισε νὰ εἶσαι ἡ βακτηρία τοῦ γήρατός του, καύχημα καὶ ἑπαινος τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριαρχείου, τὸ ὁποῖον χρειάζεται νέους, δυναμικούς καὶ μεμορφωμένους ἀρχιερεῖς, ἐπιστρατευμένους εἰς τὴν ὑψηλὴν οἰκουμενικὴν ἀποστολήν του.

Ἐχε τὴν πρὸς τὸν Κύριον ζώσαν ἀγάπην, τὴν πίστιν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν γενναιότητα τοῦ οὐρανοῦ προστάτου σου Μάρτυρος Σμάραγδου, ὁ ὁποῖος, μαζί με 39 ἄλλα γενναι-

όφρονα παλληκάρια, ἐθυσίασε τὴν νεότητά του διὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν ἁγίαν εἰς τὰ παγωμένα νερά τῆς λίμνης τῆς Σεβαστείας.

Ἐχε πιστότητα καὶ ἀφοσίωσιν ἀμετακίνητον εἰς τὸν πολυλαχῶς τιμήσαντά σε σοφὸν ποιμενάρχην σου. Ἐχε τὴν ἐν Κυρίῳ καύχησιν ὅτι ἀνήκεις εἰς τὴν σεπτὴν ἱεραρχίαν τοῦ μαρτυρικοῦ τούτου Θρόνου, τοῦ πρώτου τῆ τιμῆ καὶ τῆ διακονίας ἐν τῇ καθόλου Ὁρθοδοξίᾳ, εἰς τὸν ὁποῖον ἅπαντες οφείλομεν τὸ παν».

Στὴν ἀντιφώνησή του ὁ εψηφισμένος Επίσκοπος Δαφνουσίας, ἐξέφρασε πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχη τὴν ἐγκάρδια εὐγνωμοσύνην του γιὰ τὴν πρόκριση, καθὼς καὶ πρὸς τοὺς Συνοδικούς Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴ θετικὴ ἀναπόκριση στὴν εὐμενὴ εἰσήγησιν τοῦ Παναγιωτάτου. Τὶς θερμὲς εὐχαριστίες του ἐξέ-

φρασε καὶ πρὸς τὸν γέροντά του, Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος πὺν τὸν πρότεινε γιὰ βοηθό του.

Στὴ συνέχεια, στὸν Πατριαρχικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου παρουσία Ἀρχιερέων, τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς καὶ ἄλλων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν προσκυνητῶν, ὁ εψηφισμένος Επίσκοπος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Μηνύματος, κατὰ τὴν ὁποία τοῦ ἀνακοινώθηκε ἐν ἐκκλησίᾳ ἡ ἐκλογή του, ἐκεῖνος δὲ ἀπάντησε μετὰ τὸ κείμενο τῆς Εὐχαριστίας, ἀποδεχόμενος τὸ «ἐπίταγμα».

Μετά τὸ πέρας τοῦ Μεγάλου Μηνύματος ὁ εψηφισμένος Επίσκοπος Δαφνουσίας δέχθηκε τὰ συγχαρητήρια καὶ τὶς εὐχὲς ὅλων τῶν παρισταμένων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Μαυρομικαῖνη 84 & Καλλιδορομίου, 114 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 8817341 - 210 8818992, Fax: 210 8818992
e-mail: ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr, www.tsoukatou.gr

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΚΑΝΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: NEW PRESS HOLD

Ωράριο γραφείων: Δευτέρα έως Παρασκευή 9.00-15.00

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αὐτῶν πὺν τὰ υπογράφουν καὶ ὅχι κατ' ἀνάγκη τῆς ἐφημερίδας. Ἡ ἐφημερίδα διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀλλαγῆς ἢ περικοπῆς τῶν κειμένων, ὅταν αὐτὸ κριθεῖ ἀναγκαῖο. Ἡ ἐφημερίδα δέκεται κείμενα μέχρι τὶς 15 κάθε μήνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσια γιὰ ὅλη τὴν Ἑλλάδα	30 ευρώ
Γιὰ τοὺς Ὄργανισμούς	35 ευρώ
Γιὰ Σωματεία - Συλλόγους	35 ευρώ
Γιὰ τὴν Ε.Ε.	48 ευρώ
Γιὰ τὴν Τουρκία	35 ευρώ
Γιὰ τὶς ὑπόλοιπες χώρες	53 ευρώ

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ:

Στὰ γραφεῖα μας καθημερινὰ 9.00-15.00, με εἰσπράκτορα, μετὰ ἀπὸ τηλέφωνο, με ταχυδρομικὴ ἐπιταγή, στὶς τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54 - IBAN: GR8701101100000011093622154

Καθαρές παραλίες της Κωνσταντινούπολης για μπάνιο

Παρ' ὅλο πὺν φέτος, λόγω κορωνοϊού, πολλοὶ Κωνσταντινουπολίτες δὲν θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ καλοκαίρι τὴ γενέτειρά τους, ἐμεῖς δημοσιεύουμε τὶς καθαρές παραλίες πὺν προτείνει γιὰ μπάνιο ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Υγείας τοῦ Λαοῦ. Ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα NTV (30/6/2020).

Κατόπιν ἀναλύσεων σε ἐργαστήρια δειγμάτων θαλασσίων ὑδάτων ἀπὸ πλᾶζ τῆς Κωνσταντινούπολης, ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Υγείας τοῦ Λαοῦ χαρακτηρίσε «καταπληκτικές» τὶς παρακάτω 21 πλᾶζ.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Υγείας τοῦ Λαοῦ, πὺν ἀνήκει στὸ Ὑπουργεῖο Υγείας τῆς Τουρκίας, συνεχίζει τὶς ἀναλύσεις ὑδάτων ὅλη τὴν περίοδο τοῦ καλοκαιριοῦ ἀνὰ 15ῆμερο. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀναλύσεων ἀναρτῶνται στὴν ιστοσελίδα saglik.gov.tr

– Στὴν περιοχή Sarıyer οἱ πλᾶζ Rumeli Kavağı, Demirciköy Uzunya καὶ Kilyos.

– Στὴν περιοχή Büyükdere οἱ πλᾶζ Mimar Sinan.

– Στὴν περιοχή Σηλυβρίας οἱ πλᾶζ Altın Orak καὶ Temizkum Basınkent.

– Στὴν περιοχή Riva ἡ πλᾶζ Elmasburnu.

– Στὴ Χιλή οἱ πλᾶζ Uzunyum Plajı, Uzunyum καὶ Akçakese Akkaya.

– Στὴν Πρίγκηπο οἱ πλᾶζ Παλιάμπελου, Mesire, Ἁγίου Νικολάου, Γιωγούλι, Nak bey, Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Θαλασσίων σπορ καὶ Blue Beach.

– Στὴ Χάλκη ἡ πλᾶζ μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἀθλητικὸ Σύλλογο.

– Στὴν Ἀντιγόνη ἡ πλᾶζ μπροστὰ ἀπὸ τὸν Ἀθλητικὸ Σύλλογο Θαλασσίων σπορ.

– Στὴν Πρώτη ἡ πλᾶζ στὴ δεξιὰ πλευρά τῆς βαπορόσκαλας καὶ στὸν Ἀθλητικὸ Σύλλογο Θαλασσίων σπορ.

επικαιρότητα

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ Η ΜΟΝΗ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΑΝΤΕΔΡΑΣΕ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Εκνευρίστηκαν οι Τούρκοι με τις δηλώσεις του Μουφτή της Αίγυπτου *Şenki Allam* που αντέδρασε στη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος. Την είδηση δημοσιεύει η ιστοσελίδα *Haberler.com* (19/7/2020).

Σε δηλώσεις του ο Μουφτής της Αίγυπτου είπε: «Οι χριστιανικοί ναοί πρέπει να προστατεύονται και να μην μετατρέπονται σε τεμένη. Κατά τον ίδιο τρόπο θα πρέπει και τα τεμένη να μην μετατρέπονται σε χριστιανικούς ναούς. Ποτέ στην ιστορία της Αίγυπτου δεν έγινε κάτι παρόμοιο. Δεν εγκρίνουμε λοιπόν κάτι τέτοιο».

Με απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας και την υπογραφή του Προέδρου της Δημοκρατίας *Erdoğan* η Αγία Σοφία μετατράπηκε σε τέμενος. Ενώ άρχισαν οι αντιδράσεις από τον χριστιανικό κόσμο, η Τουρκία περίμενε την αλληλεγγύη και υποστήριξη των μουσουλμανικών χωρών. Ο Μουφτής της Αίγυπτου όμως *Şenki Allam* δήλωσε στον τηλεοπτικό σταθμό *Sada el-Balad*, κατά τον σχολιασμό μετατροπής της Αγίας Σοφίας, ότι δεν δέχεται τη μετατροπή ναού σε τέμενος.

Οι χριστιανικοί ναοί πρέπει να προστατεύονται

Ο *Şenki Allam* είπε: «Οι χριστιανικοί ναοί πρέπει να προστατεύονται, να μην μετατρέπονται σε τεμένη. Κατά τον ίδιο τρόπο θα πρέπει και τα τεμένη να μην μετατρέπονται σε χριστιανικούς ναούς. Ποτέ στην ιστορία της Αίγυπτου δεν έγινε κάτι παρόμοιο. Δεν εγκρίνουμε λοιπόν κάτι τέτοιο». Επισήμανε ότι εκπρόσωποι διαφορετικών θρησκειών πρέπει να διατηρούν τα μοναδικά χαρακτηριστικά τους υπογραμμίζοντας: «Έχουμε εντολή να προστατεύουμε τις εκκλησίες και δεν απαγορεύεται να χτίζουμε ακόμα και εκκλησίες για τους Χριστιανούς με πόρους των Μουσουλμάνων».

Είναι σημαντικό να προστατεύονται οι χώροι λατρείας

Εφιστώντας την προσοχή στα ιερά κείμενα, που τονίζουν την αναγκαιότητα προστασίας της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς, συνέχισε: «Οι χώροι λατρείας είναι μοναδικοί για την πεποίθηση κάποιων, επομένως είναι σημαντικό να αντιμετωπίζονται με σεβασμό και να προστατεύονται».

Δεν σκέφτηκε κανείς να καταστρέψει τη Σφίγγα

Ο *Allam* χρησιμοποίησε ως παράδειγμα τους Φαραώ που κυβερνούσαν τη χώρα, τον Ρωμαϊκό και τον Περσικό πολιτισμό που άνθισε στην Αίγυπτο, το Ιράκ, τη Συρία, τον Λίβανο λέγοντας: «Από κανενός το μυαλό δεν πέρασε η σκέψη να καταστρέψει το άγαλμα της Σφίγγας ή άλλο σύμβολο λατρείας».

Τ. ΕΡΝΤΟΓΑΝ: ΠΑΖΑΡΙ... Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ;

Σύμφωνα με την ανάλυση των *Financial Times* «Το διάταγμα για την Αγία Σοφία πέρα από τον θρησκευτικό σωβινισμό σχεδιάστηκε για να συστειρώσει τους ακροδεξιούς εθνικιστές, από τους οποίους εξαρτάται ολόένα και περισσότερο ο Ερντογάν. Προβλέποντας την κατακραυγή από το εξωτερικό, από τον Πάπα Φραγκίσκο μέχρι τον Πατριάρχη Κύριλλο της Ρωσίας, από την UNESCO μέχρι την ΕΕ, τον Λευκό Οίκο και το Κρεμλίνο ο Ερντογάν είχε έτοιμη την απάντηση: «Εσείς ή εμείς κυβερνάμε την Τουρκία»».

Στο ίδιο άρθρο ο έγκριτος αναλυτής των *FT* καταλήγει στο «εύκολο» συμπέρασμα πως «Στην Ευρώπη, αν ήταν ήδη ετοιμοθάνατη η προσπάθεια της Τουρκίας για ένταξη στην ΕΕ, το διάταγμα για την Αγία Σοφία πιθανώς θα είναι το πιστοποιητικό θανάτου της».

Εν μέρει, ο Βρετανός αναλυτής έχει δίκιο. Η Τουρκία του Ερντογάν δεν έχει ευρωπαϊκές προοπτικές. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι ο «Σουλτάνος» δεν μπορεί να εκβιάζει όποτε θέλει την ΕΕ με την απειλευθέρωση «μεταναστευτικών κυμάτων». Αυτό και μόνο, εκτός των άλλων οικονομικών κυρίως παραγόντων, οδηγεί τις μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις κάτω από τις ηχηρές δηλώσεις αποδοκιμασίας να έχουν και δεύτερες σκέψεις...

Εξ άλλου η ιστορία έχει καταγράψει τη στάση των μεγάλων δυνάμεων σε παρόμοιες καταστάσεις. Αν κάποιος εντός, εκτός και επί τα αυτά... επιμένουν να αγνοούν την ιστορική μνήμη, αυτό δεν σημαίνει ότι η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται...

Στο διά ταύτα, ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η ανάλυση επ' αυτού στο διεθνές ειδησεογραφικό πρακτορείο *Bloomberg*:

«Οι ΗΠΑ έχουν καταδικάσει ορισμένες πτυχές της εξωτερικής πολιτικής του Ερντογάν, αλλά απέφυγαν να αναλάβουν συγκεκριμένη δράση κατά ενός σημαντικού νατοϊκού συμμάχου. Για την ΕΕ, ο ρόλος της Τουρκίας ως ανάχωμα στις προσφυγικές ροές και στην είσοδο εξτρεμιστών στην Ευρώπη καθιστά πολύ ριψοκίνδυνη την επιβολή εμπορικών κυρώσεων για τις γεωτρήσεις για φυσικό αέριο στην Ανατολική Μεσόγειο. Σε κάθε περίπτωση οι εμπορικές κυρώσεις θα έβλαπταν και ευρωπαϊκές χώρες, και λίγες είναι πρόθυμες να αναλάβουν ένα τέτοιο κόστος καθώς η πανδημία του κορωνοϊού γονατίζει την παγκόσμια οικονομία».

Όπως αναφέρει το *Bloomberg*, η ανεξάρτητη πολιτική που ακολούθησε ως τώρα η Τουρκία έχει αποδώσει. Αψήφησε ΗΠΑ και ΝΑΤΟ με την αγορά των S-400 από τη Ρωσία, αλλά απέσπασε τη συναίνεση του Τραμπ για αποστολή στρατευμάτων σε συγκρούσεις που θα προτιμούσαν να αποφύγουν οι ΗΠΑ. «Η τουρκική παρέμβαση υπό την ευλογία των ΗΠΑ στη Λιβύη άλλαξε την πορεία σε έναν περίπλοκο πόλεμο δι' αντιπροσώπων, νικώντας τις υποστηριζόμενες από τη Ρωσία δυνάμεις του στρατηγού Χαλίφα Χαφτάρ και σώζοντας μια κυβέρνηση που αναγνωρίζει ο ΟΗΕ. Η νίκη αυτή έφερε την Τουρκία πιο κοντά σε μια πιθανή αντιπαράθεση με την Αίγυπτο και τα ΗΑΕ, συμμάχους των ΗΠΑ, που υποστηρίζουν τον Χαφτάρ».

Στη Συρία, η Τουρκία συνεργάστηκε με τη Μόσχα για να αποτρέψει μια επίθεση της συριακής κυβέρνησης στο τελευταίο προπύργιο των ανταρτών, επίθεση που θα μπορούσε να προκαλέσει νέα προσφυγική κρίση. Όμως, η τουρκική επίθεση πέρυσι εναντίον των υποστηριζόμενων από τις ΗΠΑ Κούρδων της Συρίας, που πολέμησαν στην πρώτη γραμμή κατά του ISIS, προκάλεσε οργή στην Ευρώπη και το Κογκρέσο των ΗΠΑ, αν και έλαβε την έγκριση του Τραμπ.

Η συζήτηση για επιβολή κυρώσεων για τους S-400 και τις επιδρομές στη Συρία συνεχίζεται στο Κογκρέσο, όπου διαβρώνεται σταδιακά η βαθιά υποστήριξη και η συμπάθεια για την Τουρκία, όπως φάνηκε πέρυσι και με τη συμβολικά σημαντική ψήφο για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρ-

μενίων το 1915 παρά τις αντιρρήσεις της Άγκυρας και του Τραμπ. Η Τουρκία, ωστόσο, απέφυγε μέχρι τώρα μια σοβαρή τιμωρία, καθώς ο Ερντογάν βαδίζει σε τεντωμένο σχοινί αψηφώντας από τη μια τους φίλους, αλλά διασφαλίζοντας από την άλλη τη χρησιμότητα της Τουρκίας.

Στη συγκεκριμένη ανάλυση όμως το σημείο εκείνο που δίνει μια διαφορετική διάσταση και ενδεχομένως και ένα μήνυμα προς τον Σουλτάνο είναι η αναφορά από τον επικεφαλής του τμήματος για την Τουρκία του think tank «*Chatham House*» του Λονδίνου, Φαντί Χακούρα: «Οι σχέσεις της Τουρκίας με τις ΗΠΑ είναι πολύ καλές σε ηγετικό επίπεδο, αλλά πολύ φτωχές σε θεσμικό. Ο Ερντογάν τζογάρει με τον Τραμπ και μέχρι στιγμής αυτό έχει αποδώσει, αλλά δεν μπορείς να ασκήσεις με αυτόν τον τρόπο εξωτερική πολιτική γιατί η τύχη μπορεί να στραφεί εναντίον σου. Όλα μπορούν να αλλάξουν αν κερδίσει ο Τζο Μπάιντεν τις προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ τον Νοέμβριο».

Όπως επισημαίνει το *Bloomberg*, η Τουρκία δείχνει ήδη απομονωμένη καθώς ξεμένει από φίλους στη Μέση Ανατολή και έχει απέναντί της ισχυρές αραβικές χώρες όπως η Αίγυπτος, η Σαουδική Αραβία, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, που κατηγορούν την Άγκυρα ότι επιδιώκει να υπονομεύσει την πολιτική σταθερότητα και παρεμβαίνει στις αραβικές υποθέσεις υποστηρίζοντας αντιπολιτευόμενες ισλαμιστικές ομάδες, όπως η Μουσουλμανική Αδελφότητα. Κι αν δεν αλλάξει ρότα ο Ερντογάν, δύσκολα οι χώρες αυτές θα επιτρέψουν στην Τουρκία να αναλάβει κυρίαρχο ρόλο στη Λιβύη.

Όπως επισημαίνει τέλος στο ίδιο κείμενο ο Νιχάτ Αλί Οζτσάν του *Economic Policy Research Foundation in Ankara*, «ο Ερντογάν φιλοδοξεί να διεκδικήσει την παγκόσμια ηγεσία των σουνιτών μουσουλμάνων και να ανατρέψει την απώλεια περιφερειακής επιρροής που ασκούσε κάποτε η Οθωμανική Αυτοκρατορία. Κερδίζει την υποστήριξη ορισμένων εθνικιστών και πιστών μουσουλμάνων στην Τουρκία και κάποιες γωνίες της Μέσης Ανατολής, αλλά αυξάνει τον κίνδυνο να σχηματιστεί ένας συνασπισμός δυτικών χωρών, πέραν εκείνων στον αραβικό κόσμο, που ενοχλούνται από την αυξανόμενη διεκδικητική εξωτερική πολιτική της Τουρκίας».

Ο Ερντογάν μοιάζει να κινείται ανεξέλεγκτος ακολουθώντας την προσφιλή του τακτική: «ρίχνει λάδια» με την προσδοκία ότι κάποιος θα γλιστρήσει... Σε κάθε περίπτωση πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι στις παρασκηνακές συζητήσεις με τις Μεγάλες Δυνάμεις προσφέρει ανταλλάγματα προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις του, όπως ο διακαής πόθος για συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο. Από την άλλη πλευρά η Ελλάδα είναι μια κυρίαρχη χώρα με συντεταγμένη και ξεκάθαρη πολιτική στόχευση. Δηλαδή βρίσκεται σε πλήρη αντίθεση με τη γείτονα... Έτσι λοιπόν η μόνη λύση για να αντιμετωπίσεις έναν τέτοιο αντίπαλο είναι η σωστή διάγνωση... Θα μπορούσε βέβαια να είχε προηγηθεί και η πρόληψη... αλλά εκεί έχουμε χάσει προ πολλού... Εξ άλλου όπως είχε πει και ο Ότο Φον Μπίσμαρκ (1815-1898) «Οι μεγάλοι πολιτικοί ακούν πριν από τους άλλους το μακρινό χλμίντρισμα των αλόγων της ιστορίας».

επικαιρότητα

ΜΕΓΑΛΗ ΦΩΤΙΑ ΣΤΗ ΧΑΛΚΗ

Κάποιο άτομα έχουν βάλει σκοπό να κάψουν τα όμορφα πευκοδάση στα Πριγκηπόννησα. Πραγματικά είναι μια πράξη ατόμων που πάσχουν από ψυχασθένεια και ενεργούν ως νέοι Νέρωνες σε όλο τον κόσμο. Τη μία εβδομάδα την επόμενη την τιμητική της είχε η Χάλκη. Με την είδηση ασχολήθηκαν σχεδόν όλα τα τουρκικά ΜΜΕ (12/7/20).

Μεγάλη πυρκαγιά ξέσπασε σε δύο διαφορετικά σημεία στη Χάλκη και τέθηκε υπό έλεγχο μετά από μεγάλο αγώνα. Ενώ μάλιστα μετά το σβήσιμο συνέχιζαν το πάγωμα του θερμικού φορτίου στην περιοχή, η Διεύθυνση Ασφάλειας συνέλαβε τρεις υπόπτους που είχαν σχέση με τη φωτιά, η οποία ξεκίνησε στις 17:05 και κατέκαψε ολοσχερώς στην πευκόφυτη περιοχή (Asiklar Yolu) έκταση 5 εκταρίων.

Στην κατάσβεση της πυρκαγιάς, που ξεκίνησε από δύο διαφορετικά σημεία, πήραν μέρος οι πυροσβεστικές δυνάμεις της Περιφερειακής Διεύθυνσης του Δασαρχείου, οι πυροσβεστικές δυνάμεις του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης, δυνάμεις της Ναυτικής Σχολής Πολέμου, 6 ελικόπτερα, 2 αεροπλάνα, 23 πυροσβεστικά οχήματα μεταφοράς νερού και το αποβατικό πλοίο του Πολεμικού Ναυτικού TCG Ç 144 που μετέφερε πυροσβεστικά οχήματα. Επίσης βοήθησαν πολλοί κάτοικοι της Χάλκης, που μετέφεραν νερό με μπιτόνια και μεγάλα μπουκάλια.

Στον χώρο της φωτιάς παραβρέθηκαν άμεσα ο υπουργός Γεωργίας και Δασών Bekir Pakdemirli και ο Νομάρχης Κωνσταντινούπολης Ali Yerlikaya.

Συνεχίζονται οι ανακρίσεις των υπόπτων

Ο υπουργός Bekir Pakdemirli, που ερωτήθηκε για τους συλληφθέντες, δήλωσε: «Συνεχίζονται οι ανακρίσεις. Πρώτη μας δουλειά είναι η πλήρης κατάσβεση και το πάγωμα του θερμικού φορτίου που υπάρχει ακόμα στον χώρο. Η ανάκριση συνεχίζεται με ευθύνη της Νομαρχίας και πιστεύω ότι σύντομα θα προβεί σε ανακοινώσεις».

ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΣΤΟ ΠΕΥΚΟΔΑΣΟΣ ΦΟΒΙΣΕ ΤΟΥΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΑΝΟΥΣ

Η φωτιά ξεκίνησε στην περιοχή των παλαιών λατομείων πέτρας, τα «Οτζάκια» Πριγκήπου. Το καλό είναι ότι τέθηκε σύντομα υπό έλεγχο. Μετά το σβήσιμό της η πυροσβεστική συνέχισε να ρίχνει νερό για να προλάβει τυχόν εστίες αναζωπύρωσης. Την είδηση δημοσίευσε η ιστοσελίδα του τηλεοπτικού σταθμού TV 100 (8/7/20).

Η φωτιά εκδηλώθηκε σε πευκοδάσος της περιοχής των παλαιών λατομείων πέτρας, με την ονομασία τα «Οτζάκια» Πριγκήπου. Αμέσως παρατηρήθηκε έντονος καπνός, που ολοένα αυξανόταν. Ταχύτατα στάλθηκαν πυροσβεστικές δυνάμεις για το σβήσιμο της φωτιάς.

Η πυρκαγιά τέθηκε υπό έλεγχο

Η πυρκαγιά επεκτάθηκε στην περιοχή σε μικρό χρονικό διάστημα. Για την κατάσβεσή της, μαζί με τις πυροσβεστικές δυνάμεις, βοήθησαν και πολίτες. Στην προσπάθεια πήρε μέρος και πυροσβεστικό ελικόπτερο, που βοήθησε να σβηστεί η φωτιά σε μικρό χρονικό διάστημα. Η πυροσβεστική υπηρεσία συνέχισε να ρίχνει νερό για να ψύξει το θερμικό φορτίο και τις εστίες αναζωπύρωσης.

ΤΟ ΕΠΑΡΧΕΙΟ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΝΗΣΩΝ ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΑ ΟΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ

Παρά την τελετή παράδοσης και παραλαβής των ηλεκτροκίνητων οχημάτων που οργανώθηκε από τον Δήμαρχο Πριγκηποννήσων με την παρουσία και του Δημάρχου του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu, το Επαρχείο της περιοχής απαγόρευσε τη χρήση τους μέχρι να ολοκληρωθούν οι προβλεπόμενοι έλεγχοι για τα 60 ηλεκτροκίνητα οχήματα σύμφωνα με τους κανόνες Οδικής Κυκλοφορίας της Τροχαίας. Την είδηση δημοσίευσε η ιστοσελίδα NTV (19/6/2020).

Ο Μητροπολιτικός Δήμος Κωνσταντινούπολης υπέβαλε αίτηση στο Επαρχείο Πριγκηποννήσων για έκδοση άδειας κυκλοφορίας των 60 ηλεκτρικών οχημάτων στα Πριγκηπόννησα. Το Επαρχείο Πριγκηποννήσων δεν εξέδωσε την απαραίτητη άδεια, διότι τα οχήματα δεν πληρούν τους κανόνες Οδικής Κυκλοφορίας της Τροχαίας δηλώνοντας συγχρόνως ότι θα επιβληθούν διοικητικά πρόστιμα στα οχήματα που τυχόν θα χρησιμοποιηθούν χωρίς άδεια.

Η δήλωση του Επαρχείου

Σε αίτημα προς τη Γενική Γραμματεία Λειτουργίας των Ηλεκτρικών Τραμ και Υπογείων Σιδηροδρόμων Κωνσταντινούπολης (İETT) στις 15/6/2020 ζητήθηκε η αγορά 60 ηλεκτρικών οχημάτων για χρήση στα νησιά και η έκδοση των απαραίτητων αδειών, μετά από δοκιμές και τεχνικούς ελέγχους, όπως και προσδιορισμό των διαδρομών που θα εκτελούν.

Το Επαρχείο αναφέρθηκε αναλυτικά στους νόμους και κανονισμούς που διέπουν την έκδοση άδειας κυκλοφορίας των νέων οχημάτων. Διευκρίνισε: «Λόγω έλλειψης των απαιτούμενων εγγράφων δεν έγιναν οι προβλεπόμενοι τεχνικοί έλεγχοι λειτουργίας τους. Η άδεια που ζητήθηκε για δοκιμές και προσδιορισμό των διαδρομών των οχημάτων, δεν κρίθηκαν κατάλληλα σύμφωνα με τα άρθρα του νόμου περί Οδικής Κυκλοφορίας της Τροχαίας. Σύμφωνα με τη νομοθεσία, το αίτημά σας θα ληφθεί υπόψη εάν υποβάλετε νέα αίτηση με τα ζητούμενα έγγραφα. Θα σας επιβληθούν επίσης διοικητικά πρόστιμα σύμφωνα με τα άρθρα του νόμου περί Οδικής Κυκλοφορίας. Τέλος θα απαγορευτεί η κυκλοφορία των οχημάτων σε περίπτωση που θα κυκλοφορούν χωρίς τα σχετικά έγγραφα».

Είχαν πραγματοποιηθεί δοκιμές πορείας

Τα ηλεκτροκίνητα οχήματα που θα αντικαταστήσουν τις παραδοσιακές ιππήλατες άμαξες μεταφέρθηκαν στα νησιά και είχαν αρχίσει δοκιμές. Όλοι περίμεναν τους δυο τύπους οχημάτων –για 14 και 4 επιβάτες– να αρχίσουν δρομολόγια. Ήδη έχει γίνει η διαγράμμιση των δρόμων με μπλε χρώμα και έχουν προσδιοριστεί ακόμα και οι στάσεις των λεωφορείων.

Επιπλέον πληροφορίες

Θυμίζουμε ότι σε όλη την Τουρκία υπάρχει τελευταία κόντρα με τους δημάρχους της αντιπολίτευσης, ειδικότερα τον κ. Ekrem İmamoğlu. Φυσικό ήταν λοιπόν ο Έπαρχος, που τοποθετείται πάντα από το κυβερνών κόμμα, να βρει διάφορα προσκόμματα. Κατά την επίσκεψη του κ. Ekrem İmamoğlu αρκετοί κάτοικοι μαζεύτηκαν με πλακάτ στην αποβάθρα και διαμαρτυρήθηκαν για την απαγόρευση των ιππήλατων αμαξών. Αρκετοί ήταν και οι κάτοικοι που τον επαινέσαν για τα ηλεκτρικά οχήματα, αφού –όπως είπαν– σώθηκαν από τη βάνουση συμπεριφορά των αμαξάδων στα αλόγα, από τις οσμές των ακαθαρσιών, τα κουνούπια και τις μύγες.

Μετά τη λειτουργία των δημόσιων ηλεκτρικών μέσων μεταφοράς η αστυνομία ξεκίνησε το κυνήγι των ιδιοκτητών ιδιωτικών μικρών ηλεκτροκίνητων οχημάτων που κατέκλιναν τους δρόμους των νησιών τα τελευταία χρόνια. Τα ιδιωτικά ηλεκτρικά οχήματα θα έχουν δικαίωμα να τα κυκλοφορούν μόνο άτομα με προβλήματα υγείας και ΑΜΕΑ.

ειδήσεις

www.tsoukatou.gr

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΝΥΧΤΟΦΥΛΑΚΩΝ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ποιος Κωνσταντινουπολίτης δεν θυμάται τους συμπαθείς νυχτοφύλακες, τους μπεκτσή-μπαμπά όπως τους αποκαλούσαμε, με τις καφεγκρί στολές, που τριγύριζαν με μια σφυρίχτρα όλη τη νύχτα στις γειτονιές της Πόλης, προκειμένου να αποθαρρύνουν τους επίδοξους κλέφτες; Η ιταλική La Repubblica δημοσιεύει ότι ο Πρόεδρος Ερντογάν προέβη σε αναβάθμιση των νυχτοφυλάκων προκειμένου, σύμφωνα με την αντιπολίτευση, να τους χρησιμοποιήσει ως δύναμη εθνοφρουράς. Την είδηση δημοσιεύει η Cumhuriyet (11/6/2020).

Η La Repubblica, μετά την ψήφιση από την τουρκική Βουλή κανονισμών αναβάθμισης των νυχτοφυλάκων, δημοσίευσε άρθρο «Οι φρουροί του Ερντογάν. Παράλληλη αστυνομία που θα προστατεύει το καθεστώς», δίνοντας έμφαση στο ότι οι νυχτοφύλακες, εκτός της εξακρίβωσης στοιχείων, θα οπλοφορούν, θα είναι ευρεία δύναμη, υπονοώντας ότι τα καθήκοντά τους είναι διφορούμενα. Η εφημερίδα είχε την πληροφόρηση από την Öngü Pinar.

Γράφει η La Repubblica: «Όταν εγώ κοιμάμαι θέλω να ακούω τη σφυρίχτρα του νυχτοφύλακα. Θέλουμε όταν οι συμπολίτες μας κοιμούνται, στον δρόμο να υπάρχει κάποιος που τους προστατεύει. Θέλουμε να ακούμε ότι η ασφάλεια του λαού είναι σε υπεύθυνα χέρια» είχαν πει ο Τούρκος Πρόεδρος Recep Tayyip Erdoğan και ο υπουργός Εσωτερικών Süleyman Soyulu. Αλλά όταν ο Τούρκος ηγέτης ψιθυρίζει κάτι, τελικά το μετατρέπεται σε νόμο.

Η είδηση για τους νυχτοφύλακες αναλύεται ως εξής: «Θα είναι ένα είδος παράλληλης αστυνομίας. Δεν είναι λίγοι αυτοί που φοβούνται ότι θα μετατραπεί σε προσωπική εθνοφρουρά του προέδρου». Ακόμη αναφέρει: «Η Τουρκία αναφέρεται ανέκαθεν ως στρατοκρατούμενη χώρα και είναι έτσι πραγματικά. Από τη σχολική περίοδο αρχίζει μια αυστηρή προγραμματισμένη πειθαρχία. Από σήμερα οι περισσότεροι θα δουν ότι η Τουρκία θα είναι χώρα με δυνατή αστυνομία».

Στη La Repubblica αναφέρεται: «Για την πρόσληψη των νυχτοφυλάκων δεν απαιτούνται τα απαραίτητα επαγγελματικά κριτήρια των αστυνομικών». Και συνεχίζει: «Πολλοί επιλέγονται από οικογένειες που είναι πιστές σε ένα θρησκευτικό, συντηρητικό κόμμα». Η εφημερίδα αναφέρει και αυτούς που αντιδρούν: «Οι νυχτοφύλακες δεν θα υπάρχουν για να προστατεύουν τους συμπολίτες μας, αλλά για να τους ελέγχουν». Ανησυχούν για το «καθήκον» των νυχτοφυλάκων.

Η δημοσίευση υπενθυμίζει την αγωνία της Οργάνωσης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Human Rights Watch) στη Νέα Υόρκη, ότι οι νυχτοφύλακες μπορεί να μετατραπούν σε δύναμη που δεν θα δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Υπουργός Εσωτερικών: Μπορεί ο αριθμός των νυχτοφυλάκων να φτάσει τις 40.000
Ο υπουργός Εσωτερικών Süleyman Soyulu μιλώντας τον προηγούμενο μήνα σε εκπομπή τηλεοπτικού σταθμού είπε: «Οι νυχτοφύλακες από το 1966 κάνουν εξακρίβωση στοιχείων. Υπάρχει καταστατικό για να κάνει ερωτήσεις, αλλά δεν έχει την ενισχυμένη δυνατότητα του αστυνομικού». Και πρόσθεσε: «Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν γύρω στις 26.000 νυχτοφύλακες. Θα προστεθούν άλλες 2.500, συνολικά να είναι 28.500. Σκοπεύουμε να φτάσουμε τις 30.000. Αν το αποφασίσει ο αξιότιμος Πρόεδρος μας, η κυβέρνηση θα κάνει και άλλες προσλήψεις και ο αριθμός τους μπορεί να αυξηθεί στις 40.000».

Ο κανονισμός που αφορά την περίοδο (41 ημέρες) βασικής εκπαίδευσης των υποψήφιων νυχτοφυλάκων τροποποιήθηκε. Με τον νέο κανονισμό η βασική εκπαίδευση θα διαρκεί τουλάχιστον 3 μήνες.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ

Ξεκίνησαν εργασίες ανακαίνισης και επισκευής του ιστορικού πύργου του Γαλατά ώστε να μετατραπεί σε μουσείο. Ήδη τοποθετήθηκαν σκαλωσιές και ξύλινα πετάματα προστασίας. Ο πύργος προβλέπεται να παραδοθεί στις 15/9. Ιστοσελίδα NTV (2/7/2020).

Ανακοίνωση για το ξεκίνημα εργασιών και επισκευών στον Πύργο του Γαλατά για τη μετατροπή του σε μουσείο, προέβη, σε συνέντευξη πριν από λίγες ημέρες, ο υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού Mehmet Nuri Ersoy. Εκτός από το Πολιτισμικό Κέντρο Ατατούρκ στο Πέρα, αναφέρθηκε και στον Πύργο του Γαλατά: «Θα μπορείτε να ανεβαίνετε στην ταράτσα του πύργου με τον ανελκυστήρα. Αλλά θα κατεβαίνετε από τις σκάλες, για να μπορείτε να επισκεφθείτε όλους τους ορόφους. Εδώ θα παίρνετε πληροφορίες για τις ιστορικές και αρχαιολογικές αξίες της Κωνσταντινούπολης. Ο Πύργος του Γαλατά θα γίνει Κέντρο Προσανατολισμού. Θα με ρωτήσετε αν στον πύργο θα υπάρχουν εστιατόρια και καφέ. Όχι. Όλη η γύρω περιφέρεια είναι γεμάτη εστιατόρια και καφέ. Δεν χρειάζεται να κερδίσουμε και από εδώ χρήματα. Θέλουμε να το χρησιμοποιήσουμε ως πόλο έλξης τουριστών δημιουργώντας ένα μουσείο, στο οποίο θα υπάρχουν ψηφιακές προβολές, εκδηλώσεις και μέσα από αυτό θα κατευθύνουμε τους τουρίστες σε άλλα σημεία τουριστικού ενδιαφέροντος της Κωνσταντινούπολης. Την είσπραξη κερδών θα την κάνουμε από τους τουρίστες».

Η Γενική Διεύθυνση Βακουφίων, η οποία έχει αναλάβει το έργο, άρχισε ήδη τις προετοιμασίες. Για τις εργασίες των εξωτερικών επιφανειών τοποθετήθηκαν γύρω από τον Πύργο σκαλωσιές και ξύλινα πετάματα προστασίας. Το έργο υπολογίζεται να διαρκέσει περίπου 2,5 μήνες και να λειτουργήσει ως μουσείο στις 15 Σεπτεμβρίου 2020.

* Παρατηρήσαμε σε κάποιες ιστοσελίδες ότι ζωόφιλοι μαζεύουν υπογραφές για να προστατέψουν τα νεογνά των πετροχελιδονων που έχουν φωλιές στον πύργο, μιας και είναι εποχή ωοτοκίας.

ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ GÜMÜŞKAPI & SILVERGATE

Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες
Ανεξάρτητα από την αιτία που εγκαταλείψατε την Τουρκία και κατοικείτε στην Ελλάδα, αν έχετε προβλήματα περιουσιακά, κληρονομικά, συνταξιοδοτικά ή διεκδικείτε οτιδήποτε σε οποιαδήποτε πόλη της Τουρκίας, σας γνωρίζουμε ότι η δικηγορική μας εταιρεία είναι ικανή να σας συμβουλεύσει για νομικά και εμπορικά ζητήματα, υπηρεσίες που προσφέρει εδώ και 30 χρόνια στην Κωνσταντινούπολη και σε άλλα σημεία της Ευρώπης και του κόσμου με γραφεία που διατηρεί στην Κωνσταντινούπολη και το Ρότερνταμ.
Σας δίνουμε τη δυνατότητα να μας πληρώσετε κατά τη διάρκεια ή μετά το πέρας της υπόθεσής σας. Είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε μαζί σας σε ταξίδια μας στην Ελλάδα. Έχετε τη δυνατότητα να συνεννοηθείτε μαζί μας στην Τουρκική, Αγγλική και Ελληνική γλώσσα τηλεφωνικά 5 ημέρες την εβδομάδα και με email όλο το 24ωρο, στα κάτωθι τηλέφωνα και διευθύνσεις:
www.mustafademir.av.tr, www.arabulucumustafademir.com
www.silvergate.nl, www.silvergate-legal-consulting.nl

Ελληνικά και Τουρκικά: Nalan Chasanoglou (0090 532 574 82 75)
Αγγλικά και Τουρκικά: Mustafa Demir (0090 555 222 94 89)
Αγγλικά με όλους τους υπόλοιπους νομικούς συνεργάτες μας στα τηλ.: 0090 212-274 47 64, 272 74 68, 275 63 56, Fax: 0090 212-275 63 56.
Email: gumuskapi.hukuk@gmail.com, avukatmustafademir@hotmail.com, nhasanoglu74@gmail.com
Ortaklar Cad. No:12/10, Mecidiyeköy/İstanbul/Turkey

ειδήσεις

ΖΗΛΕΨΑΝ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ ΑΒΕΡΩΦ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ;

Πιστεύουμε ότι τους θάμπωσε η ομορφιά και η μεγαλοπρέπεια του θωρηκτού Αβέρωφ, που εδώ και πολλά χρόνια είναι δεμένο μαζί με άλλα ελληνικά ιστορικά πλοία στη Μαρίνα Φλοίσβου, το Τροκαντέρο, που λειτουργεί ως μουσειακό πάρκο. Είναι γνωστή η ιστορία του θωρηκτού Αβέρωφ στον ελληνικό λαό. Οι γείτονές μας που θέλουν να μας τσιγκλάνε –ειδικά την τελευταία περίοδο– διάλεξαν να δωρίσουν ένα αποβατικό πλοίο που μετέφερε χερσαίες δυνάμεις στην Κύπρο το 1974, ώστε να γίνει μουσείο στην Κυρήνεια. Η είδηση δημοσιεύτηκε από τουρκική κρατική ιστοσελίδα (3/7/2020), και άλλες τουρκικές και ελληνικές ιστοσελίδες.

Το αποβατικό πλοίο M/G Ç 128 που ήταν στη δικαιοδοσία του Τουρκικού Αρχηγείου Ναυτικών Δυνάμεων και βγήκε εκτός λειτουργίας στις 27 Ιουλίου 2014, μπήκε για επισκευή στα Ναυπηγεία του Αρχηγείου Κωνσταντινούπολης. Στη συνέχεια παρελήφθη ως πλοίο μουσείο από το Αρχηγείο του Ναυτικού Μουσείου και δωρίθηκε στις αρχές του κατεχόμενου τμήματος της Κύπρου. Το πλοίο μουσείο μεταφέρθηκε στην Κύπρο ρυμουλκούμενο μετά από αποχαιρετιστήρια εκδήλωση στα Ναυπηγεία του Αρχηγείου Κωνσταντινούπολης, στην οποία ήταν αρκετοί από τους συμμετέχοντες στον πόλεμο της Κύπρου. Το πλοίο θα εκτεθεί στο Θαλάσσιο Πάρκο της Κυρήνειας μετά τις 20 Ιουλίου 2020, Εορτή της Ελευθερίας και της Ειρήνης.

ΤΑ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΑ 5 ΓΡΟΣΙΑ

Με απόφαση του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης οι τιμές των εισιτηρίων στα επιβατικά δρομολόγια του Μαρμαρά ορίσθηκαν στα 5 γρόσια (δηλαδή σχεδόν δωρεάν) μέχρι τις 31 Αυγούστου 2020. Η τιμή αυτή θα ισχύει σε ορι-

σμένες γραμμές –πλην Πριγκηποννήσων– από τις 10:00 έως 16:00. Η απόφαση πάρθηκε για να αποφευχθεί ο συνωστισμός στα δημόσια μέσα μεταφοράς εντός της Πόλης. Ιστοσελίδα Tele1 (25/6/2020).

Από τις μειωμένες τιμές εξαιρούνται τα Πριγκηπόννησα, περιλαμβάνονται μόνο τα δρομολόγια μεταξύ Σκουτάρεως-Eminönü, Χαλκηδόνας-Eminönü, Χαλκηδόνας-Karaköy, Χαλκηδόνας-Beşiktaş και σε τρεις βαποροσκάλες ακόμα.

Ο Μητροπολιτικός Δήμος Κωνσταντινουπόλεως ανακοίνωσε την απόφασή του στα κοινωνικά δίκτυα διά του εκπροσώπου του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Tanık Balyalı, ο οποίος δήλωσε ότι ήταν σκόπιμη αυτή η ενέργεια για τις θαλάσσιες συγκοινωνίες.

Η ΝΗΣΟΣ ΠΛΑΤΗ ΑΛΛΑΖΕΙ ΟΝΟΜΑ ΝΗΣΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Πως αλλάζουν οι καιροί και μετά από 60 χρόνια βγαίνουν λάδι οι πολιτικοί που καταδικάστηκαν από δικαστήρια με ένα σωρό κατηγορίες. Μέσα σε αυτές τις κατηγορίες ήταν και η οργάνωση των Σεπτεμβριανών του 1955, όταν τα μπουλούκια έσπασαν και έκαψαν περιουσίες Ρωμιών, βίασαν κοπέλες, ξέθαψαν ακόμα και νεκρούς. Δυστυχώς η άφεση αμαρτιών ξεκίνησε με την ονομασία του αεροδρομίου της Σμύρνης σε Adnan Menderes και μετά από 60 χρόνια ήρθε και η αλλαγή του ονόματος της Πλάτης, που έγιναν οι δίκες των πολιτικών και τελικά καταδικάστηκαν σε θάνατο διά απαγχονισμού. Ο μόνος που δεν απαγχονίστηκε λόγω ηλικίας ήταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Celal Bayar. Η Πλάτη μέχρι και πριν λίγα χρόνια ήταν στρατιωτική βάση και ανήκε στο Πολεμικό Ναυτικό. Στο νησί, που ήταν απαγορευμένο για το κοινό, υπήρχαν λίγα στρατιωτικά κτίρια και ένας πύργος. Τα τελευταία χρόνια, παρά τις διαμαρτυρίες οικολόγων και κατοίκων των Πριγκηποννήσων, το πολύ μικρό αυτό νησί σχεδόν ισοπεδώθηκε και αφού κόπηκε η βλάστησή του, δόθηκε η ευκαιρία στους εμπνευστές να το ανοικοδομήσουν κατασκευάζοντας τεράστια κτίρια. Το άρθρο δημοσίευσε η ιστοσελίδα Siyaset Café (27/5/2020).

Ανοιξε μετά από 60 χρόνια για το κοινό το νησί Πλάτη με τη νέα του ονομασία «Νησί Δημοκρατίας και Ελευθερίας». Σε αυτό το νησί, με το πραξικόπημα της 27 Μαΐου 1960, είχε παρθεί η απόφαση για τον απαγχονισμό του Πρωθυπουργού Adnan Menderes, του υπουργού Εξωτερικών Fatin Rurtu Zorlu και του υπουργού Οικονομικών Hasan Polatkan.

Η ανάπλαση της Πλάτης –που ονομάστηκε «Νησί Δημοκρατίας και Ελευθερίας» το 2013– είχε ξεκινήσει από το 2015. Τα εγκαίνια του αναπλασμένου νησιού, που θεωρείται «Μαύρη κηλίδα» στην ιστορία της Τουρκικής Δημοκρατίας με το πραξικόπημα της 27 Μαΐου 1960, πραγματοποιήθηκαν με την ευκαιρία της επετείου των 60 ετών από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Τουρκίας Recep Tayip Erdogan. Τον συνόδευσε και ο Πρόεδρος του κόμματος MHP Devlet Bahçeli.

Η ημερομηνία της 27ης Μαΐου 1960 είναι μια από τις ιστορικές πληγές της τουρκικής ιστορίας. Η εκλεγμένη κυβέρνηση είχε ανατραπεί τότε από στρατιωτικό πραξικόπημα και στη συνέχεια είχαν αρχίσει οι πολιτικές δίκες. Οι δίκες έχουν μείνει στην ιστορία ως η «Μαύρη κηλίδα» της νήσου Πλάτης.

Στην τελετή εγκαινίων παρευρέθηκαν και υπουργοί. Το Γραφείο Επικοινωνίας της Προεδρίας ετοίμασε ένα σποτ για τα εγκαίνια. Ο Πρόεδρος του Γραφείου Επικοινωνίας της Προεδρίας Fahrettin Altun δήλωσε: «Είσατε φιλοξενούμενοι στη νήσο Πλάτη που έπαιξε κακό ρόλο στην πιο σκοτεινή ιστορική περίοδο της Τουρκίας. Είναι το νησί που αναγεννήθηκε εκ βάθρων και μετονομάστηκε σε Νησί Δημοκρατίας και Ελευθερίας. Σας φιλοξενούμε στο Νησί Δημοκρατίας και Ελευθερίας για να εξηγήσουμε και να μεταφέρουμε στις νέες γενιές την ιστορία του πραξικοπήματος που εξελίχτηκε στο νησί. Ο φάρος της Δημοκρατίας που υπάρχει στο νησί θα φωτίζει το σκοτάδι». Στις εικόνες του σποτ προβάλλονταν σκηνές της δίκης των πραξικοπηματιών και τα έργα ανάπλασης του νησιού.

Ο φάρος της Δημοκρατίας είναι ύψους 24 μέτρων

Σε διάφορα σημεία του νησιού προβάλλονται στους επισκέπτες η τότε πικρή περίοδος με αναπαραστάσεις, το «Ιστορικό πλατό της 27ης Μαΐου 1960» και το «Μουσείο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και Δημοκρατίας». Το σύμβολο έλευσης από το σκοτάδι στη Δημοκρατία θα είναι ο 24ων μέτρων ύψους «Φάρος της Δημοκρατίας».

Τι υπάρχει στο νησί

Στο 18 εκταρίων νησί θα υπάρξουν κέντρα διεθνών συνεδρίων. Επίσης ξενοδοχείο 125 δωματίων, αίθουσα συνεδρίων 600 ατόμων με την ονομασία Adnan Menderes, τέμενος 200 ατόμων, χώροι εκθέσεων, ταρατσες για ρεμπασό, εσπιατόρια και καφετέριες. Τα κτίρια θα λειτουργήσουν και θα φιλοξενήσουν το κοινό, γνωρίζοντας στη νέα γενιά τα αποτελέσματα του πραξικοπήματος, αλλά και παρουσιάζοντας στην υφήλιο θέματα για τη Δημοκρατία και την Ελευθερία.

ειδήσεις

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Καυστικό σχόλιο του γνωστού δημοσιογράφου Yilmaz Ösdil στη Sözcü (15/7/2020). Μετά τη μετατροπή σε τέμενος της Αγίας Σοφίας ο δημοσιογράφος κατηγορεί την Τουρκική Κυβέρνηση για τις πρακτικές που ακολουθεί κατά των μειονοτήτων, εφευρίσκοντας διάφορα «τερτίπια». Ας προσέξουν το κείμενο τα Κοινοτικά Ιδρύματά μας στην Κωνσταντινούπολη, ώστε να προχωρήσουν σε άμεσες διεκδικήσεις.

Όλα ξεκίνησαν το 1957 όταν στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Ασφάλειας Κωνσταντινούπολης έφτασε ένα επίσημο έγγραφο. Το Πρωτοβάθμιο Αστικό Δικαστήριο αναζητούσε στο Μπεσίκτας τη Μαριάμ του Οβαχίμ. Η Διεύθυνση Ασφάλειας αποφάνθηκε ότι δεν μπόρεσε να βρει κάποιον που να τη γνωρίζει ή τη διέθυνσή της.

Με επίσημη απάντηση, η Διεύθυνση Ασφάλειας δήλωνε τη Μαριάμ του Οβαχίμ ως άγνωστη. Το δικαστήριο αποφάσισε να ορίσει κρατικό επίτροπο (καγιούμ) στην περιοχή που διέθετε η Μαριάμ του Οβαχίμ και περίμεναν την εκπνοή της νόμιμης νομικής περιόδου. Με την εκπνοή της, το τετραώροφο κτίριο της Μαριάμ του Οβαχίμ στο Μπεσίκτας, που ήταν υπό την επιτήρηση του κρατικού επίτροπου, δόθηκε στο κράτος (Hazine).

Το αγνοούμενο πρόσωπο, του οποίου η κλήτευση έγινε από το δικαστήριο και η αναζήτηση από την αστυνομία, επρόκειτο για το πρόσωπο που εκφράζει ο λαός μας ως Παναγία. Το Οβαχίμ είναι το όνομα που αποκαλούν τον Θεό. Άρα έψαχναν τη Θεοτόκο. Δηλαδή το κράτος κατέσχεσε το κτίριο, που ιδιοκτήτρια φαινόταν η μητέρα του Ιησού Χριστού, η οποία αναγραφόταν στο κτηματολόγιο (Tapu).

Αυτά συνθίζονταν την εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που τα έσοδα των ναών προέρχονταν από δωρεές. Επειδή δεν υπήρχε τραπεζικό σύστημα, για την εξασφάλιση της αξίας των δωρεών αγοράζαν ακίνητα. Το 1913 το κράτος εφάρμοσε το κτηματολόγιο. Ζήτησαν δηλώσεις για τα ακίνητα και από τις εκκλησίες, οι οποίες, στο όνομα του ιδιοκτήτη, συμπλήρωσαν το όνομα της Παναγίας ή του Αρχάγγελου Γαβριήλ. Δηλαδή δηλώθηκαν και καταγράφηκαν στα κρατικά αρχεία με τα ονόματα των εκκλησιών.

Όταν ιδρύθηκε η Τουρκική Δημοκρατία, η νομική κυριότητα των εκκλησιών μεταφέρθηκε στα μειονοτικά ιδρύματα. Το 1936 το κράτος απέστειλε στα μειονοτικά ιδρύματα έντυπα δηλώσεων και τους ζητήθηκε κατάλογος των ακινήτων τους. Τα μειονοτικά ιδρύματα παρέδωσαν στο κτηματολόγιο της Τουρκικής Δημοκρατίας καταλόγους με περιουσίες που ανήκαν στις εκκλησίες και είχαν ως ονόματα ιδιοκτητών τον Ιησού Χριστό, την Παναγία, τον Αρχάγγελο Γαβριήλ.

Στις 6-7 Σεπτεμβρίου 1955 γίνονται τα γνωστά γεγονότα. Επιτέθηκαν με λοστούς στους μη μουσουλμάνους, τους ξυλοκόπησαν, τους έδωξαν. Μετά τους βανδαλισμούς, σειρά είχε η καταπάτηση των περιουσιών που εγκαταλείφθηκαν.

Δυο χρόνια μετά τα γεγονότα του 1955 η Διεύθυνση Εθνικών Ακινήτων ξεκίνησε δίκες στα ιδρύματα που έγραφαν στις ιδιοκτησίες τους τα ονόματα των Ιησού Χριστού, Παναγίας, Αρχάγγελου Γαβριήλ. Οι εκκλησίες δεν ενημερώθηκαν. Τα ονόματα Ιησούς Χριστός, Παναγία, Αρχάγγελος Γαβριήλ -που εμφανίζονταν ως ιδιοκτήτες- δηλώθηκαν «αγνοούμενοι». Αυτό ήταν, άπλωσαν χέρι σε αυτές τις περιουσίες. Όταν οι εκκλησίες το αντιλήφθηκαν ήταν αργά. Ήδη έτρεμαν με αυτά που έζησαν στις 6-7 Σεπτεμβρίου. Δεν είχαν θάρρος να πάνε δικαστικά.

Με αυτόν τον τρόπο ιδιοποιήθηκαν 11.500 ακίνητα αξίας εκατομμυρίων δολαρίων σε περιοχές όπως Μπεσίκτας, Σισλί, Φατίχ, Χαλκηδόνα, Σαρίγιερ.

Αυτό δεν έγινε μόνο στην Κωνσταντινούπολη, αλλά και στη Σμύρνη, την Αντιόχεια, τα Δαρδανέλια. Μετά την απόβαση στην Κύπρο το 1974 και το πραξικόπημα της 12ης Σεπτεμβρίου 1980 με τον ίδιο τρόπο καταπάτησαν πάλι εκατοντάδες περιουσίες.

Κάποτε ήρθε στην εξουσία το ΑΚΡ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πίεζε. Το 2008 με την ευθυγράμμιση στην Ευρωπαϊκή Ένωση θεσπίστηκαν οι κανονισμοί των ιδρυμάτων και άνοιξε ο δρόμος επιστροφής των ακινήτων τους που, μετά το 1936, το κράτος είχε ιδιοποιηθεί. Τα μειονοτικά ιδρύματα, προκειμένου να τους επιστραφούν τα ακίνητα, προσέφυγαν στα δικαστήρια. Για την επιστροφή περιουσιών πριν το 1936, δηλαδή ακίνητα εκκλησιών εγγεγραμμένα στο κτηματολόγιο του 1913 στο όνομα κάποιου ιδιοκτήτη, έπρεπε να αποταθεί και να εμφανιστεί στο κράτος ο ιδιοκτήτης ή οι κληρονόμοι του.

Εδώ υπήρξε το πρόβλημα ότι προκειμένου να επιστραφεί το ακίνητο που ήταν εγγεγραμμένο, π.χ. στο όνομα του Ιησού Χριστού έπρεπε ο Ιησούς Χριστός να εμφανιστεί στη δίκη για την επιστροφή του ακινήτου, τα παιδιά ή τα εγγόνια του.

Παιζόταν ένα παιχνίδι που δεν μπορούσε να προσαρμοστεί το νομικό δίκαιο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας με το νέο νομικό δίκαιο της Τουρκικής Δημοκρατίας. Έτσι αγνοήθηκαν όλα τα εκκλησιαστικά έγγραφα ιδιοκτησιών που ήταν εγγεγραμμένα στο κτηματολόγιο το 1913.

Ας δούμε για ποιον λόγο η Αγία Σοφία έγινε τέμενος

Η Αγία Σοφία στο κτηματολόγιο εμφανιζόταν ως τέμενος. Ο τίτλος ιδιοκτησίας της είναι ίδια περίπτωση με των εκκλησιών που εγγράφηκαν το 1936. Ήταν δηλαδή γραμμένο στο όνομα του Πορθητή Σουλτάνου Μωάμεθ. Ένα ίδρυμα που ιδρύθηκε, σύμφωνα με ειδικούς κανονισμούς, την εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, πριν την κήρυξη της Τουρκικής Δημοκρατίας. Ως εκ τούτου έπρεπε να αντιμετωπιστεί βάσει του οθωμανικού νόμου, που όμως παρακάμφθηκε. Ακύρωσαν την απόφαση που η Τουρκική Δημοκρατία προέβλεπε την Αγία Σοφία ως μουσείο και εφαρμόστηκε η απόφαση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας εφαρμόστηκε το οθωμανικό δίκαιο αντί το δικαίου της Τουρκικής Δημοκρατίας. Έτσι το Συμβούλιο Επικρατείας εφάρμοσε την οθωμανική νομοθεσία.

Οι φίλοι που χάθηκαν για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος, νομικά δέχονται να πληρώσουμε αποζημιώσεις εκατομμυρίων δολαρίων για τα περιουσιακά στοιχεία που είναι γραμμένα στο όνομα του Ιησού Χριστού και της Παναγίας.

Τα μειονοτικά ιδρύματα, μετά από αυτό, θα καταθέσουν αιτήσεις απόκτησης των ακινήτων που κατέλαβε το κράτος, έχοντας στα χέρια τους την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας για την Αγία Σοφία. Και φυσικά, θέλοντας και μη, θα αποζημιωθούν. Αν ξεσηκωθούμε, τα μειονοτικά ιδρύματα θα προσφύγουν στο Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και θα τα εισπράξουν έτσι και αλλιώς.

Σας ευχαριστώ και σας εύχομαι καλό ναμάζι στην Αγία Σοφία.

Σε νέα περιπέτεια το αγαπημένο καράβι των νησιωτών Ραζαμπαχζε

Πριν από 8 μήνες ο Μητροπολιτικός Δήμος Κωνσταντινούπολης ανέλαβε την υποχρέωση να επισκευάσει και να ανακαινίσει το αγαπημένο παλιό πολυτελές πλοίο που εκτελούσε δρομολόγια στα Πριγκηπόννησα. Από ότι φαίνεται το άφησαν να σαπίσει σε μια αποβάθρα. Αρκετές ιστοσελίδες προβάλουν την κατάντια του πλοίου, που μάλλον θα πάει στα διαλυτήρια. Την είδηση δημοσιεύει και η Takvim (1/7/2020) με φωτογραφίες για την κατάσταση που βρίσκεται.

Το Ραζαμπαχζε δωρίστηκε πριν 10 χρόνια στον Δήμο Μπέικοζ, ο οποίος το χρησιμοποίησε αρχικά ως αίθουσα εκδηλώσεων και στη συνέχεια το άφησε να σαπίσει έξω από τη βαπορόσκαλα του χωριού, ενώ προτάθηκε να το βυθίσουν σε κάποιο σημείο του Βοσπόρου για να χρησιμοποιηθεί ως υποβρύχιος τουριστικός προορισμός. Ο Μητροπολιτικός Δήμος Κωνσταντινούπολης και η Δημοτική Εταιρία Θαλασσίων Μεταφορών ανέτρεψαν αυτό το σενάριο και παρέλαβαν το καράβι για να το επισκευάσουν.

Άφησαν το καράβι να σαπίσει

Από ότι φαίνεται όμως το άφησαν να σαπίσει. Ο σύμβουλος του Δήμου Μπέικοζ και του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης Sadullah Kabahasanoğlu έγραψε στο Twitter για τη σημερινή κατάσταση του πλοίου, αναφέροντας ότι δεν έγινε καμία εργασία αν και αποκτήθηκε εδώ και 8 μήνες από τον Μητροπολιτικό Δήμο Κωνσταντινούπολης.

Πάλι οικολογική καταστροφή

Ο Sadullah Kabahasanoğlu δημοσιεύει και φωτογραφίες του πλοίου δηλώνοντας: «Ένα τεράστιο ψέμα και οικολογική καταστροφή για το Ραζαμπαχζε, που δωρίσαμε χωρίς αντίτιμο. Κοιτάξτε την κατάστασή του. Οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν σήμερα και από ότι φαίνεται επί 8 μήνες δεν έγινε καμία εργασία».

ΝΕΣΤΩΡ ΙΣΚΑΝΤΕΡ

Η άλωση
της Βασιλεύουσας
το

1453

Μετάφραση Ελένη Κατσιώλη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

μελέτη

Με αφορμή τη συμπλήρωση 567 χρόνων από την Άλωση της Κων/πολης το 1453

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΕΠΟΠΟΪΑ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΣΤΟΝ ΚΕΡΑΤΙΟ, ΤΟΝ ΒΟΣΠΟΡΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΑ

Κυριότερα Ναυτικά Πολεμικά Γεγονότα που διεξήχθησαν στη θάλασσα της Κωνσταντινούπολης

1. Το 626 οι Άβαροι πολιορκούν την Κωνσταντινούπολη από ξηρά και θάλασσα. Ταυτόχρονα οι σύμμαχοί τους, οι Πέρσες, καταφθάνουν στην ανατολική ακτή του Βοσπόρου.

Στο βάθος του Κεράτιου Κόλπου, χιλιάδες μονόξυλα των Αβάρων καιροφυλακτούν για να επιτεθούν στα τείχη των Βλαχερνών. Όμως οι Βυζαντινοί με κάποιο τέχνασμα τους παρασύρουν πρόωρα στα βαθύτερα νερά, όπου εκεί οι δρόμωνες παρ' ότι ακόμα δεν είναι εξοπλισμένοι με το Υγρόν Πυρ, αποδεκατίζουν τα μονόξυλα μαζί με όλους τους πολεμιστές. Επιπλέον οι δρόμωνες καταφέρνουν να βυθίσουν στον Βόσπορο και τα υπόλοιπα μονόξυλα των Αβάρων, τα οποία είχαν αναλάβει να διεκπεραιώσουν τους Πέρσες στην Ευρωπαϊκή ακτή.

Αυτή ήταν μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες των Βυζαντινών, εξαφάνισης δύο επικίνδυνων επιδρομέων στη θάλασσα, όπου διασώθηκε η Κωνσταντινούπολη από μία πρόωρη κατάκτηση.

Σύμφωνα με την παράδοση η λύτρωση της Βασιλεύου-

αραβικό στόλο, κάτι το οποίο πέτυχαν προς το τέλος της τετραετούς πολιορκίας.

Ο γράφων πιστεύει ότι αυτό συνέβη, διότι το νεοεφευρεθέν Υγρόν Πυρ και η τεχνική χρήσης του στους δρόμωνες απαιτούσε εμπειρία και συνδυασμό και άλλων παραγόντων, όπως των ανέμων, των ρευμάτων, κ.ά.

Παρόλα αυτά λοιπόν η τελική συντριβή των Αραβομουσουλμάνων ήταν τόσο μεγάλη, που τους ανάγκασε να συνάψουν τριακονταετή συμφωνία ειρήνης με το Βυζάντιο και με πολύ δυσμενείς όρους γι' αυτούς.

3. Η δεύτερη Αραβομουσουλμανική επιδρομή το 717-718.

Μετά το πέρας της τρακονταετούς ειρήνης επανέρχεται το όραμα της κατάκτησης της Κωνσταντινούπολης από τους Αραβομουσουλμάνους. Στις 15 Αυγούστου του 717, εορτή της Παναγίας, αρχίζει μία νέα επιδρομή, πολύ μεγαλύτερη από την πρώτη, με σκοπό να προσβάλλει ταυτόχρονα τα τείχη της ξηράς του Θεοδοσίου αλλά και τα τείχη της Προποντίδας, μ' έναν μεγάλο στόλο 1.800 πλοίων!

Με τέτοια πρωτοφανή σε μέγεθος δύναμη που περικυ-

ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ

Αρχιτέκτονα -
Ερευνητή

τοσύνη και την τεχνολογική ανωτερότητα των Βυζαντινών-Ελλήνων.

4. Οι Ρως στην ιστορία εμφανίζονται για πρώτη φορά το 839 και ήταν οι πρόγονοι των σημερινών Ρώσων. Εκχριστιανίζονται και εκπολιτίζονται από τους Βυζαντινούς κατά τον 9ο και 10ο αιώνα. Παρόλα αυτά, κατά διαστήματα, δεν συμπεριφέρονται καθόλου φιλικά προς τους ευεργέτες τους.

Το 941 ένας μεγάλος στόλος από μονόξυλα εμφανίζεται στην είσοδο του Βοσπόρου. Τα προηγούμενα χρόνια είχαν προηγηθεί κάποιες αναποτελεσματικές συγκρούσεις. Τελικά οι Βυζαντινοί, με τους δρόμωνες και το Υγρόν Πυρ, καταστρέφουν ολοκληρωτικά τους Ρως και τα πάμπολλα πλοία τους που είχαν κυκλώσει την Κωνσταντινούπολη. Για μία ακόμη φορά η ναυτοσύνη και το υπερόπλο των Βυζαντινών αποδεικνύονται σωτήρια για την ύπαρξη της Αυτοκρατορίας.

5. Μετά την ολέθρια ήττα των Ρως το 941, η επανεμφάνισή τους το 1043 με 400 πλοία αιφνιδιαστικά στην Προποντίδα, χωρίς να συναντήσουν αντίσταση, αποτελεί ένα ανεξήγητο φαινόμενο. Πόσο μάλλον αν σκεφθεί κανείς ότι

Πανόραμα της Μεγάλης Αλυσίδας στον Κεράτιο Κόλπο. Σχέδιο Γ. Αναπνιώτη.

σας από την ασφυκτική αυτή πολιορκία αποδίδεται στη θαυματουργή προστασία των τειχών και των αμυνομένων, στην Παναγία. Τότε είναι που οι Κωνσταντινουπολίτες συνέθεσαν ως ευχαριστήριο ύμνο το «Τη Υπερμάχῳ Στρατηγῶ τα νικητήρια...».

2. Η πρώτη Αραβομουσουλμανική επιδρομή το 674-678.

Το 674 ο Χαλίφης Μαυίας, έχοντας ως ορμητήριο του στόλου του την Κύζικο στη νότια Προποντίδα, επιχειρεί επανειλημμένως να προσβάλλει τα θαλάσσια τείχη της Κωνσταντινούπολης χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Αυτό επαναλαμβάνεται από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο επί τέσσερα χρόνια. Παρότι τώρα οι βυζαντινοί δρόμωνες είναι εξοπλισμένοι και με το Υγρόν Πυρ άργησαν πολύ να εξουδετερώσουν τον

κλώνει ασφυκτικά την Κωνσταντινούπολη ο εχθρός, είναι πεπεισμένοι ότι αυτήν τη φορά θα τελειώσει οριστικά αυτό που δεν μπόρεσε να καταφέρει την προηγούμενη.

Παρόλα αυτά, από τους πρώτους μήνες κιάλας της σύγκρουσης, χάρη και στην πετυχημένη χρήση αυτή τη φορά του Υγρού Πυρός από τους Βυζαντινούς, οι Άραβες έχουν τρομερές απώλειες.

Εδώ για πρώτη φορά αναφέρεται από τον χρονογράφο Θεοφάνη και η ύπαρξη της Μεγάλης Αλυσίδας, που έκλεινε το στόμιο του Κεράτιου Κόλπου. Έτσι, με την ευελιξία που υπήρχε στο άνοιγμα και το κλείσιμο, συνέβαλε όχι μόνο στην αμυντική αλλά και στην επιθετική τακτική του βυζαντινού στόλου.

Τέλος, παρ' όλες τις ήττες τους οι Άραβες στο μεταξύ επιμένουν και ενισχύονται με δύο ακόμα νέους στόλους, πιστεύοντας ότι το τελικό κτύπημα έπρεπε να δοθεί στη θάλασσα. Όμως η προαιώνια ναυτοσύνη των Βυζαντινών-Ελλήνων, η ορθόδοξη χριστιανική πίστη, αλλά και το Υγρόν Πυρ, έκαναν πάλι το θαύμα τους, ώστε αυτοί να νικηθούν ολοκληρωτικά και στη θάλασσα και στην ξηρά.

Η συντριβή, για δεύτερη φορά το 718, της αραβικής επιδρομής στη Βασιλεύουσα αποτελεί σταθμό στην Ιστορία του Βυζαντίου και βέβαια του Ελληνικού Έθνους, αλλά και παγκοσμίως. Η Ευρώπη, ο Ελληνορωμαϊκός πολιτισμός και ο Χριστιανισμός σώθηκαν μια για πάντα από τη «μουσουλμανοποίηση», όπως αναφέρθηκε, χάρη στην πίστη, τη ναυ-

στο μεγάλο αυτό διάστημα που μεσολάβησε, οι ομόθηρσκοι πλέον αυτοί άνθρωποι του Βορρά (το ξανθό γένος!) διατηρούσαν γενικά καλές πολιτιστικές και εμπορικές σχέσεις με του Βυζαντινούς.

Πολύ πιθανόν στη ναυτική αυτή εκστρατεία των Ρως να συνετέλεσε και η απουσία του στόλου εκείνη την περίοδο από την πρωτεύουσα. Παρόλη τη σύγχυση και την αναστάτωση, αμέσως δημιουργείται αυτοσχέδιος στολίσκος με λίγα πολεμικά και εμπορικά πλοία, που εξοπλίσθηκαν για την περίπτωση. Χάρη στην τρικυμία, και κυρίως το Υγρόν Πυρ, οι Βυζαντινοί μετά από σκληρούς αγώνες κατόρθωσαν τελικά να απωθήσουν τον εχθρό προκαλώντας του μεγάλες απώλειες. Μετά απ' αυτή τη δεύτερη πανωλεθρία, οι Ρως δεν ξανατόλμησαν παρόμοιο εγχείρημα κι έτσι έσβησε για πάντα το όραμα να γίνουν εκείνοι το «Νέο Βυζάντιο» και ως εκ τούτου αρκέσθηκαν από τούδε και στο εξής να έχουν καλές σχέσεις με το αυθεντικό Βυζάντιο! *Συνεχίζεται*

ΠΗΓΕΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, τομ. Η', Εκδοτική Αθηνών, 1978.
Θ. Κορρές, Υγρόν Πυρ, εκδ. Βάνιος, Θεσσαλονίκη, 1995.
G. Schlumberger, Κωνσταντίνος Παλαιολόγος και η Άλωση, εκδ. Δημιουργία Α. Α. Χαρίσης, Αθήνα, 1996.
Γ. Φραντζή-Niccolo Barbaro, Η Πόλις εάλω, εκδ. Νέα Σύνορα-Α. Α. Λιβάνη, Αθήνα, 1993.

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΧΑΡΗΣ

**ΓΙΑ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ
ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΜΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ**

Δύο Επείγουσες Παράλληλες
Μεταρρυθμιστικές Ενέργειες

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

μουσειοδιαδρομές

Αρχαιολογικός χώρος Λυκείου

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΥ
Φιλόλογος - Ιστορικός

Από την Μακεδονία στην Αθήνα

Ο Αριστοτέλης με την ηθική και υλική βοήθεια –ίσως– του μακεδόνα Αντίπατρου ανοίγει την δική του Σχολή στην Αθήνα (335-322 π.Χ.), στο Λύκειο, στην παρλίσια περιοχή που την ειδυλλιακή φύση της περιέγραψε λεπτομερώς ο Σωκράτης στον πλατωνικό «Φαίδρο». Ο καταπράσινος λόφος, ο ευεργετικός ίσκιος των δέντρων, το αδιάκοπο τραγούδι των τζίτζικιών, το θρόισμα των φύλλων από την δροσερή πνοή του ανέμου, τα «χαρίεντα και διαφανή νερά του ποταμού και η «χαριστάτη πηγή μάλα ψυχρού ύδατος» είχαν συνεπάρει τον Σωκράτη και τον συνομιλητή του Φαίδρο. Άλλωστε, οι Αθηναίοι λάτρευαν τον Ιλισό ως ημίθεο και του έδωσαν τη μορφή σφριγηλού εφήβου στο δυτικό αέτωμα του Παρθενώνα, έτσι όπως τον είχαν φανταστεί. Γνωρίζουμε ότι ο Πausanias, κατά την περιήγησή του τον 2ο αι. π.Χ. στην Αθήνα, από τον περίβολο του Ολυμπίου είχε αντικρίσει τους αδριάντες του Αδριανού και του Ισοκράτη, τον τάφο του γενάρχη των Ελλήνων Δευκαλίωνα, το Ηρώ του βασιλιά Κόδρου, τον βωμό των Ιλισίων Μουσών, το ναό του Πύθιου Απόλλωνα, στην δε απέναντι πλευρά το ναό της Αγροτέρας Αρτέμιδας και, φυσικά, το ποτάμι που κυλούσε τ' ασημένια νερά του.

Η Περιπατητική Σχολή

Εδώ, ο Αριστοτέλης ιδρύει τη Σχολή του όπου το πρώι οι μαθητές παρακολουθούσαν τις παραδόσεις του, τους ακροαματικούς λόγους, και το απόγευμα το κοινό παρακολουθούσε τις διαλέξεις του, τους εξωτερικούς λόγους. Εδώ, οργανώνεται το πρώτο πανεπιστημιακό ίδρυμα στην πόλη της Αθηνάς. Ο σχολάρχης της συγκροτεί μεγάλη βιβλιοθήκη, αναθέτει σε μαθητές και οπαδούς του συστηματική εργασία επί συγκεκριμένων θεμάτων με τη συγκέντρωση και επεξεργασία υλικού, το οποίο σε επόμενο στάδιο αυτοί παρουσίαζαν καταθέτοντας τις παρατηρήσεις και τις κρίσεις τους ενώπιον του δασκάλου και των μαθητών της Σχολής.

Ο Αριστοτέλης καθώς είναι ερευνητικό μυαλό, αναζητά ικανοποιητικές απαντήσεις στο ερώτημα «τί τό όν;». Πιστεύει ότι ο φιλόσοφος πρέπει να έχει ως αντικείμενο της επιστημονικής έρευνάς του τον αισθητό κόσμο και η φιλοσοφική σκέψη αυτόν τον κόσμο να έχει ως αφηρητή των αναζητήσεών της. Άνθρωπος με πλατιά μόρφωση, είναι ένας

από τους πολυγραφότερους φιλοσόφους ανά τους αιώνες με τον Έρμιππο τον Αλεξανδρινό να υπολογίζει τα συγγράμματά του στα τετρακόσια και τον περιπατητικό Πτολεμαίο στα χίλια. Οι πραγματείες του εκτείνονται σ' ένα τεράστιο εύρος θεμάτων καθώς καλύπτουν όλους τους κλάδους της φιλοσοφίας, την ιστορία, την πολιτική, τη ρητορική, τα μαθηματικά και ιδιαίτερα τον φυσικό κόσμο, τον οποίο βλέπει ως ένα δυναμικό όλο που βρίσκεται σε διαρκή κίνηση, μεταβολή, γένεση, ανάπτυξη, φθορά.

Ο πρώτος βιολόγος επιστήμονας

Μεταφερόμενοι πίσω στον χρόνο, καθώς σ' αυτό μας βοηθά η μοναδική ατμόσφαιρα του χώρου, δεν είναι δυνατόν να μη θυμηθούμε τον χαρακτηρισμό που απέδωσε στον Αριστοτέλη ο καθηγητής Εξελικτικής Βιολογίας στο Imperial College Armand Marie Leroi ως τον «πρώτο επιστήμονα βιολόγο» (2014). Κι ακόμη, τον θαυμασμό που είχε εκφράσει ο Δαρβίνος γι αυτόν, όταν είχε διαβάσει την αριστοτελική πραγματεία «Περί ζώων μορίων» (1882).

Πράγματι, ο Αριστοτέλης υπήρξε αδιαμφισβήτητος ο πρώτος ερευνητής – επιστήμονας στο πεδίο της Ζωολογίας και Βιολογίας κατά την αρχαιότητα. Ας σημειωθεί ότι τα σχετικά συγγράμματα όπως το προαναφερθέν «Περί ζώων μορίων», το «Περί ζώων πορείας», το «Περί ζώων κινήσεως» και τα «Μικρά φυσικά» καλύπτουν το ¼ του σωζόμενου έργου του.

Στις βιολογικές πραγματείες του, απόρροια συστηματικών παρατηρήσεων αλλά και θεωρητικής επεξεργασίας των δεδομένων που επιτυγχάνει με τη βοήθεια συνεργατών και τη μελέτη παλαιότερων συγγραμμάτων, αναφέρεται σε τεράστια ποικιλία ζώων. Είναι εκπληκτικό το ότι σ' αυτές καταγράφονται πεντακόσια είδη θηλαστικών, πτηνά, ερπετά, έντομα, πολλά είδη ψαριών και διάφορα θαλάσσια όντα. Επιπρόσθετα, για την αποτελεσματικότερη μελέτη

αυτών θα προχωρήσει σε πειράματα προκειμένου να γνωρίσει ακριβέστερα την ανατομία τους. Κατά μία σύγχρονη δε εκδοχή είχε ανατάμει πενήντα είδη ζώων. Άλλωστε, οι Ασκληπιάδες, το γένος του γιατρού πατέρα του, είχαν παράδοση να διδάσκουν ανατομία στους γιους τους.

Ένα άλλο στοιχείο ιδιαίτερου ενδιαφέροντος στο έργο του Αριστοτέλη, εκτός από τη λεπτομερέστατη περιγραφή του φυσικού κόσμου, είναι οι ταξινομήσεις των έμβιων όντων που εισήγαγε. Ακολουθεί την ιεραρχική κατάταξη αυτών ανάλογα με τη μορφή, με την οποία αυτά εμφανίζονται στη φύση, από τα απλούστερα στα πιο σύνθετα είδη. Έτσι, τοποθετεί στη βάση της κάθετης κλίμακας τις κατώτερες μορφές των φυτών, ανεβαίνοντας τοποθετεί τα διάφορα είδη ζώων για να καταλήξει στην κορυφή της όπου και τοποθετεί

το ανώτερο είδος όλων, τον άνθρωπο. Η «φυσική κλίμακα» του Αριστοτέλη, γνωστή ως «scala naturae» ίσχυε μέχρι τον 18ο αι. οπότε και διαμορφώθηκε η θεωρία της εξέλιξης των ειδών του Lamarck.

Η αρχή του τέλους

Τα χρόνια αυτά είναι πολιτικά ταραγμένα. Ο θάνατος του Αλέξανδρου συγκλονίζει τους Αθηναίους, οι οποίοι καλούν τις ελληνικές πόλεις να αποτινάξουν από κοινού τον μακεδονικό ζυγό. Ο Αντίπατρος που διοικεί τη Μακεδονία ηττάται από τον συμμαχικό στρατό του Λεωσθένη και κλείνεται με τις δυνάμεις του στο φρούριο της Λαμίας (323-322 π.Χ.). Τότε είναι που με ψήφισμα της Εκκλησίας του δήμου ανακαλείται στην Αθήνα ο Δημοσθένης, ηγέτης του αντιμακεδονικού αγώνα, από την Αίγινα όπου είχε καταφύγει.

Το πολιτικό κλίμα που διαμορφώνεται είναι επικίνδυνο για τον «μακεδονίζοντα» Αριστοτέλη, ο οποίος αποφασίζει προκειμένου να μην θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του, να εγκαταλείψει την Αττική και να εγκατασταθεί στο κτήμα που διέθετε στη Χαλκίδα.

Εκεί, μόλις το επόμενο έτος, ο συγγραφέας της «Αθηναίων Πολιτείας» φτάνει στο τέλος της ζωής του πριν προλάβει να δει τη διάλυση της αντιμακεδονικής συμμαχίας και την παράδοση των ελληνικών πόλεων με τελευταία την Αθήνα στο νικητή Αντίπατρο.

Διάδοχος σχολάρχης αναλαμβάνει ο αγαπημένος μαθητής και φίλος του δασκάλου Θεόφραστος (322-287 π.Χ.). Πλατιά μορφωμένος, πολυγράφος κι εύγλωττος –στο στοιχείο αυτό οφείλει, άλλωστε, και τη μετονομασία του από Τύρταμος– διδάξε επί πολλά χρόνια συνδράμοντας στην εξάπλωση των αριστοτελικών αντιλήψεων. Συγγραφέας πολλών έργων επεξεργάστηκε και ταξινόμησε το ογκώδες υλικό που είχε συγκεντρωθεί κατά την εκστρατεία του Αλέξανδρου γύρω από τον ζωικό και φυτικό κόσμο της Ασίας ως φυτογεωγράφος και ζωολόγος ανοίγοντας νέους δρόμους στην επιστημονική έρευνα και θέτοντας τα θεμέλια της ζωολογίας ως επιστήμης.

Περπατώντας στο Λύκειο

Ο λιτά διαμορφωμένος χώρος αποπνέει γαλήνη. Κατευθυνόμαστε στο κεντρικό τμήμα, στην «παλαιόστρα», που αποκαλύφθηκε το 1996 και που οδήγησε στην ανεύρεση και ταύτιση του χώρου με το γυμνάσιο του Λυκείου προκαλώντας, τότε, έντονο εγχώριο και διεθνές ενδιαφέρον. Τα λιγοστά ευρήματα, τα κατάλοιπα της παλαιόστρας, των αγωγών και του στρατώνα του 19ου αι. φέρουν ήπια στέγαση.

Εκτός από την προστασία και ανάδειξη του χώρου ιδιαίτερη μέριμνα λήφθηκε για την ενίσχυση της μεσογειακής χλωρίδας. Ελιές και κυπαρίσσια, κουτσουπιές και δάφνες, άκανθοι και θυμάρια, δενδρολίβανα και λεβάντες φυτεύτηκαν σε ελεύθερους συνδυασμούς ή κατά συστάδες με κριτήριο τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, δηλαδή τα διαφορετικά χρώματα όπως και τις περιόδους ανθοφορίας τους. Και τούτο με σκοπό να αποδοθεί η ποικιλία κι η ομορφιά του παρλίσιου τοπίου στην αρχαιότητα.

Διασχίζοντας το κατάφυτο μονοπάτι προς την έξοδο θυμόμαστε ένα απόσπασμα από το πρώτο εγχειρίδιο βοτανικής, το «Περί φυτών ιστορίας» του Θεόφραστου: «Έστι δε τα μεν ορθοφυή και μακροστελέχη, καθάπερ (όπως) ελάτη, πεύκη, κυπάριττος ... Έστι δε και τα μεν βαθύρριζα, καθάπερ δρυς, τα δ' επιπολαιόρριζα, καθάπερ ελαία, ροιά, μηλέα...».

πολιτισμός

ΜΩΡΗΝ ΓΚΑΡΘ

Λαμπερό Αστέρι

Εκδόσεις Πύρινος Κόσμος

Ένα βιβλίο για παιδιά που απευθύνεται όμως στους γονείς και τις γιαγιάδες-παππούδες! Ήρθε στα χέρια μου εδώ και καιρό, μια και μεταφράστριά του είναι συμπολίτισσά μας, η Χριστίνα Γαβριηλίδου. Το βιβλίο έχει ως υπότιτλο *Στοχασμοί για παιδιά* και τους επεξηγεί. Η κ. Γαβριηλίδου αφιερώνει τη μετάφρασή της στον γιο της Αγγελο και στα παιδιά όλου του κόσμου και στον πρόλόγό της εξηγεί τους λόγους που την οδήγησαν να μεταφράσει το βιβλίο: Τη βοήθησε στην επικοινωνία με το δικό της παιδί, στη δημιουργία ηρεμίας και ασφάλειας στην ψυχή του, χρησιμοποιώντας τις 23 ιστορίες του βιβλίου και εμπλουτίζοντάς τις με άλλες, όπως κάνει κάθε γονιός ή γιαγιά/παππούς όταν διηγείται μια ιστορία σε παιδί.

Η συγγραφέας στην εισαγωγή της εξηγεί ότι ξεκίνησε την αφήγηση αυτή στην κόρη της σε ηλικία 3 ετών, στην προσπάθειά της να είναι ήρεμη στον ύπνο της αλλά και στο να μάθει να διαλογίζεται.

Όλες οι ιστορίες του βιβλίου αποβλέπουν στο να δημιουργήσουν ένα κλίμα ηρεμίας και ασφάλειας στο παιδί την ώρα του ύπνου. Και φυσικά να του εξάψουν τη φαντασία, ώστε να προσθέσει δικές του εικόνες, δική του συνέχεια στην ιστορία που του αφηγούμαστε.

Π. Τσουκάτου

Κριτική Θεάτρου

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Τριαντάφυλλο στο στήθος (The rose tattoo)

του Τενεσί Ουίλιαμς (Tennessee Williams 1911-1983)

Ο Τενεσί Ουίλιαμς είναι από τους πολυαγαπημένους μου θεατρικούς συγγραφείς. Το πραγματικό του όνομα ήταν Thomas Lanier Williams III, το Tennessee αποτελεί το nom de plume, pen name που είχε επιλέξει. Θεωρείται από τους μεγαλύτερους Αμερικανούς θεατρικούς συγγραφείς του 20ού αιώνα.

Παρά το αδιαμφισβήτητο ταλέντο του, ύστερα από αλλεπάλληλες αποτυχημένες προσπάθειες, σε ηλικία 33 χρόνων έγινε παγκόσμια γνωστός με το «Ο Γυάλινος Κόσμος». Μετά από τρία χρόνια απογείωσε τη φήμη του με το «Λεωφορείο ο πόθος» για να ακολουθήσουν όλα τα υπέροχα και γνωστά θεατρικά του έργα, πολλά από τα οποία έγιναν ιδιαίτερα επιτυχημένες ταινίες.

Πολυγραφώτατος, ασχολήθηκε με την ποίηση, το δοκίμιο, το διήγημα, έγραψε και τα απομνημονεύματά του. Ευαίσθητη ψυχοσύνθεση, με δύσκολη παιδική και νεανική ηλικία, που έκανε ακόμα δυσκολότερη η κακή σχέση με τον τελείως διαφορετικού χαρακτήρα πατέρα του. Η ψυχασθενής αδελφή του και ο χωρισμός των γονέων του έπαιξαν τον δικό τους αρνητικό ρόλο. Την κατάσταση έσωζε ο παππούς του. Η αξία του ταλέντου όμως βρίσκεται στο ότι όλα αυτά τα δυσάρεστα γίνονται πηγή έμπνευσης για αριστουργήματα.

Εργατικότητας, ακόμα και ως φοιτητής ή υπάλληλος, έγραφε τα Σαββατοκύριακα και τις νύχτες συντροφιά με τον καφέ και τα τσιγάρα του: «δεν θέλω να είμαι ένα απόλυτο "υπήρξε", αυτό προσπαθώ να αποφύγω με τη σκληρή δουλειά». Η μητέρα του έλεγε ότι ακόμα και μετά από μια ιδιαίτερα σκληρή ολονύχτια πνευματική εργασία όταν πήγαινε να τον ξυπνήσει το πρωί για να πάει στη δουλειά τον εύρισκε ντυμένο, αφού δεν είχε βρει χρόνο για να βγάλει τα ρούχα του. Παρά τη μεγάλη επιτυχία, την αναγνώριση, τα πολλά βραβεία έζησε μια «δυστυχισμένη» ζωή χωρίς κάποια μόνιμη, μακρόχρονη σχέση.

Με πολλά, σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα, φοβόταν μήπως καταλήξει σχιζοφρενικός και λοβοτομημένος όπως η αδελφή του, όπως φοβόταν τη μοναξιά και το γήρας: «το να παίζεις με τον φόβο είναι σαν να παίζεις με τη φωτιά, ο φόβος όμως είναι χειρότερος». Την κατάσταση επιβάρυνε η αρνητική αποδοχή μερικών έργων, που έγραψε προς το τέλος της ζωής του προσπαθώντας να αλλάξει στιλ. Εξαρτημένος από το αλκοόλ και διάφορες άλλες ουσίες έφυγε από ασφυξία, όταν το πώμα της συσκευασίας ενός φαρμάκου έφραξε τις ανώτερες αναπνευστικές του οδούς.

Στη διαθήκη του έγραψε να τον τυλίξουν σε ένα τσουβάλι και να τον ρίξουν στη θάλασσα, κάτι όμως που ο αδελφός του δεν έκανε. Ο Tennessee έφυγε στα 71 του χρόνια.

«Το τριαντάφυλλο στο στήθος», πρωτοπαρουσιάστηκε στο Broadway το 1951 με εξαιρετικό καστ ηθοποιών. Απέσπασε το βραβείο «Tony award 1951 for Best Play». Έγινε κινηματογραφική ταινία το 1955 με τον Burt Lancaster και την Anna Magnani, η οποία βραβεύτηκε με Όσκαρ. Το έργο διαφέρει από τα άλλα έργα του πιθανότατα επειδή το έγραψε σε σχετικά σταθερή ψυχολογική περίοδο της ζωής του, μετά από ένα ταξίδι στην Ιταλία. Εντυπωσιάστηκε από τον τρόπο ζωής, τον χαρακτήρα και τη φιλοσοφία των Ιταλών και τη μετέφερε στη ζωή των Ιταλών του νότου των ΗΠΑ, συγκεκριμένα των Σικελών της Louisiana, περιγράφοντας τις πίκρες και τις χαρές τους. Οι διαφορές βρίσκονται

όχι μόνο στο αισιόδοξο τέλος αλλά και στην υπόθεση, την ατμόσφαιρα, το όλο κλίμα, παρόλο που στον κεντρικό ρόλο υπάρχει μια γυναίκα όπως στα περισσότερα έργα του.

Σε μια πολυθρόνου πόλη της Ιταλίας ζει με τον άπιστο άντρα της η εγκυμονούσα σαραντάρα μοδίστρα Σεραφίνα Ντέλλε Ρόζε (Πηνελόπη Μακροπούλου), που επιτίθεται για τα κατορθώματα του άντρα της. Εκείνος -μόνο η τεφροδόχος του παρουσιάζεται- ασχολούμενος με μεταφορά μπανάνας ως οδηγός φορτηγού κάνει και άλλες όχι τίμιες δουλειές με αποτέλεσμα να σκοτωθεί προσπαθώντας να ξεφύγει από τους αστυνομικούς. Η Σεραφίνα, που τον αγαπούσε και τον θαύμαζε για την ομορφιά και την αρρενωπότητά του, πενθεί βαρέως. Τοποθετεί την τεφροδόχο του μπροστά σε ένα άγαλμα της Μαντόνα και προσεύχεται. Η λύπη και η απογοήτευση της προκαλούν αποβολή με αποτέλεσμα τη βαριά κατάθλιψη. Στο πρόσωπό της ο συγγραφέας παρουσιάζει τις υπερβολές της συμπεριφοράς και τη θρησκοληψία των Ιταλών, τις προλήψεις και την πίστη τους στη μαγεία και τα βότανα. Τα κουτσομπολιά για τις απιστίες του συγχωρεμένου έχουν πάρει διαστάσεις, ενώ τονίζονται και άλλα που έκαναν εντύπωση στον Williams, όπως η φασαρία, η πολυλογία, η ζωντάνια, ο θόρυβος. Η Σεραφίνα πενθεί και θέλει να κάνει το ίδιο και η δεκαπεντάχρονη κόρη της Ρόζα. Το πένθος όμως και οι προσευχές αρχίζουν να ξεθωριάζουν με την παρουσία ενός ερωτύλου αρσενικού, του οδηγού φορτηγού Άλβαρο (Γεράσιμος Μιχέλς), με το επώνυμο Mangiacavallo (αυτός που μπορεί να φάει άλογο). Παρόλη την αρχική της άρνηση και τις τύψεις τελικά υποκύπτει και προσπαθεί να ξεχάσει τον πόνο της! Και ξεχνάει. Αλλάζει και συμπεριφορά απέναντι στην κόρη, της οποίας αποδέχεται το φλερτ με έναν ναυτικό. Τέλος καλό, όλα καλά και εμείς καλύτερα. Στην πλοκή υπάρχουν και πολλά άλλα πρόσωπα που δεν νομίζω ότι αξίζει να αναφέρω λόγω των περιορισμών στην παρουσίαση.

Το έργο παίρνει τον τίτλο του από ένα τατουάζ με τριαντάφυλλο που είχε ο άντρας της στο στήθος, τον αποκαλούσε «τριαντάφυλλο» της, καθώς και αυτό που έκανε στο στήθος του ο Άλβαρο στην προσπάθειά του να την κατακτήσει.

Δεν μπορώ να πω ότι το «Τριαντάφυλλο στο στήθος» είναι από τα καλύτερα έργα του, παρόλη τη θαυμαστή πορεία του στο θέατρο και τον κινηματογράφο. Όπως και να το δω δεν είναι ο δικός μου αγαπημένος Τενεσί Ουίλιαμς.

Συντελεστές: Η παράσταση πιστεύω ότι αποτελεί μεγάλη επιτυχία του ΔΗΠΕΘΕ Κοζάνης την οποία παρουσιάζει το Θέατρο Τέχνης. Η Μετάφραση και η Σκηνοθεσία του Λευτέρη Γιοβανίδη απέδωσε αυτά που θέλει να παρουσιάσει ο συγγραφέας. Τα Σκηνικά της Πουλχερίας Τζόβα πολύ καλά, ακόμα καλύτερα τα Κοστούμια της Μαρίας Παπαδοπούλου. Η Μουσική του Θωδωρή Λεμπέση και οι Φωτισμοί του Νίκου Σωτηρόπουλου σωστοί. Δραματουργική Επεξεργασία: Ιζαμπέλα Κωνσταντινίδου. Επιμέλεια Κίνησης: Ζωή Χατζηαντωνίου. Βοηθός Σκηνοθέτη: Ρία Δελιογλάνη. Βοηθός Φωτιστή: Εύη Παπαμάρκου.

Παίζουν με αλφαβητική σειρά: Ευγενία Αποστόλου, Ειρήνη Ιωάννου, Πηνελόπη Μακροπούλου, Γεράσιμος Μιχέλς, Μάρω Σαουσοπούλου, Ισίδωρος Σταμούλης, Δημήτρης Τσίγκης, Τσαμπίκα Θεοάκη. Όλοι πολύ καλοί και καλύτερη από όλους η πρωταγωνίστρια. Διάρκεια: 90'

Σχόλιο για την Αγία Σοφία

Το θέμα της Αγίας Σοφίας μ' απασχόλησε πάρα πολύ όλες αυτές τις μέρες. Συγκινήθηκα, πικράθηκα όμως κάποια στιγμή έκανα την εξής σκέψη και θέλω να τη μοιραστώ μαζί σας.

Η Αγία Σοφία -όπως γνωρίζουν οι πάντες- είναι το λίκνο του χριστιανισμού και της Ορθοδοξίας. Σ' αυτό τον ναό επί 1093 χρόνια υμνήθηκαν ο Χριστός μας, η Παναγία μας, το Άγιο Πνεύμα κι' όλοι οι Άγιοί μας.

Η απόφαση των Τούρκων να μετατρέψουν σε τζαμί την Αγία Σοφία δεν μπορεί ν' αλλάξει την πραγματικότητα όσα κόκκινα χαλιά και αν στρώσουν, όσες εικόνες κι' αν καλύψουν, ο Χριστός μας, η Παναγία μας είναι εκεί.

Ας πανηγυρίζουν, να γνωρίζουν όμως, την ημέρα που θα προσέλθουν στον ναό να προσευχηθούν, ουσιαστικά στη δική μας πίστη θα γονατίσουν.

Αυτή τη σκέψη μου την αφιερώνω στον πατέρα μου.

Αννα-Πηνελόπη Ραζή

πολιτισμός

www.tsoukatou.gr

NOLI ME TANGERE

MAGDALENA: ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΠΑΡΑΓΚΩΝΙΣΜΕΝΗΣ ΘΗΛΥΚΟΤΗΤΟΣ

“Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ”. (Ματθ. 21, 31)

ΥΠΟΓΕΡΟΝΤΟΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

1. Η μεταμελημένη Μαγδαληνή, του Τισιανού (Tiziano Vecellio), (1489-1576). 2. Noli me tangere (‘Μὴ μου ἅπτου’). Αντίγραφο του Πέτερ Πάουλ Ροῦμπενς (Peter Paul Rubens), 17ος αἰ. Δημοτικό Μουσείο Καλῶν Τεχνῶν τῆς Μπρύζ, Βέλγιο. 3. Η Αγ. Μαρία ή Μαγδαληνή, του Τισιανού (Tiziano Vecellio), (1489-1576). 4. Η Μαρία Μαγδαληνή και ὁ Ἰησοῦς. Λεπτομέρεια τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἀπὸ τὴν Αγία Τράπεζα τοῦ Ἀβασίου τοῦ Αγ. Βολουσιανοῦ, παλαιοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ στὸ Foix τῆς νότιας Γαλλίας.

Τὸ 2006 εἰς τὰ ‘‘PINHMATA Γ’’ ἐδημοσίευσε ὁ γράφων μίαν μελέτην, ὅπου γίνεται εὐρύς λόγος διὰ τὸ αἰώνιον καὶ γοητευτικὸν θέμα τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς¹. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ 2018 ὁ διαπρεπὴς φίλος Ρ/Καθολικὸς Ἰησοῦτης καὶ ρη-ξικέλευθος συγγραφεὺς Chr. Wrembek, ἐξέδωσε εἰς τὸ Paderborn τῆς Γερμανίας ἔργον ἐκ 552 σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον ‘‘Die sogenannte Magdalenerin’’². Εἶναι ἓν συστηματικὸν πόνημα εὐρυτάτου φάσματος ἐπιστημονικοῦ καὶ ἀρχαιολογικοῦ χαρακτήρος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πηγῶν, ὅπισθεν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται καὶ μία ‘‘ἱστορία ἀγάπης’’³! Πράγμα τὸ ὅποιον καταδεικνύει παραδοσιακὰ κατεστη-μένα καὶ μεταφράσεις ἐσφαλμένας με ποικίλας συγχύσεις, ἡ δὲ προ-βαλλομένη ἀλήθεια εἶναι περισσότερον συγκλονιστικὴ, καθοδη-γοῦσα τὸν ἀναγνώστην εἰς ἓνα δρόμον πνευματικόν, ὁ ὁποῖος ἐπα-νευρίσκει τὴν καρδίαν του εἰς τὴν γυναῖκα αὐτήν. Πρόκειται δὲ κυρίως διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν θερμόψυχον καὶ ἐλευθερον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ εἶναι ἔτοιμος νὰ θυσιάσει τὴν ζωὴν του.

Εἶναι ἓν ἐντυπωσιακὸν ἔργον, παρουσιάζον Μαρίαν τὴν Μα-γδαληνὴν ἐκ Βηθανίας ὡς τραπεζίτην, οὖσαν μίαν τῶν νεαρῶν γυ-ναικῶν αἱ ὁποῖαι συντήρουν τὸν Κύριον μετὰ τὴν περιουσίαν των, ἔχουσα εὐμάρειαν. Ἐπίσης εἶναι ἀσύνθετος, ὅτι δὲν ἔφερεν, ὡς αἱ λοιπαὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός της, ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ τοπωνυμίου. Πι-θανὸν λοιπὸν ὅτι ἦτο ἀδέσμευτος.

Κατ’ ἄλλους ἦτο γυνὴ ἐνὸς πλουσίου πυργοδεσπότης εἰς τὰ Μά-γδαλα, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της περιέπεσεν εἰς τὸ πε-ζοδόρμιον ἀσκοῦσα τὸ ‘‘ὀριζόντιον μετιέ’’ ἐν Καπερναούμ. Κατ’ ἄλλους διέθετεν πολυτελεῖ βίβλαν, καὶ ἦτο πεποικιλμένη ‘‘κροσσω-τοῖς χρυσοῖς’’ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ Σίμωνος. Τέλος ἕτεροι φησὶν ὅτι, τὸ Μαγδαληνὴ προέρχεται οὐχὶ ἐκ τῶν Μαγδάλων, ἀλλὰ τὸ ἐρμη-νεύουν ὡς κομμώτριαν⁴.

Αὕτη ἀπετέλεσεν πηγὴν ἐμπνεύσεως ἀστείρευτον διὰ τοὺς καλ-λιτέχνους, ζωγράφους, γλύπτας, μουσικούς, συγγραφεῖς κ.ἄ. Ανα-ριθμητοὶ εἶναι εἰς τὴν τέχνην αἱ ‘‘πνιγηραὶ’’ παραστάσεις αὐτῆς, ὡς ἀσελγυὺς μέχρι μετανοούσης ἁμαρτωλῆς. Καὶ πάντοτε ἡ ἱστορία τοῦ παιγνίου ἀνδρός καὶ γυναικός. Αὕτη ἡμποροῦσε νὰ ὑπερβεῖ τὴν θηλυκὴν τῆς ἀδυναμίας ὑποτασσομένη εἰς τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος εἶναι συγχρόνως Θεὸς-ἀνὴρ, μία ἐσφαλμένη μοιραία ἐξομοίωσις. Εἰς τὴν Αγίαν Τράπεζαν τοῦ Ἀββασίου τοῦ Αγ. Βολουσιανοῦ, πα-λαιοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ εἰς τὸ Foix τῆς νότιας Γαλλίας, ὑπάρχει ἡ ἀνάγλυφος παράστασις τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου μετὰ τὴν Μαγδαληνὴν παρὰ τῷ Κυρίῳ, εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ Ἰωάννου.

Ἀμφοτέρων ἡγαπημένων του. Ὑπάρχει ὁμως καὶ ἡ ἐρμηνεία, ὅτι εἰς τὴν παράστασιν τοῦ Ἰωάννου εἶναι ἡ Μαγδαληνὴ. Τοῦτο ση-ρίζεται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν μεγέθυνσιν τοῦ ἔργου, διακρίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ κόρφου αὐτῆς! ἀλλὰ ἐντυπωσιάζει ἐπίσης καὶ ἡ θηλυ-πρεπὴς μορφή της.

Ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, ὡς ἡ ἄνευ ὀνόματος ἁμαρτωλὴ παρὰ τῷ Φαρισαίῳ Σίμωνι, ὡς ἡ γυνὴ ἐξ ἧς ὁ Κύριος ἐξέβαλε ἐπτὰ δαιμόνια. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἔργου ἔχει ἓνα κεφάλαιον διὰ τὴν θεωρίαν του περὶ τῆς προελεύσεως τῶν Εὐαγγελίων.

Διὰ τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν γνωρίζομεν πολὺ ὀλίγα, καί-τοι εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια ἀναφέρεται ὡς ἡ πρώτη μάρτυς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Πολὺ δὲ περισσότερα στοιχεῖα δι’ αὐτὴν ἔχομεν εἰς τὰ Ἀπό-κρυφα Εὐαγγέλια, πολλὰ τῶν ὁποίων ἀνήκουν εἰς τοὺς κύκλους τῶν Γνωστικῶν. Εἰς αὐτὰ χαρακτηρίζεται μετὰ τιμητικούς τίτλους, ὡς πνευματοφόρος, κεχαριτωμένη, κληρονόμος τῆς Βασιλείας τοῦ φωτός, φωτίζουσα. Τονίζεται ἡ ἐγγύτης της πρὸς τὸν Κύριον. Κα-τενοεῖ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἐκήρυττε καὶ ἐλάμβανε ἰδιαιτέρας ἀποκαλύψεις, ὡς ἡ πλέον ἡγαπημένη του, ἦτο τὸ ὡς Διάδοχος του, ὁ ‘‘Παράκλητος’’, τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσεν ὁ Κύριος.

Ἀπὸ φεμινιστικῆς ἀπόψεως εἶναι ἐντυπωσιακὸν νὰ ἐξετάσει τις τὰ πολλὰ θήλεα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς αὐτὰ. Ὁ ‘‘Παρά-κλητος’’ ἐρμηνεύεται σήμερον ὡς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, προερχόμενος ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ ‘‘Ruach’’ (ἀήρ, ἀναπνοή), τὸ ὅποιον συχνάκις θε-ωρεῖται ὡς ἡ θήλεα πλευρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐταυτίσθη δὲ μετὰ τὴν ‘‘Σο-φίαν’’ πάλιν. Παρίσταται εἰς τὴν Βάπτισιν ὡς περισσεύει, οὖσα σύμ-βολον τοῦ Θεοῦ.

Ὅσον ὁμως κατὰ τοὺς ἐπομένους αἰῶνας τὰ κείμενα αὐτὰ ἐλη-σμονήθησαν, τόσον ἠνέχθη ἡ ἀνάγκη τῆς τοποθετήσεως τῶν ὑπαρ-χουσῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν, τῶν ὁποίων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαμφισβητηθεῖ ἡ σημασία, ἐντὸς μίας ἱστορίας τοῦ βάθους. Ἡ Μα-ρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, ἐταυτίσθη μετὰ τὴν ἁμαρ-τωλὴν ἡ ὁποία τὸ πολὺτιμον μύρον μετὰ τῶν δακρύων της ἔχυσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέσμιξεν μετὰ τὴν κόμην της αὐτοῦς. Μετὰ τὴν λέξιν δὲ ἁμαρτωλὴ συνεδέθη τὸ ὄνομά της μετὰ τὴν μοιχα-λίδαν, τὴν ὁποίαν ἔσωσεν ὁ Κύριος ἐκ τοῦ λιθοβολισμοῦ. Διὰ μίαν πόρνην οὐδαμῶς γίνεται λόγος. Ὅλα ὁμως τὰ ἀνωτέρω θὰ ἡμπο-ροῦσαν νὰ ‘‘προκαλέσουν’’ τὴν φαντασίαν πολλῶν.

Ἀλλὰ καὶ μία ἐτέρα παράδοσις ἦτο διαχρονικῶς ἐπηρεαστικὴ.

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ὡς διδασκάλισσα καὶ ὡς θήλεα μορφή ταυτότητος τῆς κριτικῆς διὰ τὴν ἀνδρικήν ἐκκλησιαστικὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν ἰσχύϊν καὶ τὸ μονοπώλιον τῆς ἀληθείας, τὴν σωματοποίησιν μίας παραγκωνισθείσης σοφίας, μίας θήλεος πλευρᾶς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Εἰς τὸ Ψαλτήριον Albani τοῦ Hildesheim (12. αἰ.) ὑπάρχει μία μικρογραφία, παριστῶσα τὴν Μαγδαληνὴν ὡς ‘‘Ἀπόστολον τῶν Ἀποστόλων’’ νὰ διδάσκει τοὺς ἑνδεκα ἐξ αὐτῶν.

Ἀναμφιβόλως ἡ Μαγδαληνὴ δύναται σήμερον νὰ θεωρηθεῖ ὡς Ἀπόστολος. Ὁ Πάπας Φραγκίσκος ἐνίσχυσε τοῦτο μετὰ μίαν ἐορτὴν εἰς τὸ ἐορτολόγιον τὴν 22. Ἰουλίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ ὁ τίτλος ‘‘Ἀπόστολος τῶν Ἀποστόλων’’ εἶναι ἀμφί-σημος.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἐτιμήθη οὐχὶ μόνον ἕνεκα τῆς σοφίας της, ἀλλὰ καὶ τῆς μεγάλης της ἀγάπης. Ὅμως καὶ μετὰ αὐτὸ ἐγένετο μεγάλη δυ-σχηρησία.

Εἰς τὸ ἔργον τοῦ M. Scorsese ‘‘Ο τελευταῖος πειρασμός’’ τὴν ἐσωτέραν φιλίαν μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς Μαρίας, θὰ ἡδύνατο νὰ θεωρήσει τις ὡς σχέσιν ζεύγους. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμη ὁ Κύριος ἦτο ἔγγαμος μετὰ τὴν Μαγδαληνὴν τοῦτο δὲν θὰ ἦτο σκάνδαλον (Strothmann), διότι αὕτη συμβολίζει ἓν ἕτερον σκάνδαλον: Τὴν ἐπὶ αἰῶνας παραγκώνησιν καὶ περιφρόνησιν τῶν γυναικῶν καὶ τὰς θρη-σκευτικὰς αὐτῶν συνέπειας.

Ἡ Μαγδαληνὴ μόνη πορεύεται εἰς τὸν κενὸν τάφον κλαίουσα, ἀναγνωρίζει τὸν Ἀναστάντα Κύριον, ὁ ὁποῖος τὴν καλεῖ ὀνομα-στικῶς λέγων τὸ περίφημον, ‘‘Noli me tangere’’ δηλὰ διὰ τὸ ‘‘Μὴ μου ἅπτου’’, ‘‘οὐχὶ ἀσφαλῶς λόγῳ τοῦ κορωνοϊοῦ!’’- ὅπου εἰς τὸν καιρὸν αὐτὸν ἀποχαιρετισμὸς καὶ παρηγορία λαμβάνουν χώραν ἄνευ ἐπαφῆς. Μίας ἀγάπης ἡ ὁποία ὑπερίστατο τῆς ἀβύσσου ἐνὸς βαναύσου θανάτου καὶ ἡ ὁποία δὲν ἐχρειάζετο αὐτὴν (Rilke)⁴.

1. - Α. Παπᾶ, Χαλκηδόνας, Αἱ διαχρονικαὶ Μυροφόροι, Τοῦ Αὐτοῦ, Πνιγματα θεολογικά, ἱστορικά, καλλιτεχνικά καὶ ἄλλα τινὰ ἀπὸ τὸ Βό-σπορον, Θεσσαλονίκη 2006, Γ’ 276-286.

2. - Chr. Wrembek, Die sogenannte Magdalenerin, Λειψία 2008.

3. - Morus (R. Lewinson), Eine Weltgeschichte der Sexualität, Ἀμβούργο 1965, 88-89.

4. - A. Strothmann, Maria Magdalena und die Heilige Geistin, An ihr zeigen sich die Geschlechter – Querelen des Christentums, Publik-Forum ἄρ. 7 (2020) 38-39.

αναμνήσεις

Κυνήγι στο Νησί και τα «Αντικρινά»

Από το 1915 έως και το 1973

Είναι γνωστό σχεδόν σε όλους ότι στα Πριγκηπόνησα η επαγγελματική αλιεία είχε την πρωτοκαθεδρία από τα βυζαντινά χρόνια μέχρι τη δεκαετία του '70. Αν διαβάσει κάποιος τα βιβλία του ερευνητή, ιστορικού ιατρού Ακύλα Μήλλα, που αναφέρονται στα Πριγκηπόνησα, θα διαπιστώσει ότι οι Ρωμιοί κάτοικοι ήταν επαγγελματίες, ψαράδες, ενώ αρκετοί από αυτούς διέθεταν επαγγελματικά σκάφη και απασχολούσαν μόνιμο προσωπικό.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Στα νησιά, εκτός από τους επαγγελματίες, υπήρχαν και πάρα πολλοί ερασιτέχνες ψαράδες, που το ψάρεμα ήταν χόμπι, μια προσφιλή και ευχάριστη ενασχόληση στον ελεύθερο χρόνο τους, ειδικότερα το καλοκαίρι. Τυχεροί από αυτούς ήταν όσοι διέθεταν βάρκα με εξωλέμβια μηχανή, που τη χρησιμοποιούσαν και για βόλτα και κολύμβηση σε δυσπρόσιτες παραλίες και των εννέα νησιών. Δεν είναι τυχαίο ότι και τα αγόρια των νησιών από μικρή ηλικία αποκτώντας μια πετονιά (βόλτα) με ένα αγκίστρι, ένα μολυβένιο βαρίδι και αυτά τυλιγμένα σε έναν τετράγωνο φελλό, έτρεχαν τις ελεύθερες ώρες τους, την περίοδο του καλοκαιριού αλλά πολλές φορές και τον χειμώνα, στις προκουμαίες δίπλα στα παραλιακά καζίνα ή τις βαπορόσκαλες για να ψαρέψουν, να κάνουν το κέφι τους πιάνοντας συνήθως μικρά ψάρια. Τα νησιά όμως εκτός από επαγγελματίες και ερασιτέχνες ψαράδες έβγαζαν και ικανότατους κυνηγούς πτηνών, που έβρισκαν διέξοδο σε αυτό το χόμπι ειδικά τη χειμερινή περίοδο που ήταν αδύνατες οι αλιευτικές τους δραστηριότητες.

Γι' αυτό λοιπόν αυτήν τη φορά έγραψα γι' αυτούς τους συμπατριώτες μου που τα χρόνια εκείνα ασχολήθηκαν με το κυνήγι, συζητώντας με δυο έμπειρους κυνηγούς της εποχής, τον κ. Έντι Νταμάτο και τον κ. Ιωσήφ Στεφάνου (Πέπο Κάλφα), οι οποίοι, μετά τη δεκαετία του '60, εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα. Είναι από τους λίγους που ζουν και αναφέρθηκαν στους κυνηγούς που έδρασαν στην Πρίγκηπο από το 1915 έως και το 1973.

Κυνήγι μικρών ωδικών πτηνών στο νησί

Το κυνήγι πτηνών χωριζόταν σε δύο κατηγορίες. Η πρώτη περιελάμβανε τα ωδικά πτηνά, που συλλάμβαναν ζωντανά για να τα τοποθετήσουν στη συνέχεια στα κλουβιά (καφάσια) που διέθεταν τα περισσότερα σπίτια στα μπαλκόνια τους. (Σήμερα, σε όλα τα προηγμένα κράτη, το κυνήγι των ωδικών πτηνών είναι απαγορευμένο). Τα είδη που υπήρχαν στα δάση του νησιού ήταν καρδερίνες, φλώρια, σκαθάκια (σκαθάκια) και σπίνι. Συνήθως τα έπιαναν ορισμένες εποχές του χρόνου, χρησιμοποιώντας πάντα ωδικά πτηνά ως κράχτες, που έφερναν μαζί τους με κλουβιά. Τα παγίδευαν στα δέντρα ή στο έδαφος στα σημεία όπου ήταν περάσματα των κοπαδιών. Το παγιδεμά τους το πραγματοποιούσαν με πολλούς τρόπους, είτε με δίχτυα αλιείας είτε με ξόβεργες (βέργες περίπου 0,30-0,50 εκ. αλειμμένες με ιξό ή κόλλα) τις οποίες προμηθεύονταν κατά κανόνα από συγγενείς στην Ελλάδα, ειδικότερα από τη Χίο. Επίσης τα παγίδευαν τοποθετώντας ειδικές φάκες σε σχήμα μικρού κλουβιού (καπάντζες) στα σπίτια τους, δίπλα στα κλουβιά των δικών τους ωδικών πτηνών που έπαιζαν τον ρόλο του κράχτη. Ξόβεργες επίσης, από όσο

γνωρίζουμε, προμηθεύονταν και από τη Συρία. Κάποιοι άλλοι, λίγοι ευτυχώς, δρούσαν παράνομα μόνο όταν χιονίζε, πιάνοντας κοτσύφια με τη χρήση πετονιάς και αγκιστριού αλιείας, βάζοντας για δόλωμα σκουλήκια. Ήταν απαράδεκτος και μαρτυρικός αυτός ο τρόπος, που πιάνονταν σαν το ψάρι στο αγκίστρι. Τα κοτσύφια, τα μικρά ωδικά πουλιά που δεν κελαηδούσαν και τα άγρια πουλιά ήταν ο καλύτερος μεζές για τους μερακλήδες. Τα έκαναν ψητά και τα έσβηναν με κρασί. Ο μεζές αυτός συνοδευόταν από ρύζι και ονομαζόταν «Πουλιά πιλαφλίκι».

Κυνήγι πουλιών με όπλο στην ανατολική όχθη της Πόλης
Η δεύτερη κατηγορία περιλάμβανε κυνήγι με κυνηγητικό όπλο των άγριων πτηνών, λαγών και άγριων κουνελιών που, εκείνα τα χρόνια, ήταν συμπλήρωμα της διατροφής, κάτι δια-

Από δεξιά οι κυνηγοί Άγγελος Νταμάτο, Αντώνης Νταμάτο, Πέπο Στεφάνου, ο Μπαρμπαρός, ο Γιαλοβαλής και ένας τούρκος.

φορετικό από τα θαλασσινά, που ήταν άφθονα στο τραπέζι των νησιωτών. Συνήθως οι κυνηγοί ξεκινούσαν και ταξίδευαν εκτός νησιών κατά παρέες, στα «Αντικρινά», όπως αποκαλούσαν τις περιοχές της ανατολικής ακτής της Κωνσταντινούπολης, σε σημεία που έβρισκαν τον χειμώνα καταφύγιο κοπάδια διαφόρων ειδών πουλιών. Επίσης επιδίδονταν σε ίδιες περιοχές και στο κυνήγι λαγών, που ήταν σε αφθονία. Να σημειώσουμε ότι οι τότε καταπράσινες περιοχές κυνηγιού που αναφέρονται παρακάτω, σήμερα έχουν κατακλυστεί από πολυκατοικίες και ουρανοξύστες.

Τον Έντι Νταμάτο τον επισκέφτηκα στο σπίτι του, τον δε Πέπο Στεφάνου τον συνάντησα στον Σύλλογο Πριγκηπιανών στο Παλαιό Φάληρο. Και οι δύο ευχαρίστως μου έδωσαν πληροφορίες, φωτογραφίες, μου εξιστόρησαν αναλυτικά τις κυνηγητικές τους αναμνήσεις των νεανικών τους χρόνων, που

τις έζησαν μαζί με συντοπίτες μας. Τις κατέγραψα για να τις μοιραστώ μαζί σας. Ο Έντι, από ότι μου είπε, ξεκίνησε το κυνήγι στη νεαρή ηλικία των 14 ετών μαζί με έναν θείο του, τον Αντώνη Νταμάτο. Στην αρχή εκτελούσε χρέη «τσάντατση», δηλαδή κουβαλητή των σύνεργων των υπόλοιπων κυνηγών. Μετά από αρκετό καιρό απέκτησε το πρώτο κυνηγητικό του όπλο, ένα γερμανικό δίκαννο μάρκας Group Sauer και άρχισε να κυνηγά κανονικά, ακολουθώντας τα υπόλοιπα μέλη των έμπειρων Πριγκηπιανών, που αναφέρονται στο τέλος του άρθρου. Άδεια κυνηγιού οι Ρωμιοί και οι ξένοι την αποκτούσαν κάθε χρόνο από την 4η διεύθυνση με 10 λίρες. Το κυνήγι ήταν τότε εκτός από σπορ, παρέα, φιλία και γλέντι.

Συνήθως όλες οι παρέες το φθινόπωρο πέρναγαν στο Μάλτεπε της ανατολικής ακτής για κυνήγι ορτυκιών, νωρίς τα χαράματα, μαζί με τα κυνηγόσκυλά τους, με βάρκες που νοίκιαζαν και φυσικά φορώντας όλοι τις ειδικές στολές παραλλαγής κυνηγιού, καπέλο, μπότες και την ειδική ζώνη με τις θήκες για φυσίγγια και τσιγκέλια για τα πουλιά που σκότωναν. (Τις περισσότερες φορές ταξίδευαν με το σκάφος του γνωστού Αρμένιου θαλασσόλυκου Χορόζι ή το Medrano του Σπύρου Τσάντου). Όταν χειμώνιαζε και αγρίευε η θάλασσα, την ίδια διαδρομή την έκαναν με το πλοίο της γραμμής στις 6:30 το πρωί, με προορισμό και πάλι τη βαπορόσκαλα του Μάλτεπε και από εκεί, διασχίζοντας ποδαρόδρομο τα βουνά και κυνηγώντας, έφταναν το απόγευμα στις 15:15 περίπου στη Χαρταλιμή, όπου από την εκεί βαπορόσκαλα με το πλοίο της γραμμής επέστρεφαν στην Πρίγκηπο. Όλη δηλαδή την ημέρα διάνυαν μια απόσταση περίπου 10 χιλιομέτρων, μέσα από δάση. Σε αυτή τη διαδρομή τα είδη των θηραμάτων που συναντούσαν ήταν ορτύκια, μπεκάτσες, πέρδικες, λαγοί. Δεν ήταν λίγες οι φορές που παρέες, νοικιάζοντας αυτοκίνητα ή μινίμπας, ταξίδευαν σε άλλες, πιο απομακρυσμένες περιοχές, όπως το Κούρνα, το Έμιρλι, περιοχή Παντειχιού, το Ντένιζλι, περιοχή Τούζλων, το Μπακάλκιοϊ και το Κουρτ-ντομούζ, που όλα βρίσκονταν πέρα από τη Χαρταλιμή.

Η δραστηριότητά τους αυτή, κατά κύριο λόγο μόνο στην ανατολική ακτή ήταν επιβεβλημένη, διότι σε όλα νησιά ενώ υπήρχαν άφθονα πουλιά, το κυνήγι ήταν αυστηρά απαγορευμένο από τις Αρχές. Παρά την απαγόρευση όμως, οι δασοφύλακες και οι αστυνομικοί πολλές φορές «έκλειναν τα μάτια» για τους ντόπιους Ρωμιούς, αφού προηγουμένως τους έδιναν την υπόσχεση ότι δεν θα ρίξουν τουφεκίες σε κατοικημένες περιοχές, αλλά μόνο στο δάσος πέρα από την πλατεία του γνωστού Λούνα Παρκ προς το Εθνικό Ορφανοτροφείο ή προς τον λόφο Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά, όπου υπήρχαν άφθονες μπεκάτσες, καθώς και ορτύκια που τα έβρισκαν

αναμνήσεις

Ο Αντώνης Νταμάτο και ο Βαγγέλης Αυγουστήδης (Μπουτζές) μαζί με το σκυλί τους «Φρίντα» στα Μπακσεδάκια.

Ο Έντι Νταμάτο μαζί με τον Νίκο Ψύλα έξω από το περίπτερο του Τσάλα.

σε ένα μόνο σημείο, στη Μολυβοφάσα. Πάρα πολλά ορτύκια έβρισκαν επίσης, κάποιες περιόδους του χρόνου, στο απέναντι τότε ακατοίκητο νησί, την Αντιρόβυθο που διέθετε και πολλά άγρια κουνέλια. Κατά τον κ. Μήλλα τα είχαν αφήσει οι Γάλλοι στο τέλος του 18ου αιώνα για να επιδοθούν μετέπειτα στο κυνήγι τους και ζούσαν μέσα στις σχισμές των βράχων. (Σήμερα η Αντιρόβυθος έχει γεμίσει από πολυτελέστατα θερινά σπίτια).

Οι πιο πολλοί από τους μερακλήδες αυτούς αδειούχους κυνηγούς διέθεταν κυνηγόσκυλα, που προορίζονταν στο να σταματούν το θήραμα και να δείχνουν στον κυνηγό τη θέση του, κίνηση που την ονόμαζαν φερμάρισμα. Οι περισσότεροι διέθεταν κυνηγόσκυλα ράτσας Σέτερ, ενώ κάποιοι άλλοι είχαν σκυλιά ράτσας Κοπάι, γαλλικά Μπρακ και αγγλικά Λάβερακ Σέτερ. Όταν τους ρώτησα για κυνήγι αγριογούρουνων η απάντησή τους ήταν αρνητική, μιας και οι Τούρκοι, όπως γνωρίζουμε, δεν τα έτρωγαν επειδή το απαγόρευε η θρησκεία τους. Έμαθα όμως ότι μια χρονιά με βαρυχειμωνιά, πολλά πεινασμένα αγριογούρουνα κατέβηκαν στη Νικομήδεια, που οι Τούρκοι κυνηγοί τα σκότωσαν και τα πέταξαν στη θάλασσα.

Τα κυνηγητικά όπλα που προτιμούσαν ήταν τα 16άρια και τα 20άρια και λιγότερα τα 12άρια. Χώρες κατασκευής ήταν οι: Ιταλία, Τουρκία, Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιο. Από μάρκες χρησιμοποιούσαν περισσότερο οι Πριγκηπιανοί τα Beretta, Saint Etienne, Pieper, Haenel και τα τουρκικά του εργοστασίου Makina Kimya Sanayi.

Πριν κλείσουμε τις συνομιλίες με τους κ.κ. Νταμάτο και Πέπο αναφέραμε κάποιους από τους τότε κυνηγούς που υπήρχαν στην Πρίγκηπο. Λίγες ημέρες αργότερα, ο ευγενέστατος και αγαπητός συμπατριώτης μου κ. Πέπος Στε-

Ο Τηλέμαχος Κακούρης, ο Ακύλας Μήλλας και ο Λεόντιος Λεοντιάδης σε παράνομο κυνήγι λαγών στην Αντιρόβυθο.

Έντι Νταμάτο, Διαμαντής Γλυκής, Μάριος Νέγρη, Παναγής Τσούργας, Πέτρος Μπούρζης και ο Νίκος Πορίδης (Μπριζολάς) στη χιονισμένη Πρίγκηπο.

φάνου μας προσκόμισε πλήρη λίστα με 50 ονόματα κυνηγών, που οι περισσότεροι από αυτούς δυστυχώς δεν είναι πια στη ζωή.

Κατάλογος κυνηγών της Πριγκήπου από το 1915-1973

Η οικογένεια Στεφάνου αποτελούμενη από τους Άγγελο, Νικόλα, Πέτρο, Αντώνη, Νίκο και Ιωσήφ (Πέπο κάλφα). Η οικογένεια Νέγρη αποτελούμενη από τους Τζώρτζη, Αντώνη και Μάριο. Η λίστα συνεχίζει με τους Σοφούλη Βεργίτη, Έντι Νταμάτο, Αντώνη Νταμάτο, Πέτρο Κάτσικα (μπογιατζής), Αλέξανδρο Σιούτη (μπογιατζής), Θεμιστοκλή Πακουλίδη, Γιάννη Λαμπρινό (Παπατρέχα), Γιάννη Μάντικα, Γιώργο Νάνο (υδραυλικό), Γιάννη Διαματίδη (ο γιος του Λευτέρη του μπακάλη), Μανώλη Μανιάτη (μαραγκό), Αντώνη Φώσκολο, Απόστολο Φώσκολο, Σάββα Χαϊρλή, Νίκο Δεληγιάννη, Γιάννη Παπά, Κώτσο (κάλφας) Κατακουζηνό, Αναστάσιο Μανάρα, Δημήτρη Ανδρουτσόπουλο, Σωτήρη Αλμπέρτη (Σάλβος), Σαντρί και Αχμέτ Ντουζ, Τζεμίλ Σάιντα (ξυλέμπορο), Μπαρμπαρός, Στέλιο (νερούλα), Αλέκο Βαφειάδη (ο Κολάρας), Τζώρτζη Βαφειάδη, Κώτσο Σπερδούλη, Χαγιατίμπη (δάσκαλος του Ρωμαϊκού σχολείου), Ανδρέα Καραγιάννη (ξυλουργό), Χαράλαμπο Θωμαΐδη, Βαγγέλη Μπάτση, Νικόλα Καρπαθιώτη, Γιώργο Σιμώτα (κάλφας), Μπριτς Καστέλι, Σπύρο Τσάντο, Παναγή Τσούργα, Θανάση Τσινίτα, Νίκο Ψύλλα, Αχμέτ του Αζίζ, Θανάση Μαμάση (Μπουλεντίας), Κώτσο Καμπαρίζα, Τουγρούλ (ο γιος δικηγόρου Φουάτ), τα αδέρφια Γιώργο και Γιάννη Ψύλλα, Γιώργο Περβανά, Κώτσο Τσιτσονίτ, Ασίλ (Αρχιλέας) Καϊβάνο, Μπάριμπα Περικλή (από Αμμουδιά) και Γιάννη Τερζακόπουλο (ο Καλυψώς).

Ένα ακόμη ενδιαφέρον άρθρο που αποτυπώνει την ερασιτεχνική ασχολία ομάδας Πριγκηπιανών, με το κυνήγι τις Κυριακές αλλά και ημέρες που δεν είχαν δουλειά. Ευχαριστούμε τους κ.κ. Έντι Νταμάτο, Πέπο Στεφάνου και τους άλλους συμπατριώτες που μου παρείχαν πληροφορίες και μου έδωσαν φωτογραφίες.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ αναζητεί χορηγούς

Τον τελευταίο καιρό εμφανίζονται νέα δημοσιεύματα για το Ορφανοτροφείο της Πριγκήπου, που κινδυνεύει με κατάρρευση λόγω εισροής υδάτων τον χειμώνα από τις κατεστραμμένες στέγες. Ο Bülent Sanlikan στην ιστοσελίδα Artikera αναφέρει.

Πέρασαν 45 χρόνια από όταν το Οικουμενικό Πατριαρχείο ξεκίνησε αγώνα προκειμένου να αποκτήσει τη βεβαίωση ιδιοκτησίας (tapu) του δύο αιώνων κτιρίου του Ορφανοτροφείου Πριγκήπου. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο αναζητά χρηματοδότη για την αναστήλωση του παλαιότερου κτιρίου της Ευρώπης. Αν και είναι αρκετά χρόνια που αποδόθηκε στον ιδιοκτήτη του, επειδή συνέπεσε με την οικονομική κρίση προσπαθεί να σταθεί όρθιο.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο είχε ξεκινήσει δικαστικούς αγώνες για το κτίριο, που εκκενώθηκε το 1964. Το 2010 το Διεθνές Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποφάσισε ότι, μετά από 45 έτη, η βεβαίωση ιδιοκτησίας έπρεπε να επιστραφεί στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και προέβλεπε ότι η Τουρκία, εκτός της επιστροφής της πράξης ιδιοκτησίας, έπρεπε να πληρώσει και αποζημίωση 26.000 ευρώ.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο επιθυμούσε να το μετατρέψει σε «Κέντρο Διαθρησκευτικού Διαλόγου και Επικεντρωμένης Οικολογίας», όπου θα εργαζόντουσαν κληρικοί του Ισλάμ, του Χριστιανισμού και του Εβραϊσμού. Υπολογίστηκε ότι το έργο θα έφτανε περίπου τα 50.000.000 δολάρια. Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει κάτι. Πιστεύεται ότι με την οικονομική κρίση που έχει η Ελλάδα ο Οικουμενικός Πατριάρχης δεν μπόρεσε να βρει χρήματα, οπότε ψάχνει για χρηματοδότη.

Μένει αγέρωχο στα χρόνια

Το πολυώροφο ξύλινο κτίριο -κατασκευάστηκε μεταξύ 1898-1899- είναι το μεγαλύτερο της Ευρώπης και το δεύτερο μεγαλύτερο του κόσμου, έργο του αρχιτέκτονα Alexander Vallaury την εποχή του Abdülhamid B' και δεν χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό που κτίστηκε. Το 1902 αγοράστηκε από την Ελένη Ζαρίφη, σύζυγο Ρωμιού τραπεζίτη, με 10.000 χρυσές λίρες και συγχρόνως εκδόθηκε φερμάνι προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ως Ορφανοτροφείο. Εκκενώθηκε το 1964.

Χρειάζεται φροντίδα και σοβαρότητα

Ο καθηγητής του Πολυτεχνείου Κων/πολης Dr. Afife Batur βεβαίωσε: «Για το κτίριο θα χρειαστούν εργασίες το λιγότερο δύο ετών. Πρέπει να λάβουμε υπόψη τα χαρακτηριστικά του. Να γλιτώσουμε όσα τμήματα είναι δυνατό και όσα δεν σώζονται να κατασκευαστούν από την αρχή. Είναι δύσκολη δουλειά. Το ορφανοτροφείο είναι δύσκολη περίπτωση λόγω μεγέθους».

Πρέπει να αναδειχθούν οι πρωτότυπες λεπτομέρειές του

Ο αρχιτέκτονας Mehmet Alper δήλωσε: «Χρειάζεται μεγάλος προϋπολογισμός, που δεν είναι εύκολο να βρεθεί. Είναι σε παραθαλάσσια τοποθεσία, η εμφάνισή του δεν σε ενθουσιάζει. Το μελέτησα πριν από 22 χρόνια. Πρέπει να αποκατασταθεί, χωρίς να γίνουν πολλές αλλαγές στις αρχικές του λεπτομέρειες. Τα τμήματα που κατέρρευσαν πρέπει να κατασκευαστούν όπως ήταν. Στο ισόγειο του κτιρίου έχει σπουδαίες αίθουσες».

τέχνη του λόγου

ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΗΣ
ΖΩΗΣ
ΤΑΤΑΚΗ-
ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ

Άλλωστε η νοσηρή μεγαλομανία της Γερμανίας και της Αυστροουγγαρίας –με συμμετοχή της Τουρκίας– εναντίον της τριπλής συμμαχίας, ήταν το αποτέλεσμα του μεγάλου πολέμου που άφησε στο τέλος του αναρίθμητα θύματα, εξουθενώνοντας νικητές και νικημένους. Ήταν επομένως σίγουρο πως η αρχή της αυτοδιάθεσης των εθνών είχε κατανοηθεί από πολλούς ως αυτοσκοπός. Και κανείς δεν την είχε χρησιμοποιήσει πιο αποτελεσματικά από τον πρωθυπουργό της Ελλάδος, τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Άλλωστε από χρόνια εργαζόταν ασταμάτητα γι' αυτόν τον σκοπό. Έτσι είχε φτάσει στο Παρίσι με την ελπίδα ότι επιτέλους θα κατόρθωνε να επιτύχει την αναβίωση της Ελληνικής αυτοκρατορίας μέσα από τα ερείπια του οθωμανικού κράτους. Είχε κερδίσει με τη γνωστή του ευγλωττία την υποστήριξη του Λόιντ Τζορτζ¹, αλλά και την πλειοψηφία των αντιπροσώπων των συμμαχικών χωρών, με αποτέλεσμα να του δοθεί το πράσινο φως για να κάνει απόβαση στη Σμύρνη, με την υποστήριξη του συμμαχικού στόλου. Με σκοπό να προστατέψει τον ελληνικό πληθυσμό από τις άναρχες επιδρομές των Τούρκων. Η κυριαρχία της Ελλάδος θα διαρκούσε πέντε χρόνια και στο τέλος αυτής της περιόδου, οι κάτοικοι της Σμύρνης θα αποφάσιζαν με δημοψήφισμα για την οριστική ένωσή τους με την Ελλάδα.

Εκείνη την ημέρα, τη 15η Μαΐου 1919, η γαλλική εφημερίδα *Journal* με πηχυαίους τίτλους έγραφε «Η Σμύρνη από σήμερα βρίσκεται κάτω από την κατοχή του ελληνικού στρατεύματος. Ο επίσκοπος Σμύρνης Χρυσόστομος με μια μεγαλειώδη τελετή καλωσόρισε τον στρατό. Κάποιες αψιμαχίες έλαβαν χώρα, αλλά στη συνέχεια επικράτησε απόλυτη ηρεμία».

Μετά από αυτήν την είδηση η Πόλη θα ζούσε στον δικό της θριαμβευτικό παλμό. Ο απόηχος του θριάμβου δεν άφηνε ασυγκίνητους τους Κωνσταντινουπολίτες, που θεώρησαν τον Βενιζέλο αρχιτέκτονα της νίκης. «Η Μεγάλη ιδέα» είχε γίνει πραγματικότητα.

Τέτοιος ήταν ο ενθουσιασμός τους, που ακόμη και η απόπειρα θανάτωσης του εθνο-

σπότη –με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του– από βασιλικούς στον σταθμό της Λυών στο Παρίσι είχε γρήγορα ξεχαστεί.

Τις μέρες που θα ακολουθούσαν στο Καδίκιοι, στις αρχαίες Χαλκηδόνες, τον σταθμό που είχαν εγκατασταθεί η Ελληνική χωροφυλακή, δεκάδες Ελληνόπουλα είχαν σχηματίσει τάγματα προσκόπων και παρέλαυναν στους κεντρικούς δρόμους όλης της Πόλης με ταμπούρα και ελληνικές σημαίες. Στα ξέφρενα γλέντια που λάμβαναν χώρα στα βραδινά κέντρα διασκέδασης, χόρευαν και τραγουδούσαν όλοι ελληνικούς σκοπούς χωρίς να παραλείπουν να ψάλλουν ομαδικά τον Εθνικό ύμνο της Ελλάδας. Οι γαλανόλευκες κυμάτιζαν σε όλο το Πέρα και στα προάστια. Παιδιά ντυμένα με ναυτικά ρούχα συνοδευόμενα από τους γονείς τους έφταναν με βάρκες μέχρι το πολεμικό πλοίο Αβέρωφ, για να απολαύσουν μια ενθουσιώδη ξενάγηση από το πλήρωμά του. Φεύγοντας είχαν αποκτήσει και τα δώρα τους. Μια ελληνική σημαία και ένα ναυτικό καπελάκι με το λογότυπο «ΑΒΕΡΩΦ» τυπωμένο πάνω στη μπλε κορδέλα που κρέμονταν από τη μία πλευρά του.

Ακόμη, γεμάτοι ενθουσιασμό, κάποιοι θαρραλέοι Έλληνες ναύτες της επικυριαρχίας, επιβιβαζόμενοι σε βάρκες έφευγαν από τα πλοία για να φτάσουν μέχρι την Αγία Σοφία και να προσκυνήσουν, να ευχαριστήσουν τον Θεό, παραμερίζοντας ακόμη και την τουρκική φρουρά που περίμενε στο τέμενος.² Λέγεται ακόμη πως ένας ναύτης-παπάς είχε τελέσει μια μικρή θεία λειτουργία.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα, μέσα σ' εκείνη την ευφορία που βίωνε ο χριστιανικός κόσμος, η Αγγέλα έπαιρνε τις αποφάσεις της. Όταν μια μέρα, έτσι απλά και χωρίς οδυνηρούς αποχαιρετισμούς, έφευγε από το σπίτι της οικογένειας Παπαστράτου για να ακολουθήσει τη μοίρα της. Κάνοντας μια ανακωχή με τον εαυτό της και προσπαθώντας να ξεχάσει όλα οδυνηρά έζησε. Ακόμη και το ότι είχε εγκαταλείψει ένα κομμάτι από τον εαυτό της εμπρός σε μια κλειστή πόρτα. Το ίδιο της το σπλάχνο, το παιδί

της. Ολάκερες μαύρες εικόνες που έκαναν την εμφάνισή τους κάθε λεπτό και κάθε ώρα, εκεί εμπρός στα μάτια της, τις έδιωχνε. Προσπαθούσε να ρίξει ένα πέπλο λησμονιάς, θέλοντας να πιστεύει πως έκανε ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή της. Πήγαινε να εξοικειωθεί στο νέο της περιβάλλον. Στο νησί της Πριγκήπου.³

Ο Αστέρης⁴ είχε προετοιμάσει το έδαφος. Το αφήγημα που είχε πλάσει ήταν απόλυτα πιστευτό. Τόσο που η ίδια η φίλη της, η Φιφή, την παρότρυνε να ακολουθήσει τις συμβουλές του γιατρού. Αφού κατανοούσε και συμφωνούσε πως έπρεπε να βρεθεί η Αγγέλα μέσα σε ένα περιβάλλον που να ένιωσε ανανεωμένη. Κι αυτό της το πρόσφερε η πρόταση του Αστέρη. Θα την πήγαινε να μείνει στο σπίτι του στην Πρίγκηπο. Εκεί που ζούσε η μητέρα του. Ένα εξοχικό μεγάλο που εκείνος σπάνια το κατοικούσε, από τότε που η γυναίκα του είχε πέσει σε βαριά κατάθλιψη. Εκείνη που δεν θα το εγκατέλειπε ποτέ ήταν η κυρία Μαριάνθη. Ο μοναδικός άνθρωπος που λάτρευε. Ότι πιο πολύτιμο είχε στη ζωή, μετά τον θάνατο του αρχιτέκτονα πατέρα του. Εκείνος το είχε σχεδιάσει και εκεί είχε μεγαλώσει και ανδρωθεί ο Αστέρης. Τα τελευταία χρόνια, όταν πέθανε και η θεία του η Θεοδώρα, αδελφή της μητέρας του, είχε ερημώσει τελείως το σπίτι. Ευτυχώς που υπήρχε η συντροφιά της Μακμπουλέ και του Αλή. Ένα ζευγάρι Τούρκων κρυπτοχριστιανών, που κατοικούσε στο παράσπιτο του κήπου τους. Εκείνοι φρόντιζαν τη μητέρα του και συντηρούσαν το αρχοντικό και τον κήπο του.

Η πρόταση να πάει να κατοικήσει εκεί η Αγγέλα, ήταν του ίδιου του Αστέρη, όταν τον αντάμωσε κάποια μέρα στον δρόμο και διάβασε το αδιέξοδο στα κλαμένα μάτια της. Της εξήγησε πως θα ήταν μια ευκαιρία για εκείνη, να ξεφύγει από το περιβάλλον της πολύβουης Πόλης και να κατοικήσει στην Πρίγκηπο με την ιδιότητα συνοδού της μητέρας του.

Έτσι απλά, με έναν αυθορμητισμό, έθεσε την πρόταση του γιατρού η Αγγέλα στη

Φιφή, προσπαθώντας να ψηλαφίσει παράλληλα την ψυχή της. Λογική εκείνη καθώς ήταν, θεώρησε πως της δινόταν μια ευκαιρία που δεν θα την ξανασυναντούσε στη ζωή της «Αγγέλα, θέλω να ξέρεις πως κι αν φύγεις ακόμη, εγώ θα έρχομαι να σε βλέπω όσο θα βρίσκομαι στην Πόλη. Άλλωστε δεν είναι μεγάλη η απόσταση. Με ένα βαποράκι της γραμμής σε μία-δυο ώρες θα βρίσκομαι στην Πρίγκηπο. Ευκαιρία θα είναι και για εμένα, να ξεφεύγω λιγάκι από τη ρουτίνα» της έλεγε και το πίστευε.

Και ήρθε εκείνη η μέρα του αποχωρισμού. Αγκαλιάστηκαν, φιλήθηκαν και η Αγγέλα μαζί με τις δυο βαλίτσες της έπαιρνε τα όνειρά της και την ορμή της νιότης της, για να ξεκινήσει στα τυφλά το σύντομο ταξίδι για το νησί της Πριγκήπου. Ένα κοσμοπολίτικο νησί καθώς λεγόταν. Ήταν ένα θέρετρο πλουσίων και επιφανών, κυρίως Ρωμιών, που η Αγγέλα ποτέ δεν είχε τύχει να το επισκεφτεί στη ζωή της.

Ο Αστέρης σε όλη τη διαδρομή προσπαθούσε να την ξεναγήσει. Να της δείξει τα τρία νησάκια όπου έκανε στάση το βαπόρι τους. Την Πρώτη, την Αντιγόνη, τη Χάλκη με τη Θεολογική Σχολή, που φάνταζε σαν ένα στέμμα πάνω στο βουνό της. Αλλά και την Ελληνική Εμπορική Σχολή που εύπορες οικογένειες έστελναν τα παιδιά τους για να σπουδάσουν. Θαύμαζε η Αγγέλα την καταπράσινη ομορφιά τους και κάποια θερινά αρχοντικά που σπαρμένα πάνω στους λοφίσκους τους, περίμεναν τους ιδιοκτήτες τους να τα κατοικήσουν μόλις καλοκαίριζε.

Συνεχίζεται

1. Ντέιβιντ Λόιντ Τζορτζ: Πρωθυπουργός της Αγγλίας Βιτόριο Ορλάντο της Ιταλίας, Ζορζ Κλεμανσό της Γαλλίας, Γουττρώου Ουίλσον της Αμερικής.

2. Είναι γνωστό ότι είχε μετατραπεί σε τέμενος το 1453.

3. Ένα από τα Πριγκηποννήσια που τότε αριθμούσε 10500 μόνιμους κατοίκους.

4. Αστέρης: Με το επώνυμο του άρεσε να τον αποκαλούν στη θέση του ονόματός του.

5. Ματμαζέλ: Έτσι αποκαλούσαν τις ανύπαντρες μη μουσουλμάνες κοπέλες, παραφράζοντας το γαλλικό (μαντεμουαζέλ).

ΣΤΑΘΗΣ ΚΕΦΑΛΟΥΡΟΣ

Ο ΑΔΑΜ ΟΝΟΜΑΤΙΖΕΙ ΤΑ ΖΩΑ

αφορισμοί

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΕΜΒΟΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ

Στο Γεωπολιτικό Αίνιγμα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Η ΑΝΕΡΑΣΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣΚΥΡΙΑ ΕΡΑΣΜΙΑ

και άλλες ιστορίες γυναικών σε απόγνωση

διηγήματα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

συνέντευξη

ΣΤΑΘΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ένας Πολίτης ηθοποιός που έλαμψε στον ρόλο του Βαλή¹ του Ερζερούμ

Η μεγάλη έκπληξη στη φετινή τηλεοπτική χρονιά ήταν ο Κωνσταντινουπολίτης ηθοποιός Στάθης Νικολαΐδης που ενσάρκωσε με επιτυχία τον ρόλο του Τούρκου μοχθηρού και αιμοβόρου Νομάρχη Ερζερούμ στο πετυχημένο σήριαλ «Κόκκινο ποτάμι» που σκηνοθέτησε ο Μανούσος Μανουσάκης, σκηνοθέτης μεγάλων επιτυχιών. Το δραματικό σενάριο είναι βασισμένο στο μυθιστόρημα του Χάρη Τσιρκινίδη και αναφέρεται στη σφαγή των Ποντίων με πολλά ιστορικά στοιχεία. ΤΟΝ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Με τον Στάθη αποφασίσαμε να βρεθούμε για τη συνέντευξη, μετά το καθυστερημένο τέλος γυρισμάτων του σήριαλ, λόγω κορωνοϊού. Το ραντεβού κλείστηκε στο ρουφ γκάρντεν του ξενοδοχείου Ποσειδών στο Παλιό Φάληρο με την καταπληκτική θέα στον Αργοσαρωνικό. Η συνέντευξη κύλισε μέσα σε ένα ευχάριστο, φιλικό κλίμα, αφού γνωριζόμασταν ήδη από την επιτυχημένη παρουσίαση του βιβλίου «Γιατί;» που διοργάνωσαν τα 5 Σχολικά Σωματεία στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών.

Αγαπητέ Στάθη ας ξεκινήσουμε με τα παιδικά και νεανικά σου χρόνια στην Κωνσταντινούπολη.

Γεννήθηκα στο Πέρα και μεγάλωσα στα Ταταύλα. Δημοτικό πήγα στο Ζάππειο, που ήταν διευθύντρια η θεία μου, η Μαρίκα Κοντοπούλου. Συνέχισα στη Μεγάλη του Γένους Σχολή, όπου από τα Ταταύλα πήγαινα με το περίφημο κόκκινο λεωφορείο. Μια μικρή περίοδο πέρασα και από τα θρανία της Θεολογικής Σχολής Χάλκης.

Με το τέλος της εκπαίδευσης μου άρχισα να εργάζομαι σε μια ναυτιλιακή εταιρία, πρακτόρευε πλοία. Μεταξύ των ελληνικών εταιριών εκπροσωπούσαμε τον Λάτση, την Ηπειρωτική, τον Ποταμάνο και άλλες που διέθεταν δεξαμενόπλοια. Τότε το να πρακτορεύεις πλοία ήταν πολύ δύσκολη υπόθεση. Από την ώρα που το καράβι έδενε στο Καράκιο² είχαμε όλη την ευθύνη. Επειδή γνώριζα τα ελληνικά ξεναγούσα και τους επιβάτες, εργαζόμενος πολλές φορές και 20 ώρες την ημέρα. Ακόμη ασχολούμασταν με τις πληρωμές των τεραστίων εξόδων των πλοίων που εκπροσωπούσαμε όταν αυτά πέρναγαν τράνζιτ τα στενά του Βοσπόρου.

Η εργασία μου συνεχίστηκε μέχρι την αξέχαστη ημέρα της 27ης Μαΐου 1974, ημέρα που αναχώρησα για την Ελλάδα με ένα από τα κρουαζιερόπλοια του Ποταμιάνου, δηλώνοντας στις κρατικές αρχές ότι πάω κρουαζιέρα. Αποβιβάστηκα την 1η Ιουνίου 1974 στον Πειραιά. Το αστείο ήταν ότι έφυγα με μια βαλίτσα μόνο, εκεί όμως βγήκα με δύο βαλίτσες και οκτώ σάκους, που φυγάδευσαν πλοίαρχος και λογιστής κάθε εβδομάδα από την Πόλη.

Μέχρι να στρίψει και να περάσει το πλοίο μπροστά από την Αγία Σοφία, η οποία κρατούσε την αγέρωχη λεβεντιά της, είχα μείνει σαν στήλη αλάτος, με αποτέλεσμα να γίνω μαύρος από τον καπνό της τσιμινιέρας. Αυτήν τη σκηνή όποτε τη θυμάμαι συγκινούμαι πολύ. Από τότε δεν έχω ξαναπάει στην Πόλη, ούτε θέλω να ξαναπάω. Η Πόλη μέσα στην καρδιά μου ήταν και θα παραμείνει ελληνική.

Ας μιλήσουμε λίγο για την οικογένειά σας.

Όταν έφυγα από την Πόλη άφησα πίσω μητέρα, πατέρα, αδελφό και τη θεία μου Μαρίκα Κοντοπούλου. Οι αγαπημένοι γονείς μου ήρθαν στην Αθήνα μετά το 1979. Όλοι οι συμπατριώτες γνωρίζουν τις τραγικές περιπέτειες της θείας μου Μαρίκας Κοντοπούλου από την ημέρα που η Τουρκική Κυβέρνηση την έπαυσε από τα καθήκοντά της στο Ζάππειο και την κρατούσε μέχρι τον Γενάρη του 1977 σε ένα ξενοδοχείο, ως πολιτική κρατούμενη. Τη φυγάδεψε ο τότε διοικητής της αστυνομίας, αυτός που έβαλε τη βόμβα στο σπίτι του Κεμάλ στη Θεσσαλονίκη.

Στην Πόλη έχουν μείνει μόνο δυο οικογενειακοί μας τάφοι, μιας και το πατρικό μας σπίτι πουλήθηκε τότε κακώς για ψίχουλα. Η φυγή μας από την Κωνσταντινούπολη, ήταν πιθανόν και η αιτία που μέσα σε έναν χρόνο έχασα τα μαλλιά μου. Η κόρη μου θέλει να την επισκεφθούμε, αλλά εγώ της λέω: «Τι να πάμε να δούμε; Είναι για μένα μια Πόλη ανύπαρκτη, μεταμορφωμένη από τους κατακτητές».

Να πούμε κάποια πράγματα για την νέα οικογένεια που δημιουργήσατε στην Ελλάδα;

Εδώ γνώρισα και παντρεύτηκα τη σύζυγό μου, που είναι Κωνσταντινουπολίτισσα και Κεντρικιάδα. Έχουμε μια κόρη που είναι γραφίστρια –έκανε μάλιστα και το εξώφυλλο του βιβλίου μου– μια κόρη λατρεμένη με την οποία έχουμε άριστες σχέσεις. Με τη σύζυγό μου είμαστε μαζί 40 χρόνια. Γνωριστήκαμε όταν έπαιζα στο ερασιτεχνικό θέατρο με τον Σπύρο Λίνα στον Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών της Καλλιθέας.

Ας έρθουμε στην πολυετή καλλιτεχνική σας σταδιοδρομία.

Με την άφιξή μου στην Ελλάδα συνέχισα να ασχολούμαι με τον τουρισμό, εργαζόμενος για 12 χρόνια στην εταιρία Χανδρή.

Η μεγάλη αγάπη μου για το θέατρο με έκανε να ασχοληθώ με το ερασιτεχνικό θέατρο στον Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών στην Καλλιθέα, όπου ανεβάζαμε πάρα πολλά έργα με τον εξάιτετο Κωνσταντινουπολίτη σκηνοθέτη Σπύρο Λίνα.

Κάποια φορά είχα βασικό ρόλο στον «Λεπρέντη» του Χουρμούζη, όπου θεατές ήταν οι Αλέκος Σακελαρίος, Σάσα Ντάριο, Μελίνα Μερκούρη. Η Μερκούρη με συνεχάρη μετά την παράσταση και της εξομολογήθηκα ότι θέλω να φοιτήσω σε δραματική σχολή. Αμέσως κανόνισε και με έστειλε στο Ωδείο Αθηνών, μάλιστα χάρη σε αυτή δεν πλήρωνα τίποτα. Η σχολή βρισκόταν στην Ηρώδου Αττικού και είχα συμφοιτητές τον Βασίλη Χαραλαμπίοπουλο και τη Μαρί Κωνσταντάτου.

Το πρωί λοιπόν εργαζόμουν στον Χανδρή και το απόγευμα παρακολουθούσα τη σχολή. Εκεί, το 1992-1993, μου έγινε η πρόταση να αναλάβω τη διεύθυνση παραγωγής στο σήριαλ «Αφρικά», που γυρίστηκε στην Κένυα επειδή είχα εμπειρία ταξιδιών. Με αυτό το σήριαλ ξεκίνησα στο «Μega», ενώ στη συνέχεια με πήρε ο Νικήτας Τσακίρογλου στο θέατρό του.

Με όλα αυτά τέλειωσε η συνεργασία με την εταιρία Χανδρή και ξεκίνησε η νέα μου σταδιοδρομία μου στα θέατρα, όπου εργαζόμουν ως διευθυντής παραγωγής ή ηθοποιός. Το να είσαι διευθυντής παραγωγής είναι πολύ δύσκολο, πρέπει να συντονίζεις τα πάντα.

Αισίως μέχρι σήμερα συμμετείχα σε 60 σήριαλ, το «Κόκκινο Ποτάμι» είναι το 60ό. Επίσης είχα σημαντικούς ρόλους στα «Τα παιδιά της Νιόβης» και «Κάτω Παρτάλι». Στον κινηματογράφο έκανα περίπου 7 ταινίες ως ηθοποιός, μια από αυτές «Οι Νύφες» με τον Παντελή Βούλγαρη. Συμμετείχα σε αρκετά διαφημιστικά και σε 16 παιδικά CD, δανείζοντας τη φωνή μου. Τα τελευταία 8 χρόνια ήμουν διευθυντής σκηνής στο Θέατρο Ιλίσια του εξάιτετο αδελφικού φίλου και κορυφαίου ηθοποιού Γρηγόρη Βαλτινού. Επίσης δύσκολη δουλειά στον θεατρικό τομέα.

Μετά από τόσα χρόνια καλλιτεχνικής πορείας όμως θέλω να εκφράσω και τη στεναχώρια μου, το ότι από όλα τα θεατρικά έργα που ανεβάσαμε με τον Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών της Καλλιθέας δεν υπάρχουν ούτε αρχεία ούτε φωτογραφίες ούτε προγράμματα. Όλα έχουν καταστραφεί.

> Συνέχεια στη σελίδα 20

εκδηλώσεις

ΘΕΟΤΟΚΕΙΑ 2020 (9 Αυγούστου - 6 Σεπτεμβρίου)

Θερινό φεστιβάλ στο Νεοχώρι του Βοσπόρου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

Κυριακή, 9 Αυγούστου ώρα 19:00

Ομιλία «Μία Πόλη-Κράτος - Μία Πόλη με Μεγάλο Πολιτιστικό Αποτύπωμα: Κατανοώντας το Βυζάντιο μέσα από τον Πολιτισμό και την Τέχνη». Καθηγήτρια Δρ. Asnu Bilban Yalçın, Πρόεδρος Τμήματος Ιστορίας της Τέχνης, İstanbul Üniversitesi.

Κυριακή, 23 Αυγούστου ώρα 19:00

Μουσική Παράσταση «Hasretin İki Yakası - Η Νοσταλγία των Δύο Ακτών». Χορωδία Ιδρύματος Ανταλλαγέντων Συνθήκης Λωζάννης, Διεύθυνση: Garip Mansuroğlu.

Κυριακή, 6 Σεπτεμβρίου ώρα 18:00

Βιβλιοπαρουσίαση «A Recipe for Dafne» Συγγραφέας: Νεκταρία Αναστασιάδου.

Φέτος, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, η εκκλησιαστική επιτροπή του Ι. Ν. Παναγίας Κουμαριώτισσας και η συντονιστική επιτροπή των Θεοτοκείων διοργανώνουν, με αφορμή την ετήσια πανήγυρη του Ι. Ναού, τις καθιερωμένες πλέον θερινές πολιτιστικές εκδηλώσεις με την ονομασία «Θεοτόκεια». Ένα φεστιβάλ προσανατολισμένο στην ανάδειξη της ιστορίας, του πολιτισμού και της σύγχρονης παρουσίας της ιστορικής Κοινότητάς μας στην Κωνσταντινούπολη.

Το 2020, είμαστε αντιμέτωποι με μία πρωτόγνωρη για την ανθρωπότητα απειλή, την πανδημία του κορωνοϊού. Η Κοινότητα Νεοχωρίου, από την πρώτη στιγμή των περιοριστικών μέτρων, στάθηκε δίπλα στα μέλη και τους ενορίτες της καταρτίζοντας ομάδα ταχείας επέμβασης, αρωγής και αλληλεγγύης των πιο αδύναμων και ηλικιωμένων συνανθρώπων μας.

Στο ίδιο πλαίσιο και σε πείσμα των αντίξωων συνθηκών αποφασίσαμε να μην υποστούμε τη σημαία του πολιτισμού, να συνεχίσουμε να χτίζουμε γέφυρες και να επικοινωνούμε με το πλειονοτικό στοιχείο της Πόλης μας. Δίνουμε πάλι το παρόν μέσα από ένα περιορισμένο, αυτήν τη φορά, αριθμό εκδηλώσεων, που θα λάβουν χώρα στον ολάνθιστο αυλόγυρο της Παναγίας Κουμαριώτισσας και θα ακολουθούν όλες τις οδηγίες των υγειονομικών αρχών για την προστασία από τη μετάδοση του COVID-19 (αποστάσεις ασφαλείας, χρήση μάσκας και απολύμανση των χεριών).

Με χαρά ανακοινώνουμε το πρόγραμμα και σας περιμένουμε όλες και όλους στον πολιτιστικό θεσμό της Κοινότητάς μας.

**Εκ της Εφοροεπιτροπής
και της Συντονιστικής Επιτροπής
«Θεοτόκεια 2020»**

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Με νοσταλγία και συγκίνηση τελέσαμε στις 2 Ιουλίου 2020, όπως κάθε χρόνο, παράκληση στο ιερό αγίασμα της Παναγίας Βλαχερνών παρουσία ενοριτών και πλήθους επισκεπτών. Μας τίμησε με την παρουσία του ο αντιδήμαρχος Διτλοκιονίου κ. Αλί Ριζά και ο σύμβουλός του κ. Παλάκογλου.

Το ιερό αγίασμα, ευπρεπισμένο και φροντισμένο, είναι δεύτερο στην Πόλη και βρίσκεται πολύ κοντά στον Ιερό Ναό, μαρτυρώντας την ευλάβεια και την αγάπη των προγόνων μας αφού στην όμορφη κοινότητά μας υπάρχουν και υπήρξαν περί τα δέκα αγιάσματα, ένα εκ των οποίων είναι της Παναγίας των Βλαχερνών προς τιμήν του ιστορικού Ναού που βρίσκεται στην παλιά πόλη. Στον ιστορικό ναό των Βλαχερνών της παλαιάς πόλης, που είχε κτίσει η βασίλισσα Πουλχερία, κόρη του αυτοκράτορα Αρκαδίου και σύζυγος του αυτοκράτορα Μαρκιανού (451-457), είχαν κατατεθεί τα σπάργανα (εντάφια) της Θεοτόκου, που είχαν σταλεί από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ιουβενάλιο. Όταν ήταν αυτοκράτορας ο Λέων Α΄ ο Θραξ (457-474), οι πατρίκιοι Γάβριος και Κάνδιδος έφεραν από τα Ιεροσόλυμα και την τίμια εσθήτα της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ο Λέων την κατέθεσε στον ναό των Βλαχερνών, μέσα σε χρυσή λάρνακα. Η εσθήτα υπήρχε στον ναό των Βλαχερνών μέχρι το 820. Ο ναός κάηκε το 1070 και, αφού ανοικοδομήθηκε, ξανακάηκε από απροσεξία στις 19 Ιανουαρίου του 1434.

ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΓΙΑΣΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΣΤΟ ΜΕΓΑ ΡΕΥΜΑ

Είναι δύσκολο να περιγράψουμε τον πλούτο των συναισθημάτων που μας πλημμυρίζουν βλέποντας να αναβιώνουν έθιμα αιώνων και να συμμετέχουμε όλοι μαζί στην παράκληση της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής την ημέρα της εορτής της, στο ιστορικό αυτό αγίασμα της κοινότητάς μας, ένα αγίασμα αρχαίο, αφού οι αναφορές του ξεκινούν αρχές του 16ου αιώνα.

Δυστυχώς όμως στο πέρας της ιστορίας και των αιώνων καταπατήθηκε και ήταν σε σημείο δύσβατο και απροσπέλαστο. Όμως με τη Χάρη του Θεού και τους πολυετείς δικαστικούς αγώνες της Εφοροεπιτροπής προεδρεύοντος του κ. Γεωργίου Παπαλιάρη, του εποπτεύοντος Μητροπολίτη μας Σεβ. Μητροπολίτου Μυριοφύτου και Περιστασέως κ.κ. Ειρηναίου και του προϊσταμένου του Ναού μας Πρωτ. Οικ. Θρόνου π. Ευαγ-

γέλου Γρηγοριάδη, αξιωθήκαμε μετά από τριάντα χρόνια να συναχθούμε στο ιστορικό αγίασμα πλημμυρισμένοι από συγκίνηση, χαρά και αγαλλίαση. Η προσμονή και προσδοκία της επαναλειτουργίας του αγιάσματος μας ήταν διακαής πόθος όλων μας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η Αγία Κυριακή είναι αρχαίο αγίασμα. Η πανήγυρης δεν προσέλαβε κατά τους χρόνους που αναφέρουν οι κοιν. κώδικες λαμπρότητα, όπως του Προφήτη Ηλία, γι' αυτό οι Τούρκοι το λένε μικρό αγίασμα (Küçük Ayazma). Αρχαίο το αγίασμα, αρχαία και η ονομασία της συνοικίας γύρω από αυτό: Αγία Κυριακή, που αναγράφεται και σε παλαιά τουρκικά κρατικά βιβλία.

Βρίσκεται στο Elçi Sok κάτω από τον λόφο Halim Paşa, δίπλα στο Su deposu που προμήθευε νερό σχεδόν όλο το χωριό. Προσκυνητές το επισκέπτονταν μόνο κάθε Δευτέρα

μέχρι τα μέσα δεκαετίας του '70. Στο προαύλιο υπήρχε μια χαβούζα με ψαράκια, μάλλον το νερό ερχόταν από το αγίασμα. Κάθε χρόνο 7 Ιουλίου, ανήμερα της εορτής της Αγίας Κυριακής, γινόταν λειτουργία και μαζεύονταν κόσμος από όλο το χωριό.

Το εκκλησάκι αρχικά φρόντιζε η κ. Σοφία Μηνά που έμενε ακριβώς δίπλα και είχε το κλειδί, άναβε το καντηλάκι κάθε βράδυ, μετά τον θάνατό της τη φροντίδα ανέλαβε η κόρη της κ. Στυλιανή Μηνά. Όταν πούλησε το σπίτι της, έθεσε όρο στον αγοραστή να αφήσει έναν διάδρομο ώστε οι προσκυνητές να έχουν δυνατότητα μετάβασης στο αγίασμα. Δυστυχώς όμως δεν τήρησε την υπόσχεση του και έκλεισε τελείως το πέραςμα, έτσι το Αγίασμα έμεινε κλειστό από τότε, επειδή και το προαύλιο μπροστά από το εκκλησάκι χτίστηκε από άλλον.

Η Εφοροεπιτροπή με τη διαθήκη που ανέλαβε από τους παλαιότερους επίτροπους μετέβη στα δικαστήρια για διεκδίκηση της ιδιοκτησίας του αγιάσματος με αποτέλεσμα να αποκτήσει τον τίτλο ιδιοκτησίας 41 μέτρα τετραγωνικά (101 parsel 1264 ada).

Σήμερα η πρόσβαση έχει εξασφαλισθεί μέσα από τον κήπο του γείτονα, ο οποίος έχει καλή διάθεση, σεβασμό και αγάπη προς την κοινότητά μας και συγκατατίθεται να μας εξυπηρετεί για να τελούμε τα έθιμα και τα θρησκευτικά μας καθήκοντα.

Έτσι πιστοί στην παράδοση και τις πατρογονικές μας κληρονομίες με ηθική ικανοποίηση, προσηλωμένοι στην Ορθόδοξη Ιερά Παράδοσή μας, θα συνεχίσουμε να εορτάζουμε τη μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακής μεταλαμπαδεύοντας τα ιερά ήθη στα παιδιά μας και τις επόμενες γενεές.

εκδηλώσεις

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.

Το απόγευμα της 26ης Ιουνίου 2020 ο Πολίτης συμμετείχε στην καθιερωμένη συνάντηση ενημέρωσης του Δ.Σ. της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. στους εκπροσώπους των σωματείων που, για πρώτη φορά –λόγω κορωνοϊού– πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά με το σύστημα Zoom. Η συμμετοχή και αυτή τη φορά ήταν μικρή, περίπου 28 άτομα.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Την ενημέρωση έκανε όπως πάντα ο πρόεδρος της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. κ. Νίκος Ουζούνoglou, ενημερώνοντας αναλυτικά για τις εξελίξεις θεμάτων που προέκυψαν από τη Γενική Συνέλευση Ιανουαρίου. Δεν συμμετείχαν αρκετά από τα μέλη του Δ.Σ. της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ..

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΤΕΘΗΚΑΝ:

*Το δημογραφικό στην Πόλη. Ενημέρωσε ότι το πρώτο τρίμηνο του 2020 απεβίωσαν εκεί 52 συμπολίτες μας.

*Η συνεργασία με τα σχολικά ιδρύματα με πρώτο το Ζάππειο, το οποίο η ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. πέρσι βοήθησε με 12.000 ευρώ. Αναφέρθηκε λεπτομερειακά στη συντήρηση του Ζαππείου, στη σχεδιαστική αποτύπωση και σε πολλά θέματα που αφορούν τη σχολή. Μίλησε για το Ζωγράφειο, την εκτύπωση των σχολικών βιβλίων, τον παιδικό σταθμό, τον Συντονιστικό Φορέα Διαχείρισης Πόρων της Ρωμικής Περιουσίας, για ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες μακροπρόθεσμης ενοικίασης του Κεντρικού Παρθεναγωγείου.

*Ενημέρωσε για το παλαιό θέμα προσφυγών ορισμένων Κωνσταντινουπολιτών για το Βαλουκλί, για τη μελέτη απογραφής ακίνητων περιουσιών στην Κωνσταντινούπολη της εθελόντριας τοπογράφου Χριστίνας Μπούρα.

*Παρουσία και παρεμβάσεις της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. σε Διεθνείς Οργανισμούς, όπως ΟΗΕ για την αποκατάσταση των αδικιών που έχουν υποστεί οι κοινότητες και ΟΑΣΕ για τα δημοσιεύματα μίσους κατά του Οικουμενικού Πατριάρχη.

*Προτάσεις που υποβάλλονται από την ομοσπονδία και απορρίπτονται από τους κριτές της Ευρωπαϊκής Αντιπροσωπείας στην Άγκυρα.

*Τακτική και σταθερή επικοινωνία με το ΥΠΕΞ και την υπηρεσία Α4, τον Υπουργό και τον Γ.Γ. Απόδημου Ελληνισμού, καθώς και το Τουρκικό Γενικό Προξενείο.

*Για το Ορφανοτροφείο Πριγκήπου, στο οποίο βοηθούν ο κ. Korhan Gumus, αρχιτέκτονας και κ. Χρήστος Βρετόπουλος, πολιτικός μηχανικός και μέλος του Δ.Σ. της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ., ο οποίος μάλιστα αποτύπωσε το κτίριο και μελέτησε τρόπους προστασίας του.

*Για το Ιωακείμιο Παρθεναγωγείο και τις ηλεκτρομηχανολογικές μελέτες που έγιναν από την κ. Έλσα Παπασυμεών. Ότι βοηθά ο κ. Χοντρόπουλος. Σύντομα θα ξεκινήσει η συντήρησή του εξωτερικά με χρηματοδότηση από τον κ. Χρήστο Ζιώγα. Το Ιωακείμιο χρησιμοποιείται ως αποθήκη του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

*Μικρή ομάδα εθελοντών ασχολείται με το αρχείο περιουσιών των προσφύγων της Ανατολικής Θράκης.

*Ενημέρωσε για σεμινάρια που οργανώθηκαν από την ομοσπονδία, για τη συντήρηση του Μουσουλίου του Χ. Ζωγράφου στο Α' Νεκροταφείο, για τα φετινά προγράμματα υποτροφιών.

*Για την Κοινωνική Αλληλεγγύη υπήρξε λεπτομερής ενημέρωση για διατακτικές, φάρμακα, επαφή με το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικής Μέρимας και το Κληροδότιμα Ζούνη.

*Ενημέρωσε για συνεργασίες με μέλη-σωματεία εξωτερικού και εσωτερικού, για εθελοντικές αποστολές που συνεχίζονται, για επαφές με τη Δημόσια Διοίκηση για άδειες παραμονής. Πρότεινε τη δημιουργία -το συντομότερο- μηχανισμού υποστήριξης επαναπατρισμού νέων στην Πόλη, ώστε να αποσταλούν πέντε οικογένειες νεαρών.

*Για θέματα αντισεισμικής προστασίας σε κτίρια της Κωνσταντινούπολης. Μελέτη του Δήμου Κωνσταντινούπολης για τις συνέπειες ενός σεισμού, μπορεί να αποσταλεί σε όποιον ενδιαφέρεται.

*Ενημέρωσε για τις φετινές εκδηλώσεις της Άλωσης και τέλος είπε ότι η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τέμενος είναι καθαρά πολιτικό και όχι νομικό θέμα. Στάλθηκε επιστολή σε οργανισμό που ίδρυσε το 2006 ο κ. Ερντογάν για συμμαχία στον πολιτισμό, ο οποίος στη συνέχεια εφαρμόζει τα αντίθετα.

Υποβλήθηκαν ερωτήσεις από τους κ.κ. Αιμ. Θεοδοπούλου, Μ. Μαυρόπουλο, Γ. Κεσκίνογλου, Χ. Ελματζόγλου, Π. Αναγνωστόπουλο, Β. Μούτσογλου και τον υπογράφο. Για τη χρηματοδότηση του Ζαππείου, την κληρονομιά του αείμνηστου Ζούνη και τη βοήθεια από αυτήν του γηροκομείου μας, την απόρριψη προγράμματος από κριτές της Ευρωπαϊκής Αντιπροσωπείας στην Άγκυρα, την πληροφόρηση για το ντοκιμαντέρ της Μεγάλης Σχολής, την επισκευή της Αστικής Σχολής Πριγκήπου, την πορεία του Συλλόγου στη Μεγάλη Βρετανία.

Πριν κλείσει η ενημέρωση ο κ. Ουζούνoglou επανέλαβε το θέμα αλλαγής καταστατικού, όπως αναγράφεται στις προσκλήσεις που στάλθηκαν στα σωματεία.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΑ ΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ

Με ιδιαίτερη χαρά και ευφροσύνη εορτάσαμε στις 29 Ιουνίου 2020 τους πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο στο ομώνυμο ναΐδριο της περιφέρειας Σταυροδρομίου, που βρίσκεται στο νεκροταφείο Σισλή. Στη θ. Λειτουργία πρωτοστάτησε ο Επίσκοπος Τράλλων κ. Βενιαμίν. Εκ μέρους της Α.Θ.Π. παρέστη ο πανοσ. πατριαρχικός διάκονος κ. Βοσπόριος. Στο τέλος της θ. Λειτουργίας τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση για τον αείμνηστο Παύλο Σκυλίτση και την οικογένειά του, μεγάλους ευεργέτες της Κοινότητας.

Και του χρόνου να αξιωθούμε να εορτάσουμε όλοι μαζί τη μνήμη των πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου.

ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ του «Discovering Yeniköy»

Τον Ιούνιο και τις αρχές Ιουλίου 2020 τα μέλη του Facebook και οι φίλοι της ιστοσελίδας «Νεοχώρι Βοσπόρου/Yeniköy Bogazici» πληροφορηθήκαμε τη συνέχιση των συναντήσεων μέσω Youtube. Αυτήν τη φορά οι δύο που προβλήθηκαν ήταν στα τουρκικά και η τελευταία στα ελληνικά.

Συνεχίστηκαν, στα πλαίσια του προγράμματος «Discovering Yeniköy, οι διαδικτυακές συζητήσεις με κύριο σκοπό την ανάδειξη του πολιτισμού της Ρωμιοσύνης της Πόλης πριν το 1964, αλλά και τη σημερινή δράση των ομογενειακών κοινοτήτων έστω και αν αυτές απαρτίζονται από μια μικρή ομάδα Ρωμιών.

Η πρώτη από τις νέες συναντήσεις πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 17 Ιουνίου 2020 με θέμα «Εφαρμογές για την πολιτιστική κληρονομιά διά των μέσων μαζικής επικοινωνίας» με ομιλητές τον αναπληρ. καθηγητή του Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων και Δημοσιότητας Dr. Sarphan Uzunoğlu, και την αρχιτέκτονα Διατήρησης και Αποκατάστασης κτιρίων κ. Seda Özen Bilgili, ενώ την τεχνική επιμέλεια είχε ο κ. Orbay Soydan. Οι ομιλητές ανέπτυξαν τις προόδους που υπάρχουν στην ψηφιακή απεικόνιση ανάδειξης ιστορικών στοιχείων, τις ανασυλλώσεις και επισκευές ιστορικών κτιρίων και την ανάγκη απασχόλησης των Δήμων της Τουρκίας με την ψηφιακή προβολή των ιστορικών στοιχείων των περιοχών τους.

Η δεύτερη συνάντηση πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 24 Ιουνίου 2020 με θέμα «Αναμνήσεις από το Νεοχώρι» και ομιλητές τρεις Τούρκους Νεοχωρίτες. Την τεχνική επιμέλεια είχε πάλι ο κ. Orbay Soydan. Οι κ.κ. Mehmet Tok, Ahmet Kayıkci και Cemal Beşkardeş μίλησαν για τη ζωή στο Νιχώρι και τις καλές σχέσεις μεταξύ των κατοίκων που ανήκαν σε διαφορετικές μειονότητες. Αναφέρθηκαν στην επίσκεψη του μακαριστού Πατριάρχη Αθηνάγορα, στα ναυπηγεία της Στένης όπου εργάζονταν πολλοί συγχωριανοί, στους φούρνους παξιμαδιών, στις εορτές και τα γλέντια που γίνονταν, στις τότε συγκοινωνίες με τα καράβια, όπως επίσης στον Καβάφη, τους ψαράδες και τα νταλιάνια του Σωκράτη.

Εκπληξη ήταν η τελευταία διαδικτυακή συνάντηση, η μοναδική που πραγματοποιήθηκε στην ελληνική γλώσσα. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 5 Ιουλίου 2020 με θέμα «Ρωμιοί: Ταυτότητες και προσανατολισμοί από την Αυτοκρατορία στο Εθνικό Κράτος» με ομιλητές τον δημοσιογράφο κ. Κώστα Ράπτη και τον καθηγητή Οθωμανικής Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας κ. Δημήτρη Σταματόπουλο. Ο κ. Ράπτης παρουσίασε τις δραστηριότητες της Κοινότητας Νεοχωρίου και το πρωτοποριακό πρόγραμμα «Discovering Yeniköy», ενώ ο κ. Δημήτρης Σταματόπουλος εξιστόρησε τη ζωή, τη δράση και την επιτυχημένη πορεία των Ρωμιών μετά την Άλωση, από την Οθωμανική Αυτοκρατορία έως τις αρχές του 20ου αιώνα. Στη συνέχεια, απάντησε σε ερωτήματα του κ. Ράπτη, σημαντικότερα των οποίων ήταν η κυριαρχία των Ρωμιών με τη Φαναριώτικη αριστοκρατία, τους δραγουμάνους και τραπεζίτες, τη Σερβική και Ελληνική Επανάσταση, την περίοδο Τανζιμάτ, την Επανάσταση των Νεότουρκων, τους Καραθοδωρίδες και Μουσούριδες, την απόσχιση της Βουλγαρικής Εκκλησίας, τον ρόλο του Φιλολογικού Συλλόγου.

Όσοι θέλουν να παρακολουθήσουν τις επόμενες συναντήσεις ή να δουν εκ των ύστερων τις εκπομπές Μαΐου, Ιουνίου και Ιουλίου ας ανατρέξουν στην ιστοσελίδα Discovering Yeniköy στο YouTube ή στην ιστοσελίδα Νεοχώρι Βοσπόρου-Yeniköy Bogazici στο Facebook. Απαραίτητη η γνώση της τουρκικής γλώσσας.

Στάθης Αρβανίτης

Συνέχεια από το προηγούμενο

Οι απελάσεις των Ελλήνων Υπηκόων εκ Τουρκίας το 1964 στον ελληνικό Τύπο

ΤΟΥ ΟΡΧΑΝ ΤΟΥΡΚΕΡ

Η Βραδυνή 8.7.1964

Και άλλοι 200 Έλληνες υπήκοοι απελαύνονται υπό των Τούρκων εκ Κων/πόλεως. Θα επακολουθήσει νέος πίναξ ισάριθμων απελάσεων.

Η Βραδυνή 9.7.1964 (σελίδα 8)

Με τα μελανώτερα χρώματα περιγράφουν την ζωή των ομογενών εις Τουρκίαν οι αφιχθέντες χθες εις Αθήνας 78 Έλληνες απελαθέντες.

Καθημερινή 9.7.1964 (σελίδα 1)

Υπεγράφη απόφασις περί απελάσεως άλλων 220 ομογενών εκ Τουρκίας. Κατά τηλεγραφικὰς ἐξ Αγκύρας πληροφορίας ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Ορχάν Οζτράκ υπέγραψε χθες την απόφασιν περί απελάσεως 220 ακόμα ομογενών.

Καθημερινή 12.7.1964

Προχθές την πρωΐαν ομάς προσφάτως απελαθέντων εκ Κωνσταντινουπόλεως Ελλήνων υπηκόων συνεκεντρώθη έξωθεν του Υπουργείου Εξωτερικών. Οι απαρτίζοντες αυτήν προέβησαν εις θορυβώδεις διαμαρτυρίας και εκδηλώσεις αποδοκιμάζοντες την ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΩΣ ΔΙΕΤΕΙΝΟΝΤΟ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΤΑΣ ΣΗΜΕΡΙΝΑΣ ΔΙΩΞΕΙΣ. Εξ αφορμής της συγκεντρώσεως αυτής, αρμόδιος κυβερνητικός παράγων ἐδήλωσεν ότι ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΠΕΥΛΑΥΝΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΛΑΧΙΣΤΟΙ ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΕΧΟΥΝ ΩΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΝΑ ΠΡΟΚΑΛΕΣΟΥΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΠΙ ΤΩ ΣΚΟΠΩ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ.

Καθημερινή 15.7.1964

Η Κυβέρνησις υπεχρεώθη υπό την πίεσιν της αντιπολιτεύσεως να εγκαταλείψη την παθητικήν στάσιν της έναντι των διωγμών των εν Τουρκία ομογενών.

Καθημερινή 17.7.1964 (σελίδα 8)

Αφίκοντο 123 ομογενείς. Μέχρι των πρωϊνών ωρών σήμερον έφθασαν εις το αεροδρόμιον του Ελληνικού 123 Έλληνες της Κωνσταντινουπόλεως απελαθέντες υπό των Τούρκων.

Έθνος 17.7.1964 (σελίδα 1)

Αυτοί απειλούν την ασφάλειαν της Τουρκίας. Αποχαλινωθέντες οι Τούρκοι συνεχίζουν να λαμβάνουν εξοντωτικά μέτρα εναντίον του Ελληνικού στοιχείου της Κωνσταντινουπόλεως χωρίς καμμίαν διάκρισιν. Έτσι μεταξύ των 123 απελαθέντων ομογενών οι οποίοι έφθασαν χθες εις το αεροδρόμιον του Ελληνικού συγκαταλέγεται και ο ανάπηρος Ισίδωρος Λουφάκης ο οποίος απηλάθη από τας

Χρ. Μεταξά

Γιομά Νευταλία

Τουρκικάς αρχάς διότι εκρίθη ως επικίνδυνος διά την ασφάλειαν του Τουρκικού κράτους.

Καθημερινή 18.7.1964

Απελαύνονται άλλοι 570 Έλληνες εκ Κωνσταντινουπόλεως.

Απογευματινή 18.7.1964

Αφίχθησαν εις τον Πειραιά 8 Έλληνες οίτινες απηλάθησαν εκ Τουρκίας, διά του ιταλικού επιβατικού ατμοπλοίου Σαν Μάρκο. Οι αφιχθέντες είναι οι εξής: Χαράλαμπος Δημόπουλος, Σταύρος και Παναγιώτης Κωτσονόπουλος, Ελισάβετ, Χρήστος και Γεώργιος Καλομάδου, Σάκης και Ευτύχης Στρατηγόπουλος. Ο εκ των απελαθέντων Χαράλαμπος Δημόπουλος είναι ηλικίας 83 ετών και δεν έχει κανένα συγγενή εις την Ελλάδα.

Έθνος 20.7.1964

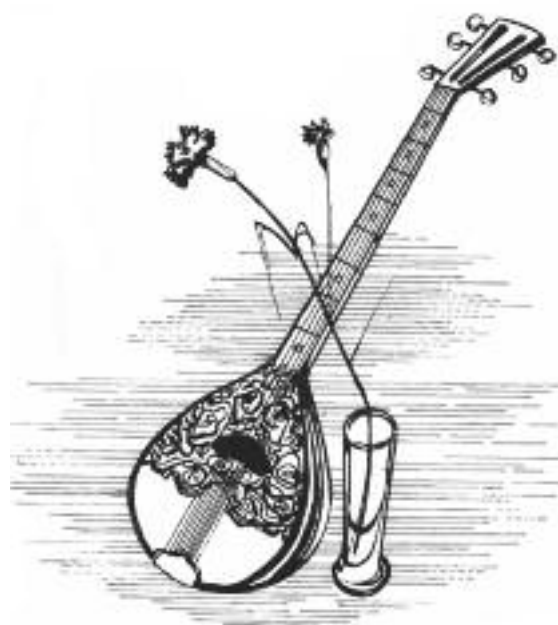
Ένας γεροντάκος επικίνδυνος διά την Τουρκίαν μας ήλθε από την Πόλη. Ένας ακόμη επικίνδυνος διά την ασφάλειαν της Τουρκίας, ομογενείς ο γηραιός συνταξιούχος σερβιτόρος Χαρίλαος Τζιμόπουλος ετών 84. Οι Τούρκοι τον έστειλαν εδώ με το τριμμένο καφέ κουστούμι του που αντιπρόσωπευε όλην του την περιουσίαν.

Καθημερινή 26.7.1964 (σελίδα 1)

Ο διωγμός τον οποίον συνεχίζει με ψυχράν και υπολογισμένην συστηματικότητα η Κυβέρνησις της Αγκύρας εναντίον του Ελληνικού στοιχείου της Κωνσταντινουπόλεως πειθαρχεί βεβαίως εις μίαν κατεστρωμένην πολιτικήν. Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΔΙΑΠΡΑΤΤΕΙ ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝ ΨΥΧΡΩ ΕΞΟΝΤΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΙΩΝΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ. Είναι έγκλημα κατασχύνον τον σύγχρονον πολιτισμόν και όλας τας εννοίας του ανθρωπισμού. ΑΛΛΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΒΑΡΥΝΕΙ περισσότερο εις την Ελληνικήν συνείδησιν, είναι το έγκλημα της Κυβερνήσεως της Ελλάδος, ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Η ΟΠΟΙΑ ΔΕΝ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙ ΟΛΙΓΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗΝ ΜΕΧΡΙΣ ΑΦΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

Συνεχίζεται

μουσική

Το Ρεμπέτικο Τραγούδι

Κατάγεται από το δημοτικό τραγούδι του ελληνικού πληθυσμού της Μικράς Ασίας και των νησιών του Αιγαίου, από την τουρκική δημοτική μουσική καθώς και από τη βυζαντινή εκκλησιαστική μουσική συγχωνεύοντας αραβικούς ρυθμούς και διονυσιακά στοιχεία από την αρχαία Ελλάδα.

ΤΗΣ ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ-ΚΛΟΥΚΙΝΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΓΚΟ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕΤΗ ΣΤΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΑ

Το λεξικό της Μαγκιάς:

Άξιο σχολιασμού είναι η γλώσσα και ειδικότερα το λεξιλόγιο που χρησιμοποιείται στα ρεμπέτικα τραγούδια και αποτελεί ένα χαμηλότερο γλωσσικό επίπεδο από τη δημοτική και είναι η γνωστή αργκό, βασικός παράγοντας συνοχής της κοινωνίας των ρεμπετών, γνωστή ως κουτσαβάκικα ή μάγκικα. Εξέφραζε όχι μόνο οικειότητα αλλά και αναγνώριση της κοινής κοινωνικής ένταξης. Βρισκόταν στον αντίποδα του επίσημου λεξιλογίου και της επίσημης γραμματικής, διαχωρίζοντας έτσι τους ρεμπέτες από την υπόλοιπη κοινωνία των Ελλήνων αστών. Τα μάγκικα πέρασαν σε επίπεδο λεξιλογίου και φρασεολογίας στο ρεμπέτικο τραγούδι, το οποίο υπήρξε το σημαντικότερο μέσο έκφρασης του ρεμπέτη αλλά και αντανάκλαση της πορείας και της εξέλιξής του μέσα στον χρόνο. Η αργκό άλλωστε μαζί με το τραγούδι, τον χορό και το θέατρο σκιών, που αποτελούν τρόπους έκφρασης των περιθωριακών ομάδων της εποχής, είναι ενδεικτικά στοιχεία της ελληνικής κουλτούρας του 20ού αιώνα.

«Έγινε το μάλε-βράσε (=έκανε μάχη, καβγάς)... ο Ασίκης (=ο αγαπητικός) έκανε τσαμπουκά (=έκανε καβγά) στο βλάμη (=εραστή) της γιαβουκλούς (=μνηστής) του... αφού το γιαγκίνι (=η φωτιά του πάθους) δεν μπορείς εύκολα να το κάμεις ζάππι (=να το ελέγξεις). Πάτησε το ζωνάρι του και πήρε τη δίκωπη (=το αμφίστομο μαχαίρι) να ξεπλύνει την ντροπή, να μην τον κογιονάρουν (=να μην τον ειρωνευτούν) οι κουτσελιάρηδες (=οι κουτσομπόληδες) στην πιάτσα».

– Τι γλώσσα είναι αυτή; ρωτάει κάποιος τον ρεμπέτη.

– Αυτή, αδερφέ μου, είναι το ησπεράλντο, το λεξικό του μάγκα! Κι από ενθάδε κι εμπρός όλη η Ελλάδα θα ξηγιέται μ' αυτό το βιολί, διευκρινίζει στο ρεμπέτικο τραγούδι με τίτλο «Το λεξικό του μάγκα» ο Πέτρος Κυριακός.

Κι αν σήμερα τα παραπάνω λόγια φαντάζουν δυσνόητα, στις αρχές της δεκαετίας του προηγούμενου αιώνα εκφέροντάς τα, θα μπορούσες σίγουρα να συνεννοηθείς, μας επισημαίνει η Νίκη Παπάζογλου. Αλλά και σήμερα μπορούμε σίγουρα να πούμε ότι πολλές λέξεις και εκφράσεις υπάρχουν και στο νεοελληνικό λεξιλόγιο της καθημερινής που ανάγονται σ' εκείνη την αργκό.

Ποιες ήταν μερικές από τις βασικές λέξεις και η σημασία τους –που συναντώνται ακόμα σε τίτλους ή στίχους ρεμπέτικων τραγουδιών αλλά και η χρήση κάποιων από αυτές στον καθημερινό λόγο– θα δούμε παρακάτω.

Αβάντα (πλεονέκτημα, όφελος). Αβανταδόρος (εικονικός παίχτης). Αβέρτα (απροκάλυπτα). Αλάνης (παιδί του δρόμου). Αλεπού (πονηρός). Αλμπάνης (ατζαμής). Ανθίζομαι (αντλαμβάνομαι). Αντάμης (παλικαράς από το τουρκ. Adam). Αντάμικα (αντρίκια). Ασίκης (αγαπητικός από το τουρκ. Asik). Αλαμπουρνέζικα (σε όσα δεν βγάζει νόημα). Απάχης (αλήτης). Άσος (ο πρώτος, μένω στον άσο). Άσπρη (ηρωίνη, κοκαΐνη).

Βλάμης (εραστής). Βουβή (μαχαίρι δίκοπο). Βιόλα (τακτική εξαπάτησης). Βερεσέ (με πίστωση, ακούω χωρίς να δίνω σημασία). Βραχιόλια (χειροπέδες).

Γιαβάσης (νωθρός). Γιαβουκλού (μνηστή, ερωμένη). Γιαγκίνι (φλογερό ερωτικό πάθος) – και οι τρεις λέξεις προέρχονται από την τουρκική γλώσσα. Γομάρια (γαϊδούρια αλλά και μπράβοι). Γεμενί (φακίολι αλλά και παντόφλες). Γιαβρούμ (μωρό μου). Γιαραμπί (ο Αλλάχ). Γινάτι (πείσμα). Γκουλέκας (ο νταής). Γκλάββα (το κεφάλι).

Ζούλα (στα κρυφά). Ζαργάνα (λυγερή γυναίκα).

Καλαμπαλίκι (γιορτή). Κασσαδόρος (διαρρήκτης). Κουμπούρι (πιστόλι). Κουσέλι (κακολογία). Κοψοχρονιά (αυτός που φεύγει ή πεθαίνει άδικα). Καζάντια (τα κέρδη). Καλούμπα (σπάγκος χαρταετού). Αμόλα καλούμπα (προχώρα σε ό,τι κάνεις). Καναβούρι (το χασίσι). Στο καντίνι (στην τρίχα, άψογα). Κάνω ντου (αιφνιδιάζω). Κάπελας (ο ταβερνιάρης). Καρφωτής (προδότης). Κασαβέτι (η

στενοχώρια). Κασκαρίκα (το καψόνι). Κασόμπρα (η τιποτένια). Καταπινάρι (ο λάρυγγας). Κατσαμάκια (καμώματα). Κατσάρι (το παλιό παπούτσι). Κατσιβέλα (η γύφτισσα). Κατσιρμάς (το λαθρεμπόριο). Καψούρης (ο ερωτευμένος). Κελεπσές (χειροπέδες). Κεμέρι (η ζώνη και το κομπόδεμα). Κεμετζές (η ποντιακή λίρα). Κερχανάς (το μπορντέλο). Κεσάτι (η αναδουλειά). Κιμπάρης (αξιοπρεπής). Κισμέτ (το πεπρωμένο). Κολαούζος (ο επιτηρητής). Κόνξες (τα νάζια, τα πείσματα). Κουλαντρίζω (χειρίζομαι επιδέξια). Κουμάρι (χαρτοπαιξία). Κουμπουριά (πιστολιά). Κουρμπέτι (η δύσκολη ζωή). Κουσουρλούκι (το ελάττωμα). Κρατάω τσίλιες (παραφυλάω). Κρεπάρω (συντρίβομαι).

Λακριντί (κουβεντολόι). Λάου-λάου (σιγά και με το μαλακό). Λαχανάδες (πορτοφολάδες). Λελέκι (ο πελαργός και ο ψηλός άνθρωπος). Λιμοκοντόρος (νέος κομπός που θέλει να εντυπωσιάσει). Λουλάς (το μέρος του ναργιλέ με τον καπνό, τα κάρβουνα και το χασίσι). Άρτζι μπουτζι και λουλάς (ανάκατα, χωρίς τάξη). Λούμπα (παγίδα, πέφτω σε λούμπα).

Μαγκιόρος (μερακλής). Μαντάρα (μαλλιά κουβάρια). Μάπα (πρόσωπο). Μαριόλα (παιχνιδιάρη). Μαργάγκα (συμφορά, θα σε φάει η μαργάγκα). Μασάτι (ακονιστήρι). Μαστούρα (σ' επήρεια χασίς). Ματσαράγκα (απάτη). Ματσαράγκας (απατεώνας). Μαύρο (το κατεργασμένο χασίσι). Μέγκλα (κομπό, πολυτελές, άριστο). Μετζεσόλα (ο πάτος του παπουτσιού). Μόκο (η σιωπή). Μουρντάρης (μπερμπάντης). Μούσμουλα (οι σφαίρες). Μπαγαποντιά (πονηρία). Μπα-

γάσας (κατεργάρης). Μπαλαμούτι (κόλπο, τέχνασμα). Μπαμπέσικος (πονηρός, ύπουλος). Μπανίζω (κοιτάζω με προσοχή). Μπαρμπούτι (τυχερό παιχνίδι). Μπαρμπαριά (η Αλγερία). Μπατίρης (ο αδέκαρος). Μπαφιάζω (μπουχτίζω). Μπεγλέρι (κομπολόι). Μπελαλής (ζόρικος). Μπέμπελη

(η ιλαρά). Μπερεκέτι (πλούτος). Μπέσα (εμπιστοσύνη). Μπεσαλής (ντόμπρος). Μπουγιουρντί (δυσάρεστη διαταγή). Μπουζουριάζω (συλλαμβάνω). Μπουκάρω (μπαίνω με ορμή).

Νίλα (ζημιά, αποτυχία). Νισάφι (αρκετά). Νταγιαντίζω (υπομένω, αντέχω). Νταβατζής («προστάτης» κοινών γυναικών). Νταλκάς (πόνος). Νταραβέρι (συναλλαγή). Νταρντάνα (εύσωμη γυναίκα). Ντερτιλής (που έχει ντέρτι, καημό). Ντιντής (ο κομψευόμενος μεγαλοαστός). Ντιστεγκές (ο έχων λεπτούς τρόπους). Ντορβάς (ταγάρι) – Βάζω το κεφάλι μου στον τορβά (βάζω σε κίνδυνο τη ζωή μου). Ντόρτια (τα τέσσερα στα ζάρια στο τάβλι). Ντούρος (σκληρός, σπητός).

Παγανιά (καταδίωξη). Παπάζι (φέσι). Παπατζής (απατεώνας). Παρόλες (λόγια ανόητα). Παρτίδες (δοσοληψίες). Πάστρα (καθαριότητα). Περονιάζω (διατρυνώ). Πεχλιβάνης (δυνατός, αθλητικός). Πίκα (πείσμα). Ποδαράδες (παλιά ονομασία της Ν. Ιωνίας). Ποδονίφτης (παλιά ονομασία της Ν. Φιλαδέλφειας). Πρέφα (παίρνω είδηση).

Ραμί (είδος χαρτοπαιγνίου). Ρεμπελιά (αργόσχολη ζωή). Ρέστος (οικονομικά κατεστραμμένος). Ρούγα (δρόμος). Ρεφάρω (ξανακερδίζω όσα έχω χάσει).

Συνεχίζεται

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Νίκος Σιδέρης, *Η ιστορία του ρεμπέτικου τραγουδιού*. Πάνος Σαββόπουλος, *Περί της λέξεως «ρεμπέτικο» το ανάγνωσμα*.

Ηλίας Πετρόπουλος, *Ρεμπέτικα Τραγούδια*. Στάθης Δαμιανάκος, *Κοινωνιολογία του Ρεμπέτικου*. Βικιπαίδεια.

άποψη

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΟΣ ΠΡΑΞΗ ΤΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΑΝΩΝ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Την περίοδο που Ελλάδα και ΤΔ προσπαθούν να επιλύσουν τα των Σεπτεμβριανών και επικρατεί πλήρης πολιτική αναταραχή στην Κύπρο, εδραιώνονται:

- Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (πρόγονος της σημερινής Ευρωπαϊκή Ένωση), με την ανανεωμένη Σύμβαση των Βρυξελλών του 1955

- COMECON, Μάιο υπογράφεται το Σύμφωνο της Βαρσοβίας, γνωστό ως Συνθήκη Φιλίας, Συνεργασίας και Αμοιβαίας Βοήθειας μεταξύ Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών και επτά κρατών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

- NATO, Μάιο η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας γίνεται μέλος του NATO.

Ενώ από την μία τελείται η πρώτη διάσκεψη βουλευτών του NATO στο Παρίσι, όπου εγκαινιάζεται το πολιτικό σκέλος της Συμμαχίας, από την άλλη στις χώρες του Συμφώνου της Βαρσοβίας αρχίζουν να εντάσσονται στις τοπικές κοινωνίες οι Έλληνες του Ελληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΕΛΑΣ), που με συγκεκριμένη μελέτη είχαν διανεμηθεί στις χώρες του Συμφώνου.

Παράλληλα το 1955:

- Συνεχίζονται οι διώξεις του Νάσερ κατά του γηγενούς Ελληνικού πληθυσμού στην Αίγυπτο (1952-1958).

- Συνεχίζονται οι διώξεις του Γκεοργκίου – Ντεζ κατά του γηγενούς Ελληνικού πληθυσμού στη Ρουμανία (1948-1959).

- Τερματίζονται οι σταλινικές διώξεις κατά του γηγενούς Ελληνικού πληθυσμού (1937-1955).

- Στην Τασκένδη διώκεται ο εν εξορία πυρήνας του ΚΚΕ από μέλη του ΚΚΣΕ.

- Συνεχίζονται οι υφαρπαγές ακινήτων του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων από τις Ισραηλινές Αρχές.

- Με την έναρξη της δράσης της ΕΟΚΑ- Α' ξεκινούν οι

διώξεις κατά των Ελληνοκυπρίων από τα κατοχικά στρατεύματα του ΗνΒ.

Είναι γεγονός ότι ο Ελληνισμός το 1955 δέχεται επιθέσεις ανά την υφήλιο, γιατί άραγε;

IV.3. Ένα παράδειγμα και ένα συμπέρασμα

IV.3.1. Το παράδειγμα:

Βάσει του Αναγκαστικού Νόμου 376.1936 (ΦΕΚ Α' 546-18/12/1936) του Ιωάννη Μεταξά ορισμένες παραμεθόριες περιοχές, στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας, χαρακτηρίστηκαν "αμυντικές περιοχές", οι οποίες αποτελούσαν απαγορευμένες και επιτηρούμενες ζώνες. Τα εν λόγω μέτρα ήταν αναγκαία λόγω των ορατών κινδύνων του Β' ΠΠ και των οχυρωματικών έργων που εκτελούνταν. Το καθεστώς της απαγορευμένης επιτηρούμενης ζώνης χώριζε τους Έλληνες Μουσουλμάνους Πομάκους⁹ του ορεινού όγκου της Ροδόπης από τον υπόλοιπο πληθυσμό της περιοχής. Είναι γεγονός ότι οι Πομάκοι της Ελλάδας είχαν δοσοληψίες με τους ομοεθνείς τους που κατοικούσαν στα νότια σύνορα της Βουλγαρίας. Η σχέση αυτή θεωρήθηκε επικίνδυνη για κατασκοπία.

Από την Ξάνθη έως τον Εχίνο, υπήρχαν τρία check-point (μπάρες), οι οποίες επιβίωσαν και μετά τον Β' ΠΠ, εξαιτίας του από Βορρά κομμουνιστικού κινδύνου.

Είναι γεγονός ότι οι μειονότητες που μοιράστηκαν μεταξύ Σοβιετοκρατούμενης και από ΗΠΑ ελεγχόμενης Ευρώπης, θεωρήθηκαν κίνδυνος για ανάφλεξη νέων συρράξεων. Έτσι οι νικητές του Β' ΠΠ στις 17/7/1945 στο Πότσδαμ, μετά την χάραξη των νέων συνόρων, αποφάσισαν την υποχρεωτική μεταφορά πληθυσμών, προς αποφυγή νέων συρράξεων. Κατά την υλοποίηση των αποφάσεων υπήρξαν βιαιότητες από αμφότερες τις πλευρές που αποκρύφτηκαν από τη διεθνή κοινή γνώμη. Προφανώς το μέτρο δεν εφαρ-

μόστηκε για τους Έλληνες Μουσουλμάνους Πομάκους, διότι ούτε η Ελλάδα αλλά ούτε η Βουλγαρία αποδέχτηκαν την μεταφορά των πληθυσμών τους.

Οι Πομάκοι της Ελλάδας παρέμειναν "επιφυλασσόμενοι" εντός των πατρογονικών τους εδαφών μέχρι της 17/11/1995, όταν ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης Γεράσιμος Αρσένης θα καταργήσει το εν λόγω μέτρο. Το άδικο μέτρο που εφαρμόστηκε για 59 έτη με την συμβολή των μυστικών υπηρεσιών της ΤΔ, μετέτρεψε τους Έλληνες Πομάκους σε Τούρκους Πομάκους...

IV.3.2. Και το Συμπέρασμα:

Με την λήξη του Α' ΠΠ θα εξαφανιστούν τρεις ιστορικές αυτοκρατορίες: Η Αυστροουγγρική, η Τσαρική Ρωσία και η Οσμανική. Ένα από τα κοινά των τριών αυτοκρατοριών ήταν ότι το εμπόριο ελέγχονταν από τους Έλληνες που κατοικούσαν στις τρεις αυτοκρατορίες. Με την λήξη του Β' ΠΠ, τα εδάφη των τριών αυτοκρατοριών θα μοιραστούν μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων. Και για τις δύο υπερδυνάμεις οι μέχρι τότε οικονομικά ισχυροί Έλληνες θα θεωρηθούν επικίνδυνοι.

Με την έναρξη του "Ψυχρού Πολέμου" προφανώς επιβάλλονταν η απαλοιφή του προαναφερόμενου κινδύνου. Έτσι δεν αντέδρασε κανείς στις επιθέσεις που δέχεται ο Ελληνισμός ανά την υφήλιο, όπως επιβάλλονταν από τις Αρχές του ΟΗΕ. Τμήμα αυτών των δεινών ήταν ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ IV

9. Κοίτα άρθρο Γεωργίου Δημητράκη, *Η Θράκη στο έλεος των εθνοκτόνων: Οι Πομάκοι και οι ανόητοι*, Αντίβαρο 27/10/2016, <http://www.antibaro.gr/article/16076>.

> Συνέχεια από τη σελίδα 15

ΣΤΑΘΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ: Ένας Πολίτης ηθοποιός που έλαμψε στον ρόλο του Βαλή¹ του Ερζερούμ

Ας έρθουμε και στις σχέσεις σας, εδώ στην Ελλάδα, με Κωνσταντινουπολίτες.

Νομίζω ότι οι Κωνσταντινουπολίτες έπρεπε να είμαστε όλοι ένα και όχι εγωιστικά να διατηρούμε τόσους συλλόγους. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν ενσωματωθήκαμε στον ελλαδικό χώρο. Απεχθάνομαι φυσικά και όλους αυτούς τους συμπατριώτες μας που συνεχίζουν να μιλούν μεταξύ τους Τουρκικά, θεωρώντας ότι είναι μεγάλη τους τιμή.

Υπάρχουν πολλοί σύλλογοι, που για μένα δεν θα έπρεπε να υπάρχουν τόσοι διότι θα καταλήξουν σε λίγα χρόνια σφραγίδα. Το κακό είναι ότι όλοι αυτοί δεν κατάφεραν μέχρι σήμερα να κάνουν ένα μεγάλο Μουσείο Κωνσταντινουπολιτών, με τη φροντίδα και του κράτους, για να αφήσουμε μια παρακαταθήκη στα παιδιά μας.

Να μιλήσουμε για το φετινό σήριαλ που ανέτρεψε τα τηλεοπτικά δεδομένα, αλλά και για τον ρόλο σας;

Με τον Μανούσο Μανουσάκη είναι η τέταρτη συνεργασία μου. Έχω παίξει στα «Δρόμοι της πόλης», «Τμήμα ηθών», «Φάρος», «Κόκκινο ποτάμι». Ότι έκανε ο Μανουσάκης σε όλη τη διαδρομή του ήταν τέλειο, για αυτό και είναι διαχρονικός.

Στο «Κόκκινο ποτάμι» συμμετείχα από τον Γενάρη μέχρι και τον Μάρτιο. Το πρωί πήγαινα για γυρίσματα στις 7:00 στο Λαύριο, μετά τις δυο παραστάσεις στο θέατρο, φορώντας για τις εξωτερικές σκηνές ισοθερμικά εσώρουχα λόγω κρύου.

Τις σκηνές κινηματογραφούσαν ανάκατα, ενδεικτικά δε στον Υμηττό, την Κάντζα, στο Λαύριο και σε πολλά άλλα σημεία.

Κάθε σκηνή μπορεί να τη γυρίζαμε μέχρι και 25 φορές. Σας βεβαιώνω ότι ένας από τους βασικούς σκοπούς που ερμήνευσα δυνατά τον ρόλο του Βαλή¹ του Ερζερούμ ήταν το μίσος και η κακία που είχαν οι Τούρκοι.

Προσπάθησα να τα ενσαρκώσω στον ρόλο, να τα βγάλω από μέσα μου. Μπορεί να υπάρχουν εξαιρέσεις, αλλά στην πλειοψηφία είναι έτσι, η θρησκεία τους αυτά λέει.

Θέλω να αναφερθείς στην πρώτη σου συγγραφική δουλειά «Γιατί;», που παρουσίασες και στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών.

Το βιβλίο μου πήγε πολύ καλά. Έφτασε μέχρι Αυστραλία, Ιρλανδία, Λος Άντζελες, Νέα Υόρκη. Το έχω κυνηγήσει πολύ. Στην Πόλη είχα θεία εκπαιδευτικό και νομικό, Κοντοπούλου και αυτή, που δίδασκε στο σχολείο του Αγίου Κωνσταντίνου. Ανακάλυψα κάποτε ένα χειρόγραφο με σημειώσεις γραμμένες με πένα, όπου έγραφε αυτά που επεξεργάστηκα και στη συνέχεια έκανα βιβλίο. Πιθανόν η μία από τις δύο ηρωίδες να είναι η θεία μου. Χρησιμοποίησα δε τον τίτλο «Γιατί;» πιστεύοντας όλα αυτά που συμβαίνουν στην αληθινή ιστορία του βιβλίου μου, είναι παρμένα από την καθημερινότητά μας.

Εδώ τέλειωσε η ωραία κουβεντούλα μας με τον Στάθη Νικολαΐδη συζητώντας πολλά και διάφορα θέματα. Με ευχαρίστησε για την κ. Πέπη Τσοουκάτου που είναι πάντα κοντά του. Πριν χωριστούμε τον ευχαρίστησα και εγώ εκ μέρους της εφημερίδας ο Πολίτης και του ευχήθηκα πολλές επιτυχίες στην καλλιτεχνική και συγγραφική του πορεία.

1. Βαλής: Νομάρχης στα Τουρκικά.

2. Καράκιοϊ: Παραθαλάσσια περιοχή στο λιμάνι όπου μέχρι σήμερα αναχωρούν τα πλοία.

ελληνοτουρκικά

www.tsoukatou.gr

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Έφη Γαλώνη: «...με το Βυζάντιο με το οποίο θέλουμε εναγωνίως να ταυτιστούμε»

Το θέμα μετατροπής της Αγίας Σοφίας από μουσείο σε τέμενος πυροδότησε άπειρες συζητήσεις στην Ελλάδα η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων έβγαζαν οργή κατά του Προέδρου Ερντογάν. Πάμπολλες ήταν οι εθνικιστικές κορώνες, οι φωνές περί του εθνικοθηρσκευτικά θιγμένου ελληνικού λαού, καλέσματα για μέτρα και κυρώσεις κατά της Τουρκίας αλλά και πρόσκληση για μποϊκοτάζ των τουρκικών προϊόντων. (Αλήθεια, χρειάζεται πολύ μεγάλη πολιτική συνειδητοποίηση για να αντιληφθεί κάποιος ότι το κεφάλαιο δεν έχει πατρίδα!).

Φυσικά τα ΜΜΕ έδωσαν χώρο και χρόνο, μέσα και από ειδικές εκπομπές, σε αυτές τις φωνές που περιέγραφα συνοπτικά πιο πάνω. Το θέμα, εξ άλλου, είναι πιασάρικο. Υπήρξαν ωστόσο και φωνές που τόλμησαν να πουν τα πράγματα με το όνομά τους. Έστω και αν τα λεγόμενά τους θα προκαλούσαν από αμηχανία μέχρι έντονη δυσανεξία.

Μία από αυτές τις φωνές είναι και η δημοσιογράφος Έφη Γαλώνη, (φωτό) επί σειρά ετών διαπιστευμένη κοινοβουλευτική συντάκτης και με πτυχίο ειδίκευσης στην Πολιτική Επικοινωνία και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αλλά και με πολύ αγάπη για την Πόλη.

«Επειδή κάνουμε συνεχώς το λάθος να εξιδανικεύουμε το παρελθόν χωρίς ωστόσο να το γνωρίζουμε στην ουσία του. Κάπως έτσι και με το Βυζάντιο με το οποίο θέλουμε εναγωνίως να ταυτιστούμε ξεχνώντας ότι ήταν τίγκα στην ίντριγκα, τον σκοτωμό, τον ευνουχισμό ή την τύφλωση ώστε κάποιοι να μην μπορέσουν να διεκδικήσουν ποτέ τον θρόνο» γράφει η Έφη Γαλώνη θίγοντας, χωρίς να το λέει ξεκάθαρα, την αγωνία της κατασκευής της ελληνικής εθνικής ταυτότητας με χρήση του Βυζαντίου (Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία).

Στο κείμενό της η Έφη Γαλώνη μέσα από μια κριτική προσέγγιση θυμίζει και άλλες ιστορικές αλήθειες:

«Όπως πάντα και στο θέμα της Αγιά Σοφίας μιλούν εκείνοι που δεν έχουν ιδέα για τι μιλάνε και δεν μπλέκουν εκείνοι που ξέρουν τι να πουν διότι τι να πεις και σε ποιον. Να πεις ότι η Κωνσταντινούπολη μετά Αγιά Σοφιάς δεν ήταν ποτέ ελληνική αλλά βυζαντινή κι ότι χάθηκε στη σύγκρουση μεταξύ ορθόδοξων και καθολικών; Να θυμίσεις ότι μετά την επέλαση της 4ης σταυροφορίας (1204) λεηλατήθηκε από χριστιανούς καθολικούς, καταστράφηκαν βιβλιοθήκες, κτίρια, εκλάπησαν θησαυροί αμύθητοι που σήμερα βρίσκονται διάσπαρτοι στην Ευρώπη και ποιος ξέρει που αλλού; Σε ποιον να πεις ότι η Κωνσταντινούπολη μετά τους Σταυροφόρους ήταν ουσιαστικά σαν να παραδόθηκε το 1453 στους Τούρκους αδύναμη κι αγνώριστη διότι είχαμε προλάβει να βγάλουμε τα μάτια μας; Πού να πεις ότι η Αγιά Σοφιά λειτούργησε ως ορθόδοξος χριστιανικός ναός για 859 χρόνια, για 481 υπήρξε ισλαμικό τέμενος κι άλλα 86 χρόνια μουσείο κι ότι ποτέ δεν υπήρξε ελληνικός ναός; Αυτό που μπορείς να πεις είναι ότι η μετατροπή του ξανά σε τέμενος για λόγους καθαρά εσωτερικής κατανάλωσης του Ερντογάν αφορά πλέον διεθνείς οργανισμούς διότι από το

1985 αποτελεί μνημείο παγκόσμιας κληρονομιάς. Όπως επίσης και ότι αξίζει να το επισκεφθείς γι' αυτό το δέος που προκαλεί στον επισκέπτη η δυναμική της αρχιτεκτονικής του που το κρατά όρθιο τόσα χρόνια κάνοντας το παρακείμενο Μπλε Τζαμί να κλαίει με μαύρο δάκρυ που δεν πρόκειται ποτέ να του μοιάσει. Όλα τα άλλα είναι να έχουμε να λέμε και να τσακωνόμαστε, που μεταξύ μας τώρα, έχω πειστεί πια πως είναι η πεμπτουσία της ύπαρξής μας σε αυτόν τον τόπο».

Αύξηση των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας

Αν και οι ελληνικές εξαγωγές με προορισμό την Τουρκία σημείωσαν μείωση κατά 3% το 2019, ανερχόμενες σε 1.973,7 δις. Ευρώ, ωστόσο αν εξαιρεθεί η βασική κατηγορία εξαγωγών προς τη γείτονα, δηλαδή τα καύσιμα-πετρελαιοειδή, οι εξαγωγές της Ελλάδας εμφάνισαν άνοδο κατά 17%, φθάνοντας σε αξία τα 874,5 εκ. ευρώ από 747 εκ. το 2018. Το γεγονός αυτό έχει διττή ανάγνωση, καθώς πρωτίστως καταδεικνύει τον περιορισμό της εξάρτησης των εξαγωγών της Ελλάδας από τα καύσιμα-πετρελαιοειδή, και, σε δευτερεύοντα βαθμό, τον εμπλουτισμό –και τη διεύρυνση– του μείγματος των εξαγωγών προς τη γείτονα χώρα.

Αντίστοιχα, δείχνει να επιταχύνεται η «απεξάρτηση» της τουρκικής οικονομίας από τις ελληνικές εξαγωγές καυσίμων-πετρελαιοειδών, όπως είχε με πολλαπλές αναφορές προβλέψει το Γραφείο μας τα παρελθόντα έτη, ενώ διευρύνονται παράλληλα οι συναφείς τουρκικές εξαγωγές με προορισμό την Ελλάδα (+37,2% το 2019).

Τα στοιχεία αναφέρονται στην ετήσια Έκθεση «Οδηγός Επιχειρείν στην Τουρκία» (Ιούνιος 2020) του Γραφείου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων της Πρεσβείας της Ελλάδας στην Άγκυρα.

Όπως σημειώνεται στην Έκθεση η Τουρκία συνεχίζει να αποτελεί βασικό προορισμό για τα ελληνικά προϊόντα, αποτελώντας τον τρίτο σημαντικότερο εμπορικό εταίρο της Ελλάδας, με τις εξαγωγές προς τη γείτονα χώρα να αντιπροσωπεύουν το 5,9% των συνολικών ελληνικών εξαγωγών (2019), καταγράφοντας πάντως ελαφρά πτώση 0,3% σε σχέση με το προηγούμενο έτος (6,2% το 2018). Το αντίστοιχο ποσοστό για την Τουρκία, δηλαδή η αναλογία των τουρκικών εξαγωγών με προορισμό την Ελλάδα επί του συνόλου των τουρκικών εξαγωγών, είναι σχετικά περιορισμένο.

Τα βασικότερα εξαγώγιμα προϊόντα από την Ελλάδα που απορροφά η Τουρκία, μετά τα πετρελαιοειδή, είναι το βαμβάκι, βιομηχανικά προϊόντα πλαστικών, χαλκοσωλήνες, καθώς και μηχανολογικός και ηλεκτρολογικός εξοπλισμός.

Εντυπωσιακή άνοδο (από 97 σε 256 εκ. ευρώ, +164%) σημείωσαν οι εξαγωγές βάμβακος. Εξακολουθεί, πάντως, να είναι περιορισμένη η συμμετοχή των τροφίμων, η οποία ανέρχεται σε ποσοστό περίπου 7% επί του συνόλου των εξαγωγών.

Οι εισαγωγές από την Τουρκία ανήλθαν το 2019 στο ποσό των 1,94 δις. ευρώ, σημειώνοντας μικρή αύξηση, κατά 5,17%.

Τα κυριότερα προϊόντα που εισάγονται περιλαμβάνουν φυσικό αέριο, ορυκτέλαια, οχήματα, ηλεκτρικές συσκευές (τηλεοράσεις, ψυγεία, καταψύκτες, κουζίνες κ.λπ.), ψάρια ιχθυοκαλλιέργειας.

Το συνολικό διμερές εμπορικό ισοζύγιο είναι σχεδόν ισοσκελισμένο, με το σημαντικό πλεόνασμα υπέρ των ελληνικών εξαγωγών τα προηγούμενα έτη –το οποίο είχε σαν αιτία τις εκτεταμένες εξαγωγές πετρελαιοειδών/καυσίμων– να εξανεμίζεται, περιοριζόμενο πλέον σε μόλις 30,4 εκ. ευρώ (-83,7% σε σχέση με το 2018). Χωρίς τη συμπερίληψη πετρελαιοειδών/καυσίμων, το εμπορικό έλλειμμα της Ελλάδας έναντι της Τουρκίας ανέρχεται σε 711 εκ. ευρώ, μειωμένο πάντως κατά 15,27% σε σχέση με το 2018.

Επισημαίνεται, πάντως, ότι ο όγκος του διμερούς εμπορίου των δύο χωρών ακολουθεί σε μεγάλο βαθμό την πορεία της τουρκικής οικονομίας, καθώς ενώ αυξήθηκε το 2017 κατά 24,2%, από 2,73 δις. ευρώ σε 3,38 δις. ευρώ, έκτοτε ο ρυθμός αύξησης βαίνει σταθερά μειούμενος, φθάνοντας τα 3,917 δις. ευρώ το παρελθόν έτος (+0,87%).

- Τέλος, να αναφερθεί ότι η Τουρκία σήμερα είναι:
- 19η οικονομία διεθνώς (στοιχεία IMF).
 - 60η στην κατάταξη (World Bank Doing Business 2018 Rank).
 - 53η πιο ανταγωνιστική οικονομία παγκοσμίως (World Economic Forum 2018).

Ο πληθυσμός της Τουρκίας με βάση την απογραφή του 2019 είναι 83,15 εκατ. με μέση ηλικία τα 30 έτη, ενώ το εργατικό δυναμικό ανέρχεται σε 32,54 εκατ.

Τουρισμός: Πάνω από 1,6 εκατ. Έλληνες και Τούρκοι επισκέφθηκαν τις δύο χώρες το 2019

Σύμφωνα με τα δεδομένα του Τουρκικού Ινστιτούτου Στατιστικής συνολικά πάνω από 1,6 εκατ. Έλληνες και Τούρκοι επισκέφθηκαν το 2019 ως τουρίστες τις δύο γειτονικές χώρες. Συγκεκριμένα, οι Έλληνες που πήγαν στην Τουρκία το 2019 ανέρχονται σε 820.142 άτομα παρουσιάζοντας αύξηση 23,4% σε σχέση με το 2018.

Αντίστοιχα, οι Τούρκοι που ήρθαν στην Ελλάδα το 2019 ήταν 783.918 παρουσιάζοντας και αυτοί μια ελάχιστη αύξηση του 0,96%. Ο πίνακας δείχνει τα συγκριτικά μεγέθη και τις μεταβολές τα έτη 2014-2019.

Έτος	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Έλληνες τουρίστες στην Τουρκία	807.525	737.562	568.802	595.044	665.351	820.142
Μεταβολή	14,8%	-8,7%	-22,9%	4,6%	11,8%	23,4%
Τούρκοι τουρίστες στην Ελλάδα	741.037	898.919	785.905	921.262	781.752	783.918
Μεταβολή	23,7%	21,3%	-12,6%	17,2%	-15,1%	0,96%

τα σωματεία μας

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Αμφιτρίτης 28, Π. Φάληρο, Τηλ.: 2109820901, 2109832243, Fax: 2109813456,
http://www.estiakon.org, e-mail: estiakon@otenet.gr, Τηλ. Γηροκομείου: 2291037816, 2291037819, 2291040826
Fax: 2291037817. Τα Γραφεία λειτουργούν καθημερινά Δευτέρα-Πέμπτη 8:30-12:30 -14:30-16:30 & Παρασκευή 9:00-15:00.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Περιλαμβάνονται οι προσφορές και τα γεύματα που έγιναν από 16/6/2020 έως 15/7/2020

Προσέφεραν οι παρακάτω φιλογενείς κυρίες και κύριοι:

Στυλιανή Ακαλινλάρ στη μνήμη των γονέων της Αλέξανδρου-Κομνηνού και Ελένης **250 €**

Ιωάννης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη της αείμνηστης Αλίκης-Μαγδαληνής Μαλλινοπούλου-Μαϊδου με τη συμπλήρωση 12 ετών από τον θάνατό της **100 €**

50 €

Ιωάννης Ποντίδης στη μνήμη Ευάγγελου Μόγια, Ρέα Μιχαηλίδου στη μνήμη Κοσμά Ματζουρίδη, Ήβη Κόντη

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΠΑΝΙΚΗΤΙΔΗ:** Αλεξάνδρα Πλέση **7 €**, Θεοδούλη Παππά **5 €**, Αναστασία Στράτη **10 €**

Στη μνήμη **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΥ:** Μαρία Πανάδη **100 €**, Γεώργιος Πανάδης **100 €**

Στη μνήμη **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ:** Πηνιό Ιωαννίδου **20 €**, Κώστας Ιωαννίδης **20 €**, Ευαγγελία Γαλανού **50 €**, Αντώνιος Λιανός **10 €**, Ειρήνη Παπαδάκη **20 €**, οικογ. Θειστοκλή και Σοφίας Χαρίτου **15 €**, Φωτεινή Ζερβού **20 €**, Μαρίκα Αντωνιάδου **10 €**, Χρυσούλα Κωστοπούλου **10 €**, Ευαγγελία Δημακάκου **20**, Σωτήρης Κεφαλός **30 €**

Στη μνήμη **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΣΟΛΑΚΙΔΟΥ:** Οικογ. Νικολάου Σαράντη **50 €**, οικογ. Κωνσταντίνου Ζενγκίνου **50 €**

ΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ ΓΕΥΜΑΤΩΝ

Παρέθεσαν γεύματα με την προσφορά ποσών:

500 € Αλίκη Υ. Τοπρακτοσίγλου, στη μνήμη του συζύγου της Υακίνθου Τοπρακτοσίγλου, την Κυριακή, 5/7/2020

Σύνολο Εισπράξεων: 1.547,00 €

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

Ο ΔΕΣΜΟΣ προσέφερε 6 κιβώτια (7.200 τεμάχια) χειρουργικές μάσκες.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά

Οι γέροντες ευγνωμονούν

Εκ του Γραφείου Διοίκησης

**Σας ενημερώνουμε
ότι τα γραφεία του Γηροκομείου μας
στο Π. Φάληρο θα παραμείνουν κλειστά
από 3/8/2020 έως και 23/8/2020.**

Καλό Καλοκαίρι!

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ για ΔΩΡΕΕΣ: Alpha Bank IBAN: GR 5501401920192002002003370

Με την κατάθεση των δωρεών παρακαλούνται οι δωρητές να δηλώνουν στην τράπεζα τα ακριβή στοιχεία τους και παράλληλα να ενημερώνουν τα γραφεία μας στο 210 9820901.

Σύνδεσμος Κεντρικιάδων

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2020

Αγαπητά μας Μέλη, Φίλες και Φίλοι,
Μετά την αναστολή των εκδηλώσεων του Συνδέσμου μας λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού, σύμφωνα με τις αποφάσεις του Υπουργείου Υγείας, ελπίζουμε τώρα, που η χώρα μας επιστρέφει σε κάποιο είδος κανονικότητας, όλα να πάνε καλά και να έχουμε τη χαρά να ξαναβρισκόμαστε τηρώντας τους υγειονομικούς κανόνες ασφαλείας. Για την ύπαρξη και συντήρηση των Συνδέσμων και Συλλόγων είναι απαραίτητη η συμμετοχή των μελών και των φίλων μας στις εκδηλώσεις, δράσεις και εκδρομές. Σας ενημερώνουμε ότι ο Σύνδεσμος Κεντρικιάδων, παρά τον εγκλεισμό μας όλους αυτούς τους μήνες, συνέχισε το φιλανθρωπικό του έργο στο μέτρο του εφικτού. Θα σας περιμένουμε πάντα με αγάπη στις νέες εκδηλώσεις μας.

8-9 Σεπτεμβρίου 2020 (Τρίτη-Τετάρτη): Προσκύνημα στη Μεγαλόχαρη της Τήνου και γύρος του νησιού. Δύο μέρες ανάπαυσης και γαλήνης στο όμορφο Κυκλαδίτικο νησί της Τήνου.

3 Οκτωβρίου 2020 (Σάββατο): Μονοήμερη εκδρομή στις ομορφιές της Βοιωτίας με επίσκεψη και ξενάγηση στο Μουσείο Θήβας.

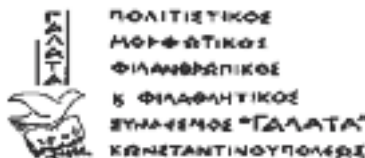
22 Οκτωβρίου 2020 (Πέμπτη): Επίσκεψη και ξενάγηση στο Νέο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Β. και Ε. Γουλανδρή (Ερατοσθένους 13, Παγκράτι), ώρα 12:30 μεσημέρι. Μετά την ξενάγηση θα ακολουθήσει γεύμα και καφές.

Σας ευχόμαστε Καλό Καλοκαίρι! Να είστε καλά και να προσέχετε τον εαυτό σας και τους γύρω σας! Καλή αντάμωση!

Για το Δ.Σ.

Η Πρόεδρος
Όλγα Χάρτμαν

Η Γεν. Γραμματέας
Μαρία Περιορνέντζου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Σύνδεσμός μας είναι υποχρεωμένος να προσαρμοστεί στις δύσκολες καταστάσεις που επικρατούν πανελλαδικά και να σταματήσει τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις.

Το νέο ξεκίνημα θα πραγματοποιηθεί την **Κυριακή 13 Σεπτεμβρίου** με μια φανταστική μονοήμερη εκδρομή στο αγαπημένο **Καλαμάκι Μπης στην Κόρινθο**, με τη χαρά των θαλάσσιων μπάνιων, με ανοιχτό μπουφέ. Ευχόμαστε να παρευρεθείτε όλοι όπως πάντα, για να ξεχάσουμε τη δύσκολη περίοδο που περάσαμε και να πάρουμε εκδίκηση με γλέντι. Να είμαστε πάλι όλοι μαζί.

Επιπλέον την **Τετάρτη 23 Σεπτεμβρίου** παρουσιάζουμε το αριστούργημα της αξιόλογης Γαλατιανής **κ. Λένας Μαντά Η Λύκαινα της Πόλης**, που διαδραματίζεται την εποχή του 1955 στην Πόλη.

Πληροφορίες: Κάθε Τετάρτη στο γραφείο του Συνδέσμου, Δ. Σούτσου 46 Αμπελόκηποι 17:00-20:00.

Ρούλα Χατζηνούσκα: 2109340669, 6981026506

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Σούλα Συνοδινού στη μνήμη των γονιών της **50 €**, Τόνια Λιακέα για τις ανάγκες του Συνδέσμου **20 €**.

Το Διοικ. Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ μαθητές της Ελληνικής Σχολής Ταρσής Βαρίδου από παλιούς συμμαθητές τους.
Τηλ. 210 8030479

ΖΑΠΠΕΙΟ

ΟΙ ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ 2020 ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΩΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Σας ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσετε ότι ονειρεύεστε και να κατακτήσετε όσα επιθυμείτε. Οι ευχές και η αγάπη όλων μας θα σας συνοδεύουν. Το νέο ταξίδι που ξεκινά, ευελπιστούμε να είναι δημιουργικό και παραγωγικό σε κάθε επίπεδο. Κάθε στόχος να ευοδωθεί και να γίνει σύντομα πραγματικότητα.

Καλή σταδιοδρομία!

Η οικογένεια του Ζαππείου

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Η οικογένεια του Ζαππείου συγχαίρει την εκπαιδευτικό-ψυχολόγο της Σχολής μας **κ. Στεφανία Τασελαρίδου** για την επιτυχή ολοκλήρωση των μεταπτυχιακών της σπουδών από το Τμήμα Κλινικής Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Sehir. Το θέμα της διατριβής της ήταν «Εξετάζοντας τη σχέση μεταξύ προσκόλλησης και επιθετικότητας στην προσχολική περίοδο. Ο μεσολαβητικός ρόλος της αυτορρύθμισης».

Της ευχόμαστε καλή συνέχεια και εις ανώτερα!

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Ορθή επαναδημοσίευση

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΜΑ ΑΓΑΠΗΣ

Προσέφεραν οι κ.κ.: Γιαννακόπουλος Ιωάννης **250 €**, Χαλιωρή Χαρίκλεια **100 €**, Μούτσογλου Βασίλης **100 €**, Σόνας Δημήτρης **100 €**, Ανώνυμος 100,00, Ιακωβίδου Ελένη **50 €**, Γαβριηλίδου Άρτεμης **30 €**, Ασβεστά Ευαγγελία **20 €**.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το νέο διοικητικό συμβούλιο, που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 29ης Ιουνίου 2020, συνήλθε στην πρώτη του συνεδρίαση την 1η Ιουλίου με κύριο θέμα τη συγκρότησή του σε σώμα και καθορισμό αρμοδιοτήτων.

Η σύνθεση του νέου διοικητικού συμβουλίου έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Βίκη Χριστοφορίδου

Α' Αντιπρόεδρος: Ανδρέας Ζώτος

Γεν. Γραμματέας: Ελίζα Φερεκίδου

Ταμίας: Πολύβιος Πισιριτζής

Ειδ. Γραμματέας: Δημήτρης Ραπτόπουλος

Μέλη: Πέτρος Ρεμβαλτάδος, Αλέξανδρος Λαζαρέβιτς,

Φάνης Αλεξανδρίδης, Χριστίνα Δροσοπούλου,

Ανδρέας Ρομποπούλος, Μάκης Παπαδόπουλος.

**ΑΓΟΡΑΖΩ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ
Καμπούρης Χρήστος
Τηλ. 6983510450**

α-Πολίτης

Η ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΗΤΤΑΣ

«Σημαίνει ο θεός, σημαίνει η γης, σημαίνουν τα επουράνια, σημαίνει κι η Αγία Σοφία, το μέγα μοναστήρι, με τετρακόσια σήμαντρα κι' εξηνταδύο καμπάνες, ... φωνή τους ήρθε εξ' ουρανού κι' απ' αρχαγγέλου στόμα: «Πάψετε το Χειρουβικό κι' ας χαμηλώσουν τ' άγια, παπάδες, πάρτε τα ιερά και σεις κεριά σθηστήτε, Γιατί είναι θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψη.»¹

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Η μετατροπή του μουσείου της Αγίας Σοφίας σε τέμενος, μετά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας της Τουρκίας, αποτελεί την ολοκλήρωση μιας προδιαγεγραμμένης πορείας. Άλλωστε η «ισλαμοποίηση» της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς δεν ήρθε ως κεραυνός εν αιθρία απο τη στιγμή που αντίστοιχα το 2007 η Αγία Σοφία Βιζύης, το 2011 της Νίκαιας και το 2013 της Τραπεζούντας από μουσεία μετατράπησαν σε τεμένη. Η νομοθεσία περί ευαγών ιδρυμάτων (vakıflar) εργαλοποιείται ώστε σταδιακά και σταθερά να αποδομείται το κεμαλικό κατεστημένο και να ισχυροποιείται η ανερχόμενη ισλαμική ιδεολογία με κινήσεις συμβολισμού με διεθνη εμβέλεια. Αυτό που εισπράττεται ως ύβρις για τον ορθόδοξο χριστιανό αντίστροφα αναγνώστηκε ως δικαίωση των κατακτητών του 1453. Έτσι ο επι 916 χρόνια χριστιανικός ναός που μετατράπηκε σε τζαμί το 1453 και μετά τη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την ίδρυση της Τουρκικής Δημοκρατίας το 1934 έγινε μουσείο υποδεχόμενος επισκέπτες επί συναπτά 86 χρόνια, εφεξής θα ξαναλειτουργήσει ως τέμενος. Η ιστορία θα δείξει αν θα μπορέσει να ξεπεράσει την ορθόδοξη διαδρομή του Ναού από τη στιγμή που μέχρι σήμερα υπήρξε τζαμί για 482 χρόνια...

Ο συμβολισμός της μετατροπής της Αγίας Σοφίας σε τέμενος προκαλεί και διχάζει συσπειρώνοντας το ισλαμικό φανταστικό όραμα, ενώ βρίσκει διασπασμένο και αδιάφορο τον χριστιανικό κόσμο. Οι ορθόδοξοι απο την άλλη πλευρά εμφανίζονται διαφοροποιημένοι. Εμείς οι Έλληνες εγκλωβισμένοι σε διλήμματα κινδυνεύουμε να βουλιάξουμε στην εθελοδοουλία μας. «Τα παραδείγματα κρυαγάζουν ότι το Διεθνές Δίκαιο για τους Δυτικούς που το γέννησαν δεν λογαριάζεται ούτε καν σαν σύμβαση χρηστική, είναι μόνο πρόσχημα».²

Ο Σύνδεσμος Προστασίας Ιστορικών Μνημείων του Ismail Kandemir επέτυχε, μετά από πολυετή αγώνα στα δικαστήρια, να «επιστρέψει το τζαμί στους πιστούς» όπως ακριβώς έγινε το 2019 με τη μετατροπή ενός ακόμη σημαντικού Βυζαντινού μουσείου της Μονής της Χώρας σε Kariye Camii! Ο Σύνδεσμος λειτούργησε ως δούρειος ίππος του παιχνιδιού του προέδρου της Τουρκίας. Ή ακριβέστερα του «στρατηγικού σχεδίου της χώρας να ανασυστήσει έναν άξονα επιρροής με αναφορές στην Οθωμανική Αυτοκρατορία».³

Παρά τις σαφέστερες διαφορές η σύσταση της οργάνωσης «η Κύπρος είναι Τουρκική» και η χρησιμοποίησή της για την οργάνωση του πογκρόμ των Σεπτεμβριανών το 1955 επιβεβαιώνει διαχρονικά τη μεθοδικότητα και αποτελεσματικότητα με την οποία εκτελούνται τα σχέδια των κρατικών μηχανισμών για τα εθνικά θέματα. Επίσης επιβάλλεται ομοψυχία και σιωπή. Ο υποτιθέμενος αντίπαλος του Προέδρου Δήμαρχος της Πόλης δήλωσε ότι εκείνος αποκαλούσε ανέκαθεν την Αγία Σοφία Τζαμί!

Η Αγία Σοφία Τζαμί νοηματοδοτεί το όραμα της Τουρκίας να κυριαρχήσει στην Ανατολική Μεσόγειο. Η Τουρκία αποφασιστικά συνεχίζει την πολιτική αναθεώρησης της συνθήκης της Λοζάνης οργανώνοντας την πρώτη προσευχή την ημέρα που υπογράφηκε η συμφωνία το 1923. Ταυτόχρονα αποδομείται το κοσμοπολίτικο καθεστώς του Κεμάλ επανιδρύοντας το ισλαμικό-οθωμανικό μεγαλείο που είχε γκρεμίσει ο Ατατούρκ ως διεφθαρμένο, οπισθοδρομικό και αντεθνικό!

Οι ενέργειες που ξετυλίγονται με τη μεταφορά όπλων, τις γεωτρήσεις σε θαλάσσια οικόπεδα, τις ανακυρήξεις ΑΟΖ, τις αμφισβητήσεις υφαλοκρηπίδων δεν αποτελούν κινήσεις εντυπωσιασμού. ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία εκδίδουν αμφισημικές ανακοινώσεις παραβλέποντας την «αυτοκρατορική ιδεοληψία» που κινητοποιεί

την επιθετικότητα και θρασύτητα της Τουρκίας, επιδιώκοντας να επιβάλλει τους όρους της σε συζητήσεις που δημιούργησε εκ του μηδενός. «Οι ελληνοτουρκικές σχέσεις δεν διαμορφώθηκαν ως σχέσεις ανάμεσα σε δύο κυρίαρχα σύγχρονα εθνικά κράτη σε πολιτικό περιβάλλον επειδή κουβαλούν φανταστικό φορτίο».⁴

Το ζήτημα όμως είναι να απαλλαγούν ταυτόχρονα και οι δυο πλευρές απο τις εθνικιστικές υστερίες, γιατί αν η μία συνεχίζει τότε σημαίνει ότι ενδιαφέρεται να προκαλέσει πολεμική εμπλοκή ανεξάρτητα απο τις συνέπειες. «Προφανές είναι ότι άλλη λύση δεν υπάρχει από το να προχωρήσουμε με οδηγό το Διεθνές Δίκαιο. Οι σχετικές αποφάσεις στο πλαίσιο μιας απαραίτητης εθνικής συνεννόησης επείγουν καθώς η Τουρκία έχει χοντύνει το παιχνίδι, όπως έδειξε η υπόθεση της Αγίας Σοφίας».⁵

Εμείς περί άλλων τυρβάζουμε: από τη μια η ίδρυση καναλιού, από την άλλη η χειραγώγηση χορηγιών, από τη μια εμείς ή αυτοί, από την άλλη τους κομμουνιστές τους βάζουν φυλακή, από τη μια προδότες, από την άλλη προδότες ανάλογα με το ποιος κυβερνάει...

Προτού ηττηθούμε από τους εχθρούς μας ηττήθηκαν οι αξίες μας. Η δύναμη ενός λαού εξαρτάται από την οικονομική, πολιτιστική, στρατιωτική ισχύ και αυτοπεποίθησή του. Απο την επικράτηση της προσπάθειας αντί της γνωριμίας, του ορθολογισμού αντί της προπαγάνδας, της παιδείας αντί της κυδαιότητας, του ήθους αντί της σκοπιμότητας, της εργατικότητας αντί της δημοφιλίας, του σεβασμού αντί της θρασύτητας, της εντιμότητας αντί της διαφθοράς.

«Διανύουμε -κοντά σε τόσες άλλες αγωνίες και συμφορές- ζοφερές εποχές σκοταδισμού και καλπάζουσας επιστροφής σε χρόνους ανθρωποφαγικής μισαλλοδοξίας... Η θεσμική μισαλλοδοξία κερδίζει διαρκώς έδαφος, καθώς τη σιγοντάρουν στα ολέθρια έργα της η αμάθεια και η αδελφή της και πλέον επικίνδυνη ημιμάθεια, η αήπτη ανθρωπίνη βλακεία και ο τόσο αρεστός σε πολλούς καρπαζοεισπράκτορες φασισμός».⁶

Γράφοντας αυτές τις γραμμές αναπόφευκτα η σκέψη μου βρίσκεται στους συμπολίτες μας στα πάτρια. Τα ταξίδια στην Πόλη διαφέρουν αφενός λόγω κορωνοϊού, αφετέρου λόγω αλλαγής της αισθητικής της. Στην πλατεία Taksim που στον επί χρόνια πεζόδρομο κυριαρχούσε η Αγία Τριάδα σήμερα δεσπόζει το νέο Τζαμί. Σημειώμενα αλλαγών που δεν τολμώ να σκεφτώ αν προδικάζουν κι άλλες δυσάρεστες εξελίξεις.

Έρχεται στον νου, απροκάλυπτα και νοσταλγικά, το τραγούδι:

*"When all the stars are falling down
Into the sea and on the ground,
And angry voices carry on the wind,
A beam of light will fill your head
And you'll remember what's been said
By all the good men this world's ever known.
Another man is..."*⁷

ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

1. «Το τραγούδι της Αγίας Σοφίας» *Νέα Εστία* 1 Ιουνίου 1953 επετειακό τεύχος 622.
2. «γιατί αυτονομία η εθελοδοουλία» Χ. Γιανναρά 5 Ιουλίου 2020 *Καθημερινή*.
3. «τι οραματίζεται ο Ερντογάν, τι επιδιώκει η Τουρκία» Κ. Φίλης 21 Ιουνίου 2020 *Το Βήμα*.
4. «Ας σκεφτούμε εξ αρχής τα ελληνοτουρκικά» Θ. Γεωργίου 28 Ιουνίου 2020 *Το Βήμα*.
5. «Η νέα εθνικιστική υστερία» Γ. Καρτάλης 5 Ιουλίου 2020 *Το Βήμα*.
6. «Περί Μισαλλοδοξίας» Θ. Κοροβίνης.
7. «Melancholy man» Moody Blues 7 Αυγούστου 1970..

Τσίκο & Λάρα

ΤΟΥ ΜΗΝΑ
ΙΩΑΚΕΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

— Εμείς είμαστε σκυλάκια και ότι κι αν πούμε και αν κάνουμε δεν θα μας δώσει κανείς σημασία, γι' αυτό κι εγώ θα πω όλα όσα μου κατέβουν στην άκρη την γλώσσας μου. Το πολύ πολύ να μου ρίξουν καμιά κλωτσιά και να μην μου δώσουν να φάω την καλή ξηρά τροφή. Δεν πειράζει, έχω θαμμένα κάτι ωραία κόκαλα, μούρλια πράγμα, δεν με νοιάζει καθόλου...

— Τι έχεις να πεις δηλαδή Τσίκο μου;

— Έχω να πω ότι ένας κουλουράς από την κακόφημη περιοχή της Πόλης, έβαλε τα δύο πόδια σε ένα παπούτσι σε όλους εκείνους τους κόκορες της δύσης και της ανατολής, τους ανέβασε σε ένα ταψί και τους χορεύει σε έναν δικό του χορό και κανένας δεν μπορεί να τον σταματήσει. Τους κάνει ότι θέλει, δέθεν τον μαλώνουν, δέθεν του τραβάνε το αφτί και αυτός την άλλη μέρα παρουσιάζεται με πιο δυνατή φωνή και με πιο μεγάλο αφτί. Και όλοι οι άλλοι ξεροκαταπίνουν και συζητάνε για άλλα πράγματα. Μάγκας ο τύπος! Μα είναι αποδεδειγμένο ότι όποιος προέρχεται από τον «υπόκοσμο» και είναι περπατημένος στη νύχτα, ξέρει πολλά μονοπάτια και πολλούς τρόπους για να επιβιώσει και να επιβληθεί. Το έχουμε δει και στο παρελθόν, το βλέπουμε και στο παρόν. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να πάρεις τους ισχυρούς με το μέρος σου, και απ' ότι φαίνεται -σε αντίθεση με τους δικούς μας- ο κουλουράς τους γνωρίζει πολύ καλύτερα απ' ότι κάτι άβγαλτα παλικαράκια δικά μας και όχι μόνο. Πού είναι εκείνοι οι τρανοί ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πού είναι ο ηγέτης της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας; Πού είναι ο ηγέτης της Βρετανίας; Της Ρωσίας; Της Αμερικής; Όλοι αυτοί δεν είναι χριστιανοί; Είναι, αλλά δεν είχαν οικονομικά συμφέροντα σχετικά με την ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ... Εεεε, τότε δεν τους ενδιαφέρει το θέμα... Πάει, έληξε, ας μην κουραζόμαστε άλλο... Πού θα πάμε διακοπές; — Εγώ Τσίκο μου δεν θα πάω, παντού...

— Να περάσεις καλά σου εύχομαι...

ΚΑΛΗ ΥΠΟΜΟΝΗ!

Σκύψε

Σκύψε αγαθέ Μουσουλμάνε πολίτη.
Στη δόξα της επάνω έχεις πατήσει.
Γίνεσαι αχώριστα αδερφός μου
Στεγάζεσαι στη Μεγάλη Αγία Σοφία του κόσμου.
Σε πόσα τεμένη σου ξυπόλυτα ήρθα.
Και εσύ! Ζηλωτής της δικής μου αρετής και Αλήθειας.
Σκύψε στων μαρμάρων την αίγλη
Σε ψηφίδες που ο Θεός είναι εκεί και μας βλέπει.
ΣΚΥΨΕ...

Σταύρος Δικαίου Φονικάκος

ΘΑΝΑΣΗΣ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΚΟΜΒΟΠΟΥΛΟΣΡΩΜΙΟΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ
ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣΠρόλογος:
Γιάννης Θ. ΔεμιρτζόγλουΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ιστορικά τινά

Πατριαρχική Παιδική Κατασκήνωση Παιδοπόλεως και Στέγης Νεανίδων Πρώτης Πριγκηπονήσων

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ*

Αφιερωμένο στον νυν Διευθυντή της Παιδόπολης, κ. Διαμαντή (Δάμωνα) Κομβόπουλο

Η Παιδόπολη της Πρώτης ιδρύθηκε το 1937 με την επωνυμία «Παιδικές εξοχές», «με σκοπό την ψυχαγωγία, την διαμόρφωση της ψυχής, την περίθαλψη του ασθενικού σώματος και την θερινή ανάπαυση εκατοντάδων παιδιών της Ομογένειας», έγραφε, μεταξύ άλλων¹, ο κ. Γιάννης Καλαμάρης (γεν. 1935)², ο οποίος διετέλεσε Διευθυντής της Παιδόπολης κατά το χρονικό διάστημα 1971-1997 (αλλά και Διευθυντής της «Στέγης Εργαζομένου Κοριτσιού»)³.

Την ιδέα για την ίδρυση των «Παιδικών εξοχών» συνέλαβαν τέσσερις ομογενείς Ρωμιοί της Πόλης, οι οποίοι αν και δεν ήταν εκπαιδευτικοί, αγαπούσαν πολύ τα παιδιά και διακατέχονταν από φιλανθρωπικά αισθήματα: οι Αθαν. Κουκούλης, Αλέξ. Ανανιάδης, Δημ. Πλάκας και Δημ. Ζερβουδάκης.

Εξατίας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου η λειτουργία των «Παιδικών εξοχών» αναστάλθηκε. Οι ιδρυτές το 1946 συνέστησαν το πρώτο Συντονιστικό Συμβούλιο. Διευθύντρια ανέλαβε η Ελένη Τσιλογιαννοπούλου. Οι «Παιδικές εξοχές» αρχικά φιλοξενήθηκαν στο Εθνικό Ορφανοτροφείο Πριγκήπου, ενώ το 1952 μεταφέρθηκαν και λειτούργησαν στο Σινιοσόγλειο Ίδρυμα, στον λόφο όπου υπάρχει το μοναστήρι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, στην Πρώτη. Η επιθυμία του Πατριάρχη Αθηναγόρα Α' για τη μεταφορά των «Παιδικών εξοχών» πραγματοποιήθηκε, τώρα όμως με την επωνυμία «Παιδόπολη».

Όπως μας ενημερώνει ο κ. Γιάννης Καλαμάρης, «Η Συντονιστική Επιτροπή ενισχύθηκε με τις κυρίες: Αλευροπούλου Ιφιγένεια, Μπορμπόρογλου Ευφροσύνη, Ζαρβουδάκη Μαρία, Σαββίδου Θεανώ, Σαρρή Μαρί, Σωτηριάδου Μαρί, Αποστολίδου Μαρί, Παλάσση Αγγελική, Γκάρα Ν., Λάσκαρη Ελένη, Βίλλη Ιερεμία, Ταπτά Ελένη και τους κυρίους: Σωτηριάδη Εμμ., Σαμπουντζάκη Γ., Μακρίδη Ηλ., Κανακάρη Απ., Γκιοβούσογλου Μεν., Τζαμπετζή Νικ., Κοντόπουλο Γ.» Την ίδια χρονιά, 1952, με πρωτοβουλία του Πατριάρχη Αθηναγόρα Α', ιδρύθηκε η «Στέγη Εργαζομένου Κοριτσιού», η οποία στεγάστηκε στα κελιά του μοναστηριού της Μεταμόρφωσης του Χριστού, στην Πρίγκηπο.⁴ Το 1958 οι Συντονιστικές Επιτροπές της «Παιδόπολης» και της «Στέγης Εργαζομένου Κοριτσιού» ενώθηκαν με την επωνυμία «Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων προς βοήθεια Απόρων και Ασθενών Παιδιών».

Συνεχίζει ο κ. Γιάννης Καλαμάρης: «Το έτος 1967 την προεδρεία του Δ. Συμβουλίου αναλαμβάνει η κ. Κετσετσόγλου, με νέα στελέχη γεμάτα αγάπη, ενδιαφέρον και στοργή για το παιδί και την κοπέλλα. Τις κυρίες: Μακρίδου Εριφ., Καμίλλη Χαρί, Ντούσα Ε., Αποστολίδου Ν., Μακρίδου Φρ., Κουτσουπιδου Μ., Μιχαηλίδου Ζην., Καραμανοπούλου Μ., Καραγιοβάνογλου Χρ., Μπρούσαλη Ζωή.

Οι κυρίες αυτές ενθουσιάζονται από την ενέργεια και από την πράξη. Αγαπούν τη δράση για τη δράση. Την εργασία για την εργασία, πράγμα στο οποίο κρύβεται το μυστικό της επιτυχίας του έργου».⁵

Να τι έγραψε, μεταξύ άλλων, το 1960, ο Αγγελής Γεωργιάδης, Βιβλιοφύλακας της Ιεράς Σχολής Χάλκης, με λυρι-

σμό, σχετικά με τις εντυπώσεις του μετά από επίσκεψή του στην Παιδόπολη της Πρώτης. Και δημοσίευσε ένα κείμενο το οποίο θα συνυπόγραφε και ο σημερινός αναγνώστης του: «Αν θα πάτε στον λόφο, θα τον δείτε να λουλουδίζει από τα πρόσωπα των παιδιών· να φτερουγίζει από τα πεταλούδια σκιρτήματα της ψυχής των. Από παντού σας έρχονται φωνές απαλές, ήρεμες, που ενώνονται με τον ζέφυρο και τον μπάτη σ' ένα τραγούδι χαράς, όταν τα ηλιοβασιλέματα φλογίζουν την πολιτεία σε μια εικόνα παιδικών στοχασμών και φαντασμάτων. [...] Η Παιδούπολη αυτή είναι μια υπαίθρια σχολή, μια μικρή κοινωνία. Έχει τις ώρες τις εργάσιμες, την περισυλλογή της, την αυτοσυγκέντρωσή της. Έχει τα ομαδικά της παιχνίδια, τα μαθήματά της, τις ομιλίες της, τις ακροάσεις της. [...] Πολλά πράγματα μπορούν να ξεχάσουν τα παιδιά αυτά όταν μεγαλώσουν, την Πρώτη όμως όχι. Θα την ατενίζουν πάντα και θα την ενθυμούνται σαν ένα παραμυθένιο νησάκι και τα μάτια τους θα παίρνουν την λάμψη των χρυσασμάτων, ενώ οι σκέψεις θα πετούν εκεί σ' ένα μπουλούκι από ζήνες».⁶

Πολλά στοιχεία μας παρέχει και ο Μάρκος Ν. Ζυγάκης, Αρχηγός, για τη λειτουργία της Παιδόπολης του καλοκαιριού του 1960:

Η Παιδόπολη «[...] περιλαμβάνει 9 υπνωτήρια των 15 θέσεων έκαστον, ευρύχωρον και λαμπράν τραπεζάρια, γραφείον Αρχηγού, γραφείον Παιδιάτρου, υπνωτήρια αρρένων Κοινοταρχών, υπνωτήρια θηλέων Κοινοταρχών, υπνωτήρια υπηρετικού προσωπικού, αποθήκην υλικού, δωμάτιον χειροτεχνικών εργασιών, μαγειρείον, λουτρό κ.τλ. [...] Η υπαρχηγός Διδασκάλισσα δ. Σοφία Κόμζωφ, μετά των Κοινοταρχών Διδασκαλισσών, δ. Δέσπ. Ευσταθοπούλου, Κωνσταντίας Κιουπελίου, της δ. Ελένης Ξενοπούλου, του φοιτητού κ. Αλεξάνδρου Ζησοπούλου και των ομαδαρχών Κ. Ναούμ, Αναστ. Χρυσίδου, Ελένης Πορτοκαλλίδου, Ειρήνης Παναγιωτίδου, Ελβίρας Πλυμένου προσέφεραν την υπηρεσίαν των με ψυχικήν διάθεσιν, ειργάσθησαν δε μετά ζήλου και άκρας ευσυνειδησίας. Εξ αυτών αι Σοφία Κόμζωφ και Δέσποινα Ευσταθοπούλου επήνεγκον λίαν επαινετά αποτελέσματα λίαν επαινετά αποτελέσματα, λόγω της αρτίας διδακτικής ικανότητός των και του λίαν δεξιού τρόπου της διοικήσεως της Κοινότητός των. [...] Η λειτουργία της εξοχής ήρξατο την 16ην Ιουνίου, έληξε δε την 11ην Σεπτεμβρίου. Άπαν το εν λόγω χρονικόν διάστημα διηρέθη εις τρεις κατασκηνωτικές περιόδους διάρκειας 30 περίπου ημερών, εξ ων κατά μεν την Α' εφίλοξενήθησαν 124 παιδιά, την Β' 123, την δε Γ' 100, ήτοι εν συνόλω 347 άρρενα και θήλεα, ηλικίας 6-14 ετών.». Παιδιάτρος ήταν ο Νικόλαος Νικολαΐδης, νοσοκόμα η Βασιλική Δάμπα, μαγειρίσσα η Κατίνα Χουρμούζη, υπεύθυνη αποθήκης η Δέσποινα Μπογιατζόγλου και υπεύθυνος αποθήκης από μέρους του Συνδέσμου ο Ηλίας Μακρίδης. Η ψυχαγωγία των κατασκηνωτών πραγματοποιούνταν στην

πλατεία του κατασκηνωτικού χώρου και στην τραπεζαρία μετά το δείπνο. Επίσης, «Διά την δημιουργίαν ευχαρίστου δια το παιδί ατμοσφαιρας συνέβαλε τα μέγιστα η μουσική μόρφωσις στελεχών τινών, οι περίπατοι, αι τελεταί, ως και αι εκδρομαί εις την Αντιγόνην, Χάλκην, Πρίγκηπον, αίτινες εγένοντο εις το τέλος εκάστης περιόδου. [...]»⁷

Τέλος, θα παραθέσουμε αποσπάσματα ενός ανώνυμου ρεπορτάζ «Παιδόπολις», επίσης για την κατασκηνωτική περίοδο του 1960:

«[...] Στο πίσω μέρος είναι ο κήπος. Μοιάζει με μια μεγάλη βεράντα που έχει υπέροχη θέα προς τη θάλασσα. Και τι δεν έχει αυτός ο κήπος! Είναι γεμάτος από παιχνίδια και προπάντων γεμάτος από παιδιά από 6-12 χρονών. [...] Τα διάφορα ποιήματα που γράφουν, οι εκθέσεις τους, είναι γεμάτα από την παιδική τους χαρά. Βάζουν όλο τους το είναι για να εκφράσουν την ευχαρίστησή τους. [...] Τα παιδιά παίζουν, διασκεδάζουν, εργάζονται στις διάφορες εργασίες. Μια ομάδα τρέχει στην χορτοπλεκτική. Άλλη μια ομάδα ασχολείται με την πηλοπλαστική, άλλα παιδιά διαβάζουν και άλλα καταρτίζονται για τες θεατρικές παραστάσεις της κατασκηνώσεως. [...] Αλήθεια πόσο λάμπουν τα μάτια τους από ευχαρίστηση όταν τα κατεβάζουν στα μπάνια. Είναι αδύνατο να μη χαρή κι' αυτός που τα βλέπει. Με το σφύριγμα της υπαρχηγού, αναγκαστικώς βγαίνουν από το νερό. Η άνοδος είναι λίγο κουραστική, τα παιδιά όμως και τώρα ανεβαίνουν με τραγούδια και με κέφι, γιατί βιάζονται να φάνε. Μπαίνουν στην τραπεζαρία και γίνεται με μεγάλη κατανύξη η προσευχή. [...] Η ώρα της ησυχίας πλησιάζει. Το παιδί κλείνει τα ματάκια του για να κοιμηθεί. Το νανουρίζουν τα πεύκα και ο αέρας που φυσά. [...]»⁸

Ο χώρος όπου λειτουργεί αυτή η παιδική κατασκήνωση είναι ειδυλλιακός. Εκεί είναι χτισμένο το παλιό και ιστορικό μοναστήρι της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και το Σινιοσόγλειο Ίδρυμα. Τον επισκεφτήκαμε πέρυσι το καλοκαίρι με τη σύζυγό μου. Ενθουσιαστήκαμε από το περιβάλλον, αλλά κυρίως από την αγάπη και φροντίδα προς τους κατασκηνωτές, τις οποίες επιδείκνυαν ο Διευθυντής (και Αρχηγός) κ. Δ. Κομβόπουλος και τα άξια στελέχη της Παιδόπολης, συνεργάτες του.

Φέτος, 3η χρονιά λειτουργίας υπό την ευθύνη του κ. Κομβόπουλου, ως Διευθυντή και του υπεύθυνου Συνδέσμου Βοηθείας απόρων και ασθενών παιδιών Παιδοπόλεως Πρώτης, όλα είναι διαφορετικά. Υπάρχει βελτίωση των κτηριακών εγκαταστάσεων, ενίσχυση με νέα έμπειρα στελέχη και ένα πρόγραμμα πλούσιο σε δραστηριότητες και εκδηλώσεις.

Συγχαρητήρια στους υπεύθυνους, οι οποίοι είναι άξιοι να φέρουν την κατασκήνωση σε υψηλά επίπεδα οργάνωσης και λειτουργίας, διότι έχουν αγάπη στα παιδιά, γνώσεις, φαντασία, υπομονή και επιμονή. Νομίζω ότι ο κ. Κομβόπουλος, με τη στήριξη των συνεργατών του θα δημιουργήσει σημαντικές εξελίξεις και θα συμβάλλει τα μέγιστα στο κοινωνικό και παιδαγωγικό έργο, το οποίο του ανατέθηκε. Εύχομαι δε, να γραφτεί κάποτε η Ιστορία της Πατριαρχικής Κατασκήνωσης Παιδοπόλεως Πρώτης, από αρμοδιότερους από εμένα, γνώστες από εμπειρία ή από πληρέστερη ιστορική γνώση, όσον αφορά την οργάνωση και λειτουργία αυτής της ομογενειακής πολιτικής κατασκήνωσης, που έκλεισε 83 χρόνια ζωής.

Δημοσιεύτηκε στη μηνιαία Ηχώ

> Συνέχεια στη σελίδα 27

είδηση

Σε συγκινησιακά φορτισμένη ατμόσφαιρα και κατά την καθιερωμένη εκκλησιαστική τάξη και παράδοση τελέστηκε το Σάββατο, 18 Ιουλίου 2020, στον Μητροπολιτικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην πρωτεύουσα της Ίμβρου, Παναγία, η ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτου Ίμβρου και Τενέδου κ. Κυρίλλου.

Στην τελευτατή ενθρονίσεως παρέστη ο ἱμ-
βριος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολο-
μαῖος, ο προκατόχος του νέου Ποιμενάρχῃ,
Σεβ. Μητροπολίτης Μοσχονησίων κ. Κύριλ-
λος, οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Δέρκων κ.
Απόστολος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Αδρια-
νουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, οι Θεοφίλ. Επίσκο-
ποι Θερμών κ. Δημήτριος, Αμορίου κ. Νικη-
φόρος, Αλικαρνασσού κ. Αδριανός και Αρα-
βισσού κ. Κασσιανός, κληρικοί και Ἀρχοντες
Οφφικίαλοι, ο Γενική Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
στην Π.κυρία Τζωρτζίνα Σουλτανοπούλου, οι
Πρόεδροι και εκπρόσωποι ἱμβριακῶν Σωμα-
τείων ἀπὸ τὴν Αθήνα και τὴ Θεσσαλονίκη,
ο δήμαρχος τῆς νήσου, εκπρόσωποι τῶν τοπι-
κῶν ἀρχῶν, εκπαιδευτικοί, μαθητὲς και μα-
θῆτριες τῶν ὁμογενειακῶν σχολείων, πιστοί
ἀπὸ τὴν Ἱμβρο, τὴν Πόλη, ἀλλὰ και Ἱμβριοι
ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, απευθυνόμενος στον νέο Μητροπολίτη, σημείωσε ότι η Μητέρα Εκκλησία τον εξέλεξε για να συνεχίσει το έργο του Προκατόχου του, αλλά και να βάλει τη δική του σφραγίδα στα εκκλησιαστικά πράγματα της Επαρχίας του. «Η Εκκλησία γνωρίζει την αφοσίωσή σου εις αυτήν και την αγάπη σου διά τον συνάνθρωπο», είπε ο Παναγιώτατος και αναφέρθηκε στην πορεία του Μητροπολίτου κ. Κυρίλλου από την ημέρα που η Μητέρα Εκκλησία του ανέθεσε, το 2013 την ανασύσταση και ποιμαντική φροντίδα της εκκλησιαστικής κοινότητας Σμύρνης. «Η ανταπόκρισής σου υπερέβη τας προσδοκίας μας. Η ποιμαντική σου διακονία εγένετο με ταπεινότητα, φαντασία και ευαισθησία, με σεβασμό προς τα τοπικά δεδομένα, με ορθή εκτίμησι των ιστορικών συνθηκών. Η καρποφορία των προσπαθειών σου διά την προσέγγισι των πιστών και την οργάνωσι της λατρευτικής ζωής, διά την ανάδειξι της πνευματικής και πολιτισμικής κληρονομιάς του Γένους, ήτο εντυπωσιακή και έθεσε τον θεμέλιο λίθο διά την ανασυγκρότησι της Ιεράς

**ΣΕ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΥ**

«Όλοι οι Ίμβριοι με πρώτον τον Ίμβριον Πατριάρχην θα είναι εις το πλευρόν σου», τόνισε ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, προς τον νέο Μητροπολίτη.

Μητροπόλεως Σμύρνης. Ηργάσθης επί τριε-
 τیان και κατώρθωσες να εγγίσης τας ψυχάς
 των ανθρώπων, των νέων και των εν ηλικία,
 των ημετέρων και των ξένων, και να κερδίσης
 την εμπιστοσύνην όλων. Πάντοτε ανοικτό-
 καρδος, πρᾶος, διακριτικός, ἄφησες εποχήν
 εἰς τὴν γῆν της Ἰωνίας». Στὴ συνέχεια ανα-
 φέρθηκε στὴν ἀπόφαση τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς
 Συνόδου, τῆς 29ης Αὐγούστου 2016, ὅταν
 ἐξελέξε τὸν κ. Κύριλλο, Ἐπίσκοπο Εὐρυθρών
 καὶ στὴν τοποθέτησή του, τὸ 2017, ὡς Πνευ-
 ματικοῦ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας
 στὴν Πόλη, καὶ τὸν Ἰούνιο 2019, στὸν διορι-
 σμό του ὡς Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
 Ἀγίας Τριάδος Χάλκης καὶ Τοποτηρητὴ τῆς
 Ἱερᾶς Μητροπόλεως Προύσης.

«Και ἰδοὺ! Σήμερα ἐνθρονίζεσαι εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἰμβρου καὶ Τενέδου. Ἡ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος σε ἐποθεύσθη εἰς μίαν ἰδιαίτεράν Ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, τὴν ἱστορικὴ καὶ μαρτυρικὴ Ἰμβρο καὶ τὴν Τένεδο. Ἡ πνευματικότης, ἡ σεμνότης, ἡ κοινωνικότης καὶ ἡ ποιμαντικὴ σου πείρα προσιωνίζονται μίαν θεάρεστον ποιμαντορίαν.

Ηγάπησες τον τόπο μας, όσον και όπως τον ηγάπησαν και τον εφφρόντιζαν οι γηγενείς κάτοικοι. Είμεθα βέβαιοι, ότι αι ψυχάί των προγόνων μας συνεφραίνονται μαζί μας κατά την εύσημον ταύτην ημέραν και καλωσορίζουν μαζί με εμάς τον νέο Επίσκοπο και Ποιμενάρχη.

Σε υποδεχόμεθα όλοι οι Ίμβριοι, άγιε αδελφέ, εις μίαν Ίμβρον, η οποία κατά τα τελευταία έτη γνωρίζει μία πραγματική αναγέννησι. Δοξάζομεν τον εν Τριάδι Θεόν, ο οποίος μας ηξίωσε να ζήσωμεν όλα αυτά, τα οποία προ ολίγων ετών ακόμη εφάνταζαν αδύνατα και αδιανόητα. Αι πύλαι των ναών μας είναι ανοικταί. Ακούεται ο γλυκύς ήχος της καμπάνας. Ανεκαινίσθησαν και λειτουργούνται πολλά εξωκκλήσια μας. Και το μείζον πάντων: Επαναλειτουργούν τα σχολεία μας, εις τα οποία προσετέθη, διά πρώτη φορά εις την ιστορία της Ίμβρου, και Λύκειο. Ηυξήθη ο αριθμός των ομογενών κατοίκων της νήσου. Με την χάριν του Θεού και άλλα πολλά ήμπορούν να επιτευχθούν».

Ο Παναγιώτατος προέτρεψε τον νέο Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου, μαζί με την λειτουργική ζωή και την πνευματική μέριμνα, να βρίσκονται τα σχολεία και η νεολαία της νήσου και τόνισε:

«Να είσαι βέβαιος, Ιερώτατε και αγαπητέ αδελφέ, ότι όλοι οι Ίμβριοι με πρώτον τον Ίμβριον Πατριάρχην θα είναι εις το πλευρόν σου. Είμεθα δεμένοι με την νήσον μας, όπως το βρέφος με την μητέρα του, εσώτατα, οργανικά. Τα κοινά βιώματα, τα ήθη και τα έθιμα, ο πόνος και αι θλίψεις, αι προσδοκίαι

και αι ελπίδες, η ακλόνητη εμπιστοσύνη εις την πρόνοιαν του Θεού, μας ενώνουν και μας δίδουν δύναμι».

Νωρίτερα, είχε αναφερθεί και στον προηγούμενο ποιμενάρχη της Ίμβρου και νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων κ. Κύριλλο.

«Κατά την ιερά αυτή στιγμή, αποχαιρετούμεν τον Μητροπολίτη πρώην Ίμβρου και Τενέδου και νυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων κύριο Κύριλλο. Άγιε Μοσχονησίων, διηκονήσατε θυσιαστικώς την Ιερά Μητρόπολι Ίμβρου και Τενέτου επί 17 και πλέον έτη, από τον Σεπτέμβριο του 2002 μέχρι την πρόσφατη μετάθεσί σας. Υπήρξατε ο καλός ποιμενάρχης και πνευματικός πατήρ, ο φίλος και συμπαραστάτης των πιστών».

Στην ομιλία του ο Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου αναφέρθηκε στη φυσική ομορφιά και ιστορία των δύο νησιών της εκκλησιαστικής του Επαρχίας, στους ανθρώπους και τη βαθιά τους πίστη, στον προκάτοχό του, γυν Μητροπολίτη Μοσχονησίων, αλλά και

στην προσωπική του συγκίνηση και το αίσθημα ευθύνης που αισθάνθηκε όταν ο Παναγιώτατος του ανακοίνωσε, τον περασμένο Μάρτιο, την εκλογή του.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο κ. Κύ-
ργιλλος, απευθύνθηκε στον Ίμβριο Πατριάρχη
ΤΟΥ:

“Όμως, ο σύντομος αυτός λόγος, ο επιβατήριος, θέλω να κλείσει κοιτώντας Σας στα μάτια, Παναγιώτατε! Σας κοιτώ στα μάτια και Σας υπόσχομαι εδώ ενώπιον όλων: την Ίμβρο, την Τένεδο και τα μάτια μου, Παναγιώτατε! Ένα να εύχεσθε: να αγαπήσω αυτή την Επαρχία, έστω το μισό από ό,τι Εσείς και να αγαπηθώ από τους ανθρώπους της μέσα από την καρδιά τους. Να γίνω ένα με όλους, να γίνω τα πάντα τοις πάσι! Δώστε μου σας παρακαλώ την ευχή Σας να γίνωμαι με τον ίδιο πόθο μέχρι έσχατης μου αναπνοής ο Ίμβρου και Τενέδου, μέχρις ότου με καλέσει στο κριτήριο Του ο δίκαιος Κριτής, ο Κύριος Σαβαώθ. ο Τρισάγιος».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα, παππού και συγγενή

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ ΤΣΟΛΑΚΙΔΗ

κηδεύσαμε την Πέμπτη 9 Ιουλίου 2020 από τον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Παλ. Φαλήρου.

Η σύζυγος Καλλιόπη
Τα τέκνα
Θεοκλής,
Θεοδώρα, Αντωνία
Τα εγγόνια

Ελπίδα, Ιωάννα, Αναστάσης, Γεωργία
Οι λοιποί συγγενείς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Προς όλους τους συγγενείς και φίλους που παραβρέθηκαν στη νεκρώσιμη ακολουθία και τον ενταφιασμό, κατέθεσαν στεφάνια και άνθη, διέθεσαν διάφορα ποσά σε φιλανθρωπικά ιδρύματα, μας συλλυπήθηκαν με τηλεφωνήματα και όλους όσοι με οποιονδήποτε τρόπο συμμετείχαν στο πένθος μας για τον θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΣΟΛΑΚΙΔΗ

απευθύνουμε τις θερμότερες ευχαριστίες μας.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το **Γραφείο Τελετών Ποιμενίδη** για την άψογη διεξαγωγή της νεκρώσιμης ακολουθίας και του ενταφιασμού

Η οικογένεια

ΠΕΝΘΟΣ

Το πρωί Σαββάτου 28 Μαρτίου 2020 εκοιμήθη ο Πρωτοπρεσβύτερος Πατέρας Γεώργιος Ι. Διαμαντόπουλος, μετά από δεκαήμερη νοσηλεία στη Β' Παθολογική του Νοσοκομείου Καβάλας.

Υπηρέτησε 55 χρόνια με αφοσίωση το ποίμνιό του στη Θάσο, ακόμη και καθιστός σε καρέκλα κήρυττε τον λόγο του Θεού και της Αγάπης. Αφήνει παρακαταθήκη τον έντιμο του βίο, το πνευματικό του έργο καταγεγραμμένο σε βιβλία και το φιλανθρωπικό του έργο μέσα από εξομολογήσεις, κατηχήσεις και φιλόπτωχα ταμεία.

Λίγο πριν αποδημήσει εις Κύριον, αξίζει να σημειωθεί ότι βραβεύθηκε από τον Ελληνικό Πολιτιστικό Όμιλο Κυπρίων Ελλάδος (Ε.Π.Ο.Κ.) για το ποίημα του «Υπάρχουν άνθρωποι όπως εγώ» -πραγματώνει όλη του τη ζωή- σε εκδήλωση που θα γινόταν την Ημέρα της Ποίησης (21 Μαρτίου 2020), η οποία αναβλήθηκε λόγω της πανδημίας.

Προσευχόταν μέχρι τέλους, ευχόμενος για το ποίμνιό του. Ολοκληρώνοντας τον κύκλο της ζωής, υπέμεινε τις τελευταίες μέρες της ζωής του δίχως τους οικείους του, πίνοντας έως τέλους το ποτήρι της δοκιμασίας και του μαρτυρίου της πλήρους απομόνωσης, δεδομένων των αυστηρών μέτρων που πάρθηκαν από την Πολιτεία για την πρόληψη του κορωνοϊού.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε την Κυριακή 29 Μαρτίου 2020 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Λιμένα Θάσου σε κλειστή τελετή. Έναντι επιμνημόσυνης δέησης, δόθηκε χρηματικό ποσό για την κάλυψη των σπουδών ενός αριστούχου μαθητή/μαθήτριας που αδυνατεί να σπουδάσει λόγω οικονομικής κατάστασης.

Αιωνία του η μνήμη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Για την Εστία Κωνσταντινουπόλεως: Οικογένεια Σούλας Μπόζη στη μνήμη της θείας της Στέλλας Θανάσογλου που απεβίωσε στην Κωνσταντινούπολη 250 €.

• ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ •

ΝΟΣΗΛΕΥΤΡΙΑ με εμπειρία αναλαμβάνει κάθε είδους νοσηλευτική πράξη (κατακεκλιμένους αρρώστους, κατάκλιση, καθετηριασμούς, ενέσεις).

Τηλ.: 210 9841521, 6974 162678

E-MAIL & SITE: **ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ**
ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr
www.tsoukatou.gr

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Στα γραφεία μας (Μαυρομικάλη 84 & Καλλιδρομίου) Δευτέρα-Τετάρτη-Σάββατο 9.00-15.00 και Τρίτη-Πέμπτη-Παρασκευή 9.00-20.00, με εισηράκτορα μετά από τηλεφωνική συνεννόηση, με ταχυδρομική επιταγή, σε τράπεζα.

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54

ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΑΝ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ ΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΤΕΙΧΗ ΣΤΟ ΦΑΤΙΧ

Τμήμα των Βυζαντινών τειχών κατέρρευσε για δεύτερη φορά μέσα σε έναν μήνα στην περιοχή Karagümrük της Κωνσταντινούπολης. Την είδηση αναφέρει με λεπτομέρειες η Sözcü στις (15/7/2020).

Κατέρρευσαν τα ιστορικά Βυζαντινά τείχη κοντά στη θύρα Sulukule. Ο Προέδρος του Τμήματος Πολιτιστικών Κληρονομίων του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης (ΜΔΚ) Mahir Polat, αναφέροντας ότι τα ιστορικά τείχη της Κωνσταντινούπολης έχουν καταστραφεί εδώ και χρόνια λόγω αμέλειας, δήλωσε: «Μόλις αυτή την εβδομάδα καταφέραμε να λάβουμε μερική έγκριση από τα Περιφερειακά Συμβούλια Διατήρησης Ιστορικών Αξιών. Έτσι θα σώσουμε τα τείχη της Κωνσταντινούπολης από τα προβλήματα που παρουσιάζουν».

Τμήμα των ιστορικών τειχών κατέρρευσε τις νυκτερινές ώρες κοντά στη θύρα Karagümrük. Τμήμα των υλικών, που αποκόπηκαν από τα τείχη, έπεσε στο οδόστρωμα, ενώ άλλο έπεσε στην καταπράσινη αλάνα της πίσω πλευράς και διακόπηκε η κυκλοφορία των οχημάτων. Οι υπεύθυνοι έλαβαν τις απαραίτητες προφυλάξεις χρησιμοποιώντας ταινίες ασφαλείας γύρω από το κατεστραμμένο τμήμα και την περιοχή. Λόγω απαγόρευσης κυκλοφορίας στη λεωφόρο, οι υπεύθυνοι κατεύθυναν τα οχήματα σε εναλλακτικούς δρόμους. Έγινε γνωστό ότι από την κατάρρευση δεν προκλήθηκε θάνατος, τραυματισμός και καταστροφή υλικών.

Διατρέχουν μεγάλο κίνδυνο τείχη 10 χιλιομέτρων

Ο Mahir Polat, τόνισε ότι τείχη 10 χιλιομέτρων της Πόλης διατρέχουν μεγάλο κίνδυνο και γι' αυτό προβλέπεται σημαντική επισκευή. Ο Mahir Polat συνόψισε πώς έφτασαν σε αυτό το σημείο: «Υπάρχουν από χρόνια διαπληκτισμοί για την αποκατάσταση των τειχών με υψηλό προϋπολογισμό, για ανασυλώσεις ιστορικών κτιρίων σε ιστορικές περιοχές και σε οθωμανικές συνοικίες που ανήκουν στην παγκόσμια κληρονομιά, όπως το Süleymaniye και το Zeyrek που έφτασαν μάλιστα σε κατάσταση αφανισμού, όπως και τα τείχη. Και συμπεριφέρονται σαν να μην υπάρχουν, στρέφοντας το βλέμμα αλλού όταν αναφέρονται προβλήματα προστασίας τους. Οι εμπειρογνώμονες των ιδρυμάτων διατήρησης υποβάλλουν αναφορές και κρατούν τα αυτιά τους κλειστά στις απαιτήσεις, μη μοιραζόμενοι τις απόψεις του κοινού».

Εκδόθηκε μερική έγκριση

Ο Mahir Polat τόνισε ότι στα τείχη, που είναι παγκόσμια κληρονομιά, έχουν συσσωρευτεί προβλήματα σε μήκος 10 χιλιομέτρων και έχουν αρχίσει να καταρρέουν. «Καταφέραμε να λάβουμε μερική έγκριση από τα περιφερειακά συμβούλια διατήρησης πολιτισμικών κληρονομιών. Στον ΜΔΚ εργάστηκαν σαν μυρμήγκια από την αρχή για να μαζέψουν τα συσσωρευμένα προβλήματα των ιστορικών αξιών μας. Πρόθεσή μας δεν είναι να καθιερώσουμε την προστασία των έργων →

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οικογενειακός τάφος, μονός, υπερυψωμένος, Α' θέσης πολυτελείας στο Κοιμητήριο Παλ. Φαλήρου. Τηλ. 6948 581353.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ για αγορά τάφος στα νεκροταφεία Π. Φαλήρου, Ν. Σμύρνης και Καλλιθέας ανεξαρτήτως θέσεως. Τηλ. 6942 556001.

Αγίου Αλεξάνδρου 50, Παλαιό Φάληρο
Τηλ.: 210 9828800, 210 9814891
Κιν.: 6944 143133, 6944 242570
www.poimenidi.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ - ΤΑΞΙΜ

τώρα και στο Φάληρο

Θα βρείτε σ' αυτό φροντίδα και ειλικρινή συμπαράσταση

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ 73Α, Π. ΦΑΛΗΡΟ

ΤΗΛ: 210.98.37.785 και για όλο το 24ωρο

210.98.38.801 - 210.98.28.070

ειδήσεις

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΕΙ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΣΤΕΓΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΙΜΒΡΟ

Τη δέσμευσή του προς τους συμπατριώτες του Ιμβρίου ότι θα αναλάβει προσωπικώς τη δαπάνη ανεγέρσεως «Στέγης Φιλοξενίας και Φροντίδας Ηλικιωμένων» στη γενέτειρά του Ιμβρο, ανακοίνωσε (18/7/2020), ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, από το χωριό του, τους Αγίους Θεοδώρους Ιμβρου.

Μετά τον Μ. Εσπερινό, που τελέστηκε στον Ι. Ναό του Αγίου Γεωργίου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Ιμβρου και Τενέδου κ. Κυρίλλου, ο Παναγιώτατος υποδέχθηκε με θερμούς λόγους τον νέο Ποιμενάρχη στο χωριό του. Αναφέρθηκε στα αισθήματα χαράς που επικρατούν μεταξύ των πιστών, αλλά και στις ελπίδες που δημιουργεί ο δυναμισμός και η αποτελεσματικότητα του κ. Κυρίλλου, καθώς και το όραμα και τα σχέδιά του για την ανασυγκρότηση της εκκλησιαστικής Επαρχίας του.

«Σε καλωσορίζουμε απόψε, αδελφέ αγίε Ιμβρου, εις το χωριό της Ιμβρου, το οποίον είχε πρώτο την ευλογία του Θεού να δει να ανοίγουν και πάλιν οι πύλες του ομογενειακού μας σχολείου ύστερα από μισό αιώνα και να διδάσκονται εκ νέου τα ελληνικά Γράμματα, η μητρική μας γλώσσα.

Είπα ότι αυτό ήταν πραγματική ευλογία Θεού, διότι έτσι την ζούμε και Τον ευγνωμονούμε, ενώ συγχρόνως ευχαριστούμε από καρδιάς όλους εκείνους, επί μέρους πρόσωπα και σωματεία μας, τα οποία αποφασιστικά συνετέλεσαν στο άνοιγμα και πάλιν των σχολείων μας και στην δι' αυτών έναρξη της αναγεννήσεως του ρωμαϊκού στοιχείου του τόπου μας, των γνησίων δηλαδή και από αιώνων παραδοσιακών κατοίκων της Ιμβρου, οι οποίοι βιαιώς εξεδιώχθησαν από τις προαιώνιες εστίες τους και τα ειρηνικά τους έργα».

Ο Παναγιώτατος, εμφανώς συγκινημένος, συνέχισε:

«Και τώρα, έρχεσαι εσύ, Ιερώτατε ποιμενάρχα μας, άλλη από τον Θεό ευλογία, για να συμβάλεις και να προωθήσεις την αναγέννηση της Επαρχίας σου και την ανασυγκρότησι των ομογενειακών και θρησκευτικών εν αυτή πραγμάτων.

Έχεις ωραία σχέδια και προγράμματα, τα οποία ευχόμεθα να σε αξιώση ο Αρχιεπίσκοπος και Δομήτωρ της Εκκλησίας Χριστός να τα πραγματοποιήσεις εις το ακέραιον. Έχεις ένα όραμα διά το μέλλον της Ιεράς Μητροπόλεως Ιμβρου και Τενέδου.

Αγκάλιασες με στοργήν τα νειάτα, τα παιδιά μας, το αύριον των νησιών μας. Όμως δεν παρημέλησες και το γήρας, τους πρεσβυτέρους αδελφούς μας, και κυρίως αυτούς που δεν έχουν στενούς συγγενείς και είναι μόνοι εις την ζωήν, μόνοι εις τον κόσμον, και εξήγγειλεις, αδελφέ, φιλοστόργως και δι' αυτούς, την ίδρυσιν Γηροκομείου. Τούτο ήτο και ιδιόν μου όνειρον και σχέδιον διά τους συμπατριώτας μας και σήμερα, εις τας απαρχάς της ποιμαντορίας σου, από το χωριό μου, εξαγγέλλω και υπόσχομαι ότι θα αναλάβω προσωπικώς την δαπάνην διά το κοινωφελές αυτό Ίδρυμά μας, σαν μίαν ταπεινήν προσφοράν του πρώτου Ιμβρίου Οικουμενικού Πατριάρχου προς την πολύπαθη και λατρευτή Γενέτειρά του».

Ολοκληρώνοντας ο Πατριάρχης ευχήθηκε στο νέο Μητροπολίτη να έχει μία καρποφόρα ποιμαντορία.

“Τα κύματα του Αιγαίου σε έφεραν από την γειτονική μας Μυτιλήνη στα δικά μας νησιά, τα οποία ανέκαθεν αγαπούσες, και τώρα είσαι πλέον όλος δικός μας. Μας ανήκεις και σε ανήκουμε. Να ριζώσης, να καρποφορήσης, να διαπρέψης, να κάνης θαύματα. Να γεμίσης το κενό των περασμένων πέτρινων χρόνων που μας ξεκλήρισαν. Είσαι προς τούτο άξιος! Αγαπητοί μου συμπατριώται, να μας ζήση ο καινούργιος Δεσπότης μας. Άξιος!”

Μετά το τέλος του Εσπερινού ο Πατριάρχης απένειμε το οφφίκιο του Οικονόμου στον π. Νικηφόρο Ταλιαδούρο, στον οποίο ευχήθηκε να στηρίζει πάντοτε το νέο Μητροπολίτη στο έργο του για το καλό του νησιού τους και του πιστού λαού.

Την Κυριακή, 19 Ιουλίου 2020, ο Παναγιώτατος παρέστη συμπροσευχόμενος στο Ιερό Βήμα, κατά την Θεία Λειτουργία, που τελέστηκε στον Ι. Μητροπολιτικό Ναό της Παναγίας, και στην οποία προεξήρχε, για πρώτη φορά μετά την ενθρόνισή του, ο νέος ποιμενάρχης της Ιμβρου, Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κύριλλος, συμπαραστατούμενος από τον Σεβ. Μητροπολίτη Μύρων κ. Χρυσόστομο και τον Θεοφίλ. Επίσκοπο Αμορίου κ. Νικηφόρο.

→ με εικονικές επεμβάσεις και παρεμβάσεις. Μπορούμε να τα προστατέψουμε με υπομονή κάνοντας προεργασίες. Έτσι και οι προϋπολογισμοί θα είναι στη σωστή κατεύθυνση και οι ιστορικές αξίες δεν θα φτάσουν σε στάδιο εξαφάνισης».

Να γλιτώσουμε τα τείχη

Ο Ρολάτ υπογράμμισε ότι τα μνημεία στην Κωνσταντινούπολη είναι αντιμέτωπα με εξαφάνιση, γιατί έχουν παραμεληθεί για

πολλά χρόνια. «Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα θέματα που έχουν συσσωρευτεί εδώ και χρόνια στα τυφλά, κουφά τείχη. Πρέπει να αντιληφθούμε την κρίση, τόσο οικονομικά όσο και εργασιακά. Στον ΜΔΚ θα συνεχίσουμε να αντιμετωπίζουμε τα θέματα πολιτισμικών αξιών της Κωνσταντινούπολης και θα επικεντρωθούμε σε αυτά με όλες μας τις δυνάμεις. Η Κωνσταντινούπολη είναι μια ιστορία που απαιτεί μέγιστη προσοχή και ακρίβεια».

> Συνέχεια από τη σελίδα 24

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΠΑΙΔΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗΣ ΝΕΑΝΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝΗΣΩΝ

*Ο Θαν. Ν. Καραγιάννης είναι Δρ. Επιστημών της Αγωγής, Συγγραφέας, Κριτικός και Μελετητής Θεάτρου (thkaragia@gmail.com)

1. Κοίτα εφ. ΗΧΩ, 11.6.1983, αρ. φύλλου 170.

2. Κοίτα «Ιωάννης Καλαμάρης», στο βιβλίο της Ιωάννας Ψαροπούλου-Δόκου, ΖΑΠΠΕΙΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 1875-2004, εκδόσεις Τσουκάτου, Αθήνα 2014, σ. 125-126 (Αρχική δημοσίευση στην εφ. ο Πολίτης, Ιούνιος 2006, αρ. φύλ. 470).

3. Οι μετέπειτα Διευθυντές της Παιδοπόλης είναι οι εξής: κ. Απόστολος Πορίδης (1998-1999), κ. Ευαγγελία Κανάρη (2000), Σταύρος Ραφαηλίδης (2001-2017) και Διαμαντής Κομβόπουλος (2018-...), ενώ το 1960 Διευθυντής διετέλεσε ο Μάρκος Ν. Ζυγάκης, Πρόεδρος δε του Συνδέσμου Βοηθείας απόρων και ασθενών παιδιών ήταν ο Εμμανουήλ Σωτηριάδης.

Για την Κατασκήνωση του Εργαζομένου Κοριτσιού κοίτα: Σεβ. Μητροπολίτου Χίου κ. Παντελεήμονος, «Φιλανθρωπικά Εκδηλώσεις. Θερινή Κατασκήνωση Εργαζομένου Κοριτσιού», εφ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, 24.8.1960, αριθ. 476, απ' όπου αντλούμε τις εξής πληροφορίες: Τα παιδιά ήταν 73 κορίτσια, ηλικίας 14-18 χρόνων. Με τη λήξη της πρώτης κατασκηνωτικής περιόδου «Ετραγούδισαν όμορφα, απήγγειλαν, έπαιξαν χαριτωμένα σκετς [...]», η περίοδος ήταν 15 ημερών, οι πιστώσεις του Υπουργείου ενεκρίθησαν για 150 κορίτσια, ενώ οι ανάγκες ήταν περισσότερες. Η Επιτροπή κατέγραψε 370 φτωχά εργαζόμενα κορίτσια για φιλοξενία, διέμεναν σε σκηνές και όλα ήταν ασβεστωμένα: πέτρες, κορμοί και κλαδιά των δένδρων, περιγράφονται δράματα κοριτσιών φτωχών οικογενειών κ.ά.

4. Για την ιστορία της «Στέγης Εργαζομένου Κοριτσιού» ο κ. Γιάννης Καλαμάρης παραθέτει στοιχεία στο δημοσιευμένο κείμενό του στην εφ. ΗΧΩ, ό.π.

5. Εφ. ΗΧΩ, ό.π.

6. Εφ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, 24.8.1960, αριθ. 476.

7. Εφ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, 9.10.1960, αριθ. 484.

8. Εφ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, 20.7.1960, Αριθ. 471.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΠΑΙΔΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΩΤΗΣ

Ευχαριστήριο μήνυμα

Εκφράζουμε τις θερμότερες ευχαριστίες μας στην υπό την προεδρία του κ. Κωνσταντίνου Ιωαννίδη Διεύθυνση των Εθνικών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Βαλουκλή, η οποία, παρά την πανδημία και την οικονομική στενότητα, ανέλαβε πρόθυμα τα ακόλουθα ανακαινιστικά έργα:

- Αλλαγή 60μ μεταλλικής περιφράξης κήπου
- Αλλαγή 7.5μ σιδερένιων κιγκλιδωμάτων κήπου
- Επισκευή τοίχου κήπου 7.5μ
- Βαφή και επισκευή 41 μεταλλικών παραθυρόφυλλων
- Τοποθέτηση σιδερένιων χειραγωγών σκάλας

Με εκτίμηση και ευχές για ένα καλύτερο αύριο,

Η Διεύθυνση της Παιδοπόλεως

πρόσωπα και άνθρωποι

Ο οφθαλμίατρος *Ηλίας Αϊβάτογλου*

Ο Δρ. Κυριάκος Ηλίας Αϊβάτογλου είναι ο οφθαλμίατρος του Αρμενικού Νοσοκομείου Σουρπ Πιργκίτς. Να σημειωθεί πως είναι ένας από τους εναπομείναντες λιγοστούς Ρωμιούς ιατρούς της Πόλης μας. Μας μίλησε για την οφθαλμιατρική ειδικότητά του, προβαίνοντας συνάμα και σε ενδιαφέρουσες επισημάνσεις όσον αφορά την υγεία των ματιών μας.

ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΤΣΕΒΙΚ ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

■ **Αγαπητέ κ. Αϊβάτογλου, θα ήθελα να αρχίσουμε τη συνομιλία μας με ένα ερώτημα σχετικά με το πρόσωπο και τις καταβολές σας. Από πού κατάγεστε; Σε ποια ομογενειακά σχολεία της Πόλης φοιτήσατε;**

Η ιστορία μου ξεκινάει στο Φανάρι. Έως τα δεκατέσσερα έζησα και μεγάλωσα στο Φανάρι με τους γονείς και τις δύο μεγαλύτερες αδερφές μου. Τα καλοκαίρια παραθερίζαμε στο Βαθυρύακα (Μπουγιούκντερε) του Βοσπόρου, όπου και γεννήθηκα ένα καλοκαίρι. Εκεί το σπίτι μας ήταν και είναι ακόμη η οικογενειακή μας κατοικία. Αν και τελευταία ανακαινίστηκε, δεν το χρησιμοποιούμε πλέον. Στα τριάντα μου αρχίσαμε να παραθερίζουμε στην Πρίγκηπο. Μετά μεσολάβησαν άλλα ζητήματα -τα επαγγελματικά μου, τα σχολεία των παιδιών μου, της κόρης μου (στο Ισίκ) και του γιου μου (στο Ζάππειο)- που καθιστούσαν αδύνατη τη διαμονή μας στο Μπουγιούκντερε, παρόλη την αγάπη μου για το σπίτι αυτό, που ακόμα και μετά την ανακαίνισή του, δεν αξιωθήκαμε να ζήσουμε. Αποφοίτησα από τη Μεγάλη του Γένους Σχολή το 1977, επί διευθύνσεως Ιωάννη Καραγιάννη. Οι αδερφές μου αποφοίτησαν από το Ιωακείμιο. Την εποχή μου, οι απόφοιτοι της Σχολής μας, είχαν λαμπρά αποτελέσματα στις πανεπιστημιακές εξετάσεις. Ήταν ωραία χρόνια. Ακόμα βρισκόμαστε με τους συμμαθητές μου όταν ευκαιρούμε, στην Πόλη ή στην Ελλάδα. Η πνευματική σχέση με το σχολείο μου συνεχίζεται ακόμα, γιατί έχω ενεργό ρόλο στην Εφορεία του σχολείου μας.

■ **Πώς θυμάστε την εποχή των σπουδών σας στο πανεπιστήμιο; Πώς επιλέξατε την ιατρική, έναν από τους πιο δύσκολους τομείς σπουδών.**

Είμαι απόφοιτος της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Τζεράχπασα. Έκανα υποχρεωτική στρατιωτική θητεία για δύο χρόνια στην Καισάρεια. Από μικρός ονειρευόμουν την ιατρική. Αν δεν αγαπάτε τον τομέα αυτό, δεν μπορείτε να συνεχίσετε τις σπουδές σας ούτε να ασκήσετε το επάγγελμα. Χρειάζεται ιδιαίτερη πειθαρχία και δουλειά. Πρέπει να συνεχίζεις τα διαβάσματα, να εκσυγχρονίζεσαι συνεχώς. Οφείλω να πω ότι σε σύγκριση με τη δική μου εποχή, οι ιατρικές σπουδές δυσκόλεψαν ακόμα περισσότερο για τη σημερινή γενεά. Παρόλα αυτά, οι σπουδές μου στον χώρο της ιατρικής διήρκεσαν ένδεκα χρόνια. Στις μέρες μας, από τον νόμο, απαγορεύεται στους ιατρούς να έχουν ιδιωτική κλινική. Οι ιατροί, αν μπορούν, συνεχίζουν να κρατάνε την κλινική τους συνεταιρικά με την πατέντα «ίδρυμα υγείας». Οι ιατροί της νέας γενεάς επουδενί δεν μπορούν να λάβουν άδεια ιδιωτικής κλινικής. Ακόμα και τα κριτήρια για τη λειτουργία κλινικής έχουν

αλλάξει. (Π.χ. το κτίριο που στεγάζεται η κλινική πρέπει να έχει την κατάλληλη χωρητικότητα στο ασανσέρ.) Τέτοιου είδους απαιτήσεις καθιστούν δύσκολη τη λειτουργία κλινικής σε οποιοδήποτε χώρο, ακόμα κι αν το ευνοεί η περιοχή. Με αποτέλεσμα οι νέοι ιατροί να περιορίζονται στα νοσοκομεία και στο Πανεπιστήμιο. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια αυτές είναι οι συνθήκες εργασίας για τους ιατρούς. Βεβαίως η ιατρική παρουσιάζει δυσκολίες και στον προσωπικό χώρο. Η προσωπική ζωή ενός ιατρού είναι πολύ περιορισμένη.

■ **Τι συνέτελεσε στο να επιλέξετε ως ειδικότητα την οφθαλμιατρική;**

Αγάπησα κι ενδιαφερόμουν ιδιαίτερα με τον τομέα της μικροχειρουργικής, όπως και της πλαστικής μικροχειρουργικής. Όταν έκανα την ειδικότητά μου στο Νοσοκομείο Βαλουκλή, είχα βάρδιες στην πολυκλινική, στις οποίες συνεργάστηκα με τον οφθαλμίατρο Erol Demirci. Υπό την επίδρασή του, αλλά κι επειδή με ενδιέφερε, ασχολήθηκα με την οφθαλμιατρική. Το τελευταίο έτος των σπουδών μου, πήγα στην Αμερική, στο Michigan, όπου υπήρχε μια πολύ εξελιγμένη κλινική πλαστικής χειρουργικής. Αποτάθηκα με ιδιαίτερη άδεια και όταν με δέχθηκαν παρακολούθησα τα μαθήματα. Έτσι εξελίχθηκε η σχέση μου με την πλαστική χειρουργική. Βέβαια την εποχή εκείνη στην Τουρκία ο κόσμος δεν είχε αισθητική έγνοια πλαστικής χειρουργικής, όπως γίνεται στις μέρες μας. Οι επεμβάσεις γίνονταν όταν υπήρχε ανάγκη υγείας για τον ασθενή. Π.χ. οι ασθενείς εγχειρίζονταν για πτώση βλεφάρων, επειδή δεν έβλεπαν. Στην Τουρκία η πλαστική χειρουργική και η οφθαλμιατρική εντάσσονται στον ίδιο τομέα. Ενώ στην Αμερική είναι ξεχωριστές ειδικότητες. Για να λάβεις την ειδικότητα αυτή πρέπει να σπουδάσεις επιπλέον δυο χρόνια.

■ **Τη δεκαετία του '80, η πολιτική κατάσταση της χώρας παρουσίαζε δυσκολίες. Τα χρόνια των σπουδών σας είχατε αρνητικές επιπτώσεις λόγω της κατάστασης;**

Δυστυχώς ήταν μια περίοδος με φοιτητικά επεισόδια στα πανεπιστήμια. Ήμασταν με τον φόβο διαρκώς. Οι επιθέσεις, οι τραυματισμοί, οι θάνατοι ήταν στην καθημερινότητα της πανεπιστημιακής ζωής. Υπήρξαν φίλοι μας, οι οποίοι γι' αυτό μόνο τον λόγο δεν αποπεράτωσαν τις σπουδές τους. Επίσης τότε, λόγω λανθασμένων εφαρμογών στον τομέα της ιατρικής, αρκετοί φίλοι μας δεν μπόρεσαν να λάβουν ειδικότητα. Οι υποψήφιοι ιατροί μόνον έπειτα από τη διετή υποχρεωτική στρατιωτική θητεία τους, μπορούσαν να αποταθούν για ειδι-

κότητα. Μετά από μας το σύστημα διαφοροποιήθηκε. Σήμερα και πριν την υποχρεωτική θητεία οι υποψήφιοι ιατροί επιτρέπεται να αποταθούν για ειδικότητα. Γι' αυτόν τον λόγο αρκετοί ιατροί της γενεάς μου, δηλ. του '82-'83, είναι πρακτικοί ιατροί. Εγώ είχα την τύχη να πάω στην Αμερική και να συνεχίσω τις σπουδές μου εκεί.

■ **Μπορείτε να μας μιλήσετε για τους ρυθμούς της εργασιακής καθημερινότητάς σας;**

Από το '89 και επί τριάντα χρόνια κάθε μέρα της εβδομάδας, δέχομαι τους ασθενείς στο Αρμενικό Νοσοκομείο Σουρπ Πιργκίτς. Τρεις μέρες της εβδομάδας, Τρίτη, Παρασκευή και Σάββατο, βρίσκομαι στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο και παραδίδω μαθήματα. Η διδασκαλία στο Πανεπιστήμιο είναι μια ενασχόληση που κάνω με ειδική άδεια.

■ **Εργάζεστε αρκετά χρόνια στο Αρμενικό Νοσοκομείο Σουρπ Πιργκίτς. Μπορείτε να μας μιλήσετε για το παρελθόν σας στο νοσοκομείο αυτό;**

Εργάζομαι στο Σουρπ Πιργκίτς επί τριάντα συναπτά έτη. Αρχισα την εποχή του αείμνηστου ιατρού Γερβάντ Χιτζάζογλου. Ήταν ένας από τους καλύτερους. Μάλιστα τους πρώτους μου φακούς, αυτός μου τους είχε δώσει. Το νοσοκομείο μας είναι εξοπλισμένο κατάλληλα και ανταποκρίνεται στις ανάγκες των ιατρών και των ασθενών του.

Οι ανάγκες μας για τεχνικό εξοπλισμό καλύπτονται από το νοσοκομείο αναλόγα με τη δαπάνη. Μας λείπει η σουίτα λέιζερ. Όμως την ανάγκη για σουίτα την εξασφαλίζουμε σε συνεργασία με άλλα νοσοκομεία. Το μεγαλύτερο πρόβλημα του νοσοκομείου μας είναι οι ανεπαρκείς αίθουσες εγχειρητηρίου. Μπορούν να εισαχθούν μόνον τέσσερις ασθενείς στο εγχειρητήριο. Υπάρχουν σχέδια για επέκτασή του, όμως αυτό απαιτεί μεγάλο οικονομικό κόστος. Η διοίκηση του νοσοκομείου είναι ανοιχτή και θετική ως προς τις ανάγκες των ιατρών του και αυτό θετικά στους ασθενείς, ώστε να έχουμε επιτυχημένα αποτελέσματα. Σήμερα η τεχνολογία και το όραμα είναι υποχρεωτικά για το νοσοκομειακό ίδρυμα. Τα νοσοκομεία που δεν εξασφαλίζουν τεχνολογική ανάπτυξη, παραμένουν «ασύγχρονα» και αδυνατούν να εξυπηρετούν τον ασθενή.

■ **Μιας κι έγινε κουβέντα για την τεχνολογία, μπορείτε να μας διευκρινίσετε; Στις μέρες μας η διάγνωση του ασθενή πραγματοποιείται σχεδόν σύμφωνα με τα πορίσματα της τεχνολογίας, δηλαδή των μηχανημάτων. Αυτή η κατάσταση**

πρόσωπα και άνθρωποι

πώς επηρεάζει τον «παράγοντα» ιατρό στη διαδικασία διάγνωσης και θεραπείας του ασθενή;

Σωστά. Στον χώρο μας, στην Ευρώπη και στην Αμερική π.χ., υπάρχουν οι λεγόμενοι optition. Ο ασθενής σύμφωνα με τη διάγνωση των optition, μπορούν να πάρουν τους φακούς τους. Αυτός βέβαια είναι ένας τρόπος ξεπερασμένος στην εκτίμηση του αριθμού του φακού που έχει ανάγκη ο ασθενής. Ο ειδικός οφθαλμίατρος εξετάζει το μάτι από κάθε πλευρά. Τις πιθανότητες για καταρράκτη, ωχρά κηλίδα, πίεση, κατάσταση νευριδίων του οφθαλμού κ.λπ.

Εκτός από τη χειρουργική επέμβαση, οφείλουμε στον ασθενή και κάθε είδους –συμβουλευτικού τύπου– εξυπηρέτηση. Το ίδιο ισχύει και για άλλους χώρους της ιατρικής επιστήμης. Αυτός όμως που σε τελική ανάλυση θα αξιολογήσει τα αποτελέσματα του υπέρηχου και του «εμάρ» και θα αποφασίσει για την επιβαλλόμενη θεραπεία, είναι ο ιατρός.

■ Ένας καλός οφθαλμίατρος μπορεί να κάνει διάγνωση χωρίς τη χρήση μηχανημάτων;

Μάλιστα. Η δική μου γενεά, αλλά και η προηγούμενη, μπορούν βάσει των γνώσεών τους να κάνουν διάγνωση χωρίς μηχανήματα. Μπορούμε να δουλέψουμε και με το χέρι. Η σύγχρονη όμως ιατρική εκπαιδεύει τους ιατρούς βάσει της τεχνολογίας. Επειδή κατά τις σπουδές, η πρακτική συνδυάζεται με τα τεχνολογικά πορίσματα, είναι υποχρεωμένοι οι ιατροί της νέας γενεάς να εργαστούν με μηχανήματα. Οι σημερινοί απόφοιτοι αδυνατούν να δώσουν αριθμό φακών χωρίς «ραπόρτο» της μηχανής.

■ Πώς το αξιολογείτε; Σήμερα η ανάπτυξη στον χώρο τεχνολογίας του ματιού, περιορίζεται μονάχα σε κάποιες χώρες; Εμείς βρισκόμαστε μπροστά, παράλληλα ή πίσω από τις αναπτυγμένες χώρες;

Οι τεχνολογικές δυνατότητες της Αμερικής, σε μερικά χρόνια εισέρχονται στην Τουρκία. Μάλιστα κάποτε ήμασταν πιο μπροστά από αυτούς. Π.χ. οι εφαρμογές λέιζερ για τους μύωπες εδώ, ξεκίνησαν νωρίτερα από την Αμερική. Και για τα φάρμακα ισχύει το ίδιο.

■ Μπορείτε να μας πείτε αν στις χειρουργικές επεμβάσεις ματιού ο ασθενής διατρέχει κίνδυνο να χάσει τη ζωή του;

Οι επεμβάσεις στο μάτι διαρκούν το πολύ μισή ώρα. Οι πλαστικές εγχειρίσεις διαρκούν περίπου μία ώρα. Όπως σε κάθε επέμβαση, έτσι και στις οφθαλμολογικές επεμβάσεις υπάρχει κάποιο ρίσκο θανάτου, που όμως δεν εξαρτάται από το είδος της επέμβασης, αλλά περισσότερο από τη γενική κατάσταση υγείας του ασθενή. Οι ασθενείς που έχουν άλλες οργανικές παθήσεις μπορεί κατά την επέμβαση να αντιμετωπίσουν κάποια προβλήματα. Όπως με τους ιατρούς κάθε τομέα της ιατρικής, έτσι και με τον οφθαλμίατρο, ο ασθενής πρέπει να μοιράζεται το ιστορικό υγείας του, προβαίνοντας στην κατάλληλη ενημέρωση.

■ Υπάρχει μια γενική εντύπωση σχετικά με τις εγχειρίσεις μυωπίας, ότι δεν είναι υποχρεωτικές και μάλιστα ότι η

χρήση φακών είναι καλύτερη, προτιμότερη. Μπορείτε να μας διαφωτίσετε σχετικά με αυτό;

Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο. Εγώ προσωπικά έκανα την επέμβαση αυτή σε αρκετούς ασθενείς αλλά και φίλους μου ιατρούς, και τη συνεχίζω. Η επέμβαση λέιζερ μπορεί να εφαρμοστεί εύκολα όχι μονάχα στους μύωπες, αλλά και στους υπερμετροπικούς και αστιγματικούς. Ο σκοπός της επέμβασης λέιζερ είναι να φθάσει ο ασθενής στο σημείο ορατότητας, δηλ. να βλέπει καθαρά και στο επίπεδο που θα 'βλεπε αν φορούσε φακούς επαφής ή κανονικούς φακούς. Η επιτυχία της επέμβασης είναι άνω των 95%. Ο ασθενής σε μερικές μέρες μπορεί να επιστρέψει στην εργασία του. Εφάρμοσα την επέμβαση λέιζερ για πρώτη φορά το 1990. Μέχρι σήμερα έχω επαφές με τον ασθενή αυτόν και κατά περιόδους τον εξετάζω.

■ Οι οφθαλμολογικές επεμβάσεις προτιμούνται περισσότερο στο άστυ ή στην επαρχία; Μπορείτε να κάνετε κάποια γενική αξιολόγηση περί αυτού;

Στις μέρες μας οι άνθρωποι του άστεως έχουν συνηθίσει τους φακούς. Τα γυαλιά χρησιμοποιούνται ακόμα και ως αξεσουάρ. Στην επαρχία και στην αγροτική κοινωνία οι άνθρωποι λόγω αισθητικής αποφεύγουν τους φακούς. Οι περισσότεροι ασθενείς μας ανήκουν στην αγροτική κοινωνία. Στις μικρές κοινότητες το γυαλί αποτελεί ταμπού, ακόμα και σήμερα. Οι νέοι που φορούν γυαλιά και είναι σε ηλικία γάμου, είτε άνδρες είτε γυναίκες, δεν αρέσουν την κατάσταση αυτή και για να διορθωθεί το πρόβλημα αποτείνονται σε κάθε είδους γιατρούς. Το μεγαλύτερο ποσοστό ασθενών αποτελούν οι ασθενείς αυτού του τύπου. Στο χωριό και την επαρχία το να φορά κανείς φακούς, θεωρείται κουσούρι, εμπόδιο στον γάμο.

■ Αναμένεται στον τομέα της επιστήμης σας κάποια συγκεκριμένη εφεύρεση ή εξέλιξη;

Αρκετοί τομείς της ιατρικής επιστήμης σήμερα αναμένουν «τη μεταμόσχευση κυττάρου». Στις τρεις κεντρικές μητροπόλεις του κόσμου, Λονδίνο, Παρίσι και Σιάτλ, γίνονται σχετικές εργασίες γύρω από τη μεταμόσχευση. Στην Τουρκία, στο Νοσοκομείο AIB της Πόλης, μια ομάδα ιατρών –μεταξύ των οποίων κι εγώ– κάναμε προσπάθειες μεταμόσχευσης κυττάρου. Όμως το Υπουργείο Υγείας αποδέχεται την προσπάθεια ως μεταμόσχευση οργάνου για την οποία χρειάζονται ειδικές άδειες. Γι' αυτό δεν καταφέραμε να αποπερατώσουμε τις εργασίες μας. Στην περιοχή Ερτζιές της Καισάρειας, κάποια κυρία ιατρός πραγματοποίησε εφαρμογές ως προς αυτήν την κατεύθυνση. Όμως το αποτέλεσμα δεν ήταν θετικό. Οι ασθενείς έχασαν το φως τους με αποτέλεσμα να σταματήσουν οι εργασίες. Η εφαρμογή ενέχει ρίσκα, διότι χάνεις τους περισσότερους ασθενείς σου. Μπορεί να εφαρμοστεί μονάχα σε ασθενείς που έχουν ικανότητα όρασης κατά 10%.

Σήμερα η μεταμόσχευση κυττάρου επέτυχε σε ασθενείς με πρόβλημα νωτιαίου μυελού, όπως μεταμόσχευση μυελού. Για να γενικεύσω, η μεταμόσχευση κυττάρου είναι μια εφεύρεση που συσχετίζεται με την αθανασία και θα ανοίξει

εποχή στην ιστορία της παγκόσμιας ιατρικής επιστήμης.

■ **Μπορείτε να μας διαφωτίσετε σχετικά με την «ωχρά κηλίδα»;** Στην περιοχή ρετίνας, πίσω από το μάτι και κοντά στο νεύρο, υπάρχει ένα σημείο πολύ μικρό, 200 ημικρονίων. Εδώ βρίσκεται η ωχρά κηλίδα. Όταν προκύψει βλάβη στο σημείο αυτό, ο ασθενής ο οποίος έχει την ικανότητα όρασης 100%, μπορεί ξαφνικά να χάσει την όρασή του. Η όραση μπορεί να περιοριστεί και ως 10%. Εφαρμόζουμε θεραπείες για να μην χάσει εντελώς το φως του ο ασθενής. Αυτή η κατάσταση σχετίζεται με την κληρονομικότητα και τη γήρανση. Στην εποχή μας, που το όριο ζωής έχει επιμηκυνθεί, συναντάμε πολλές ασθένειες οι οποίες συσχετίζονται με τη γήρανση του κυττάρου. Το Alzheimer π.χ. είναι μια από τις ασθένειες αυτές. Για όλες τις ασθένειες αυτού του είδους η λύση είναι η μεταμόσχευση του κυττάρου.

■ Υπήρξαν Ρωμιοί συμφοιτητές σας την περίοδο των πανεπιστημιακών σας σπουδών στο Τζερράχπασα;

Μάλιστα. Συμφοιτητές μου ήταν ο πρακτικός ιατρός κ. Καρανικόλας, ο οποίος έχει συνταξιοδοτηθεί και ο καρδιοχειρουργός κ. Αυξέντιος Καλαγκός. Ήμασταν οι τελευταίοι Ρωμιοί «Σαμουράι» της ιατρικής επιστήμης. Αν δεν απατώμαι, μετά από μας δεν υπήρξαν άλλοι νέοι που ακολούθησαν ιατρικές σπουδές στην Τουρκία.

■ Σε ποια σχολεία φοιτούν τα παιδιά σας σήμερα; Προτιμάτε τα ομογενειακά σχολεία ή τα κολλέγια;

Η φοίτηση στη Σχολή Ισίκ ήταν προτίμηση της κόρης μας. Είχε αρχίσει στο ιδιωτικό νηπιαγωγείο της Νεσέ Ερμπερκ και συνέχισε στο κολλέγιο. Τον γιο μου τον στείλαμε στο Δημογραφικό Εργαστήριο της Αγίας Τριάδας. Ο ίδιος αποφάσισε να συνεχίσει στο Νηπιαγωγείο του Ζαππείου στο οποίο και συνεχίζει. Στο Ζάππειο απέκτησε φιλικό κύκλο και επιθυμεί να παραμείνει. Η κόρη μου κάνει ιδιωτικά μαθήματα για να προχωρήσει τα ελληνικά της. Αυτό που εγώ επιθυμούσα για την κόρη μου ήταν να κάνει Δημοτικό στο Ζάππειο και αν χρειαζόταν μακροπρόθεσμα να συνέχιζε σε άλλο σχολείο. Όμως δεν έγινε έτσι.

■ Έχετε δραστηριοποιηθεί στα κοινοτικά μας. Τι μπορείτε να μας πείτε για την κοινοτική σας δράση;

Επί πολλά συνεχόμενα έτη είμαι Πρόεδρος της Κοινότητας Βαθυρύακος. Η κοινότητά μας δεν έχει μεγάλη οικονομική δύναμη. Όμως κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας στις σημαντικές συνθήκες. Π.χ. μεταφέραμε στο όνομα της Κοινότητας τον τίτλο ιδιοκτησίας της Σχολής του Βαθυρύακος και το νοικιάσαμε στο Βακούφι του Κοτς. Πρόκειται για ένα κτίριο 400 τετρ.μ. ανά όροφο και αξιοποιείται ως ξενώνας των καθηγητών του Πανεπιστημίου Κοτς. Έτσι έχουμε ένα σεβαστό ποσό από την ενοικίαση. Τη δαπάνη της ανακαίνισης ανέλαβε ο Κοτς. Συναφώς με την αξιοποίηση του βακουφικού αυτού κτιρίου, είχαμε τη μεγάλη ηθική υποστήριξη του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου. Επίσης έχουμε και κάποια μαγαζιά τα οποία και αυτά ενοικιάζονται.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΙΩ ΤΣΟΚΩΝΑ

ΕΥΚΛΗΜΑ ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΣΤ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

ΤΥΧΟΔΙΚΤΕΣ ΣΤΟΝ ΘΡΟΝΟ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Θ Ισαάκιος και οι άλλοι

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΝΕΟ Βιβλίο

ΠΑΝΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Ο ΖΟΔΟΠΑΝΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Διηγήματα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΕΜΒΟΣ

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΑΪΡΗΣΘεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών,
Ρευματοαρθρικών παθήσεων
και Αθλητικών κακώσεων

Επισκέψεις κάθε μέρα 12.00 - 21.00 εκτός Σαββάτου

Λεωφ. Ποσειδώνος και Παρθενώνος 1, ισόγειο
Τηλ.: 210 9843810, 210 9834227 Fax: 210 9812504
www.kairis.gr**Dr. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΟΛΑΣ****ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ****ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ METROPOLITAN**

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣΑλκυόνης 18α, Π. Φάληρο 175 61 Τηλ./Fax: 210-98 28 894
(έναντι Ι.Ν. Αγ. Αλεξάνδρου, στον Φλοίσβο) Κινητό: 697-2201044
Β' Ιατρείο: Πάρνηθος 32, Σαρωνίδα Τηλ.: 22910 55019**Δρ. ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ**

MD, Dipl. rer. nat., PhD

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ**

Υπεύθυνη τμήματος Ειδικών Θεραπειών

& Δερματοχειρουργικής, Νοσ. "Α. Συγγρός"

Βασ. Σοφίας & Χατζηκώστα 7 Τηλ. 6937 191322
ahatzi@med.uoa.gr 210 6411766**Δρ. ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ****ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ****ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΩΝ**ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣ. GREAT ORMOND STR. ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΠΑΝ/ΜΙΩΝ HARVARD και COLUMBIA ΗΠΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 4 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 210 36 02 745 • ΟΙΚΙΑΣ 210 98 33 413
ΚΙΝΗΤΟ 6932 414 943 e-mail: prdrsant@otenet.gr**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ****ΙΑΤΡΟΣ****ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ**Δημ. Σούτσου 7, Πλατ. Μαβίλη, Αθήνα
Πλησίον Σταθμού Μετρό Μέγαρο Μουσικής

Δέχεται με ραντεβού

Τηλ.: 210 64 27 956 Κινητό: 694 49 42 103

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

και ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΓΟΥΓΟΥΔΗΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ,
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ 1 και ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ. 210.9848482**ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΤΡΑΝΙΔΗΣ**

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται κάθε μέρα 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ.,
πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει**Αλκυόνης 25 - Π.ΦΑΛΗΡΟ**

Τηλ. Ιατρείου 210 9831509, οικίας 210 9814675

Δρ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΣΙΜΑΣΚΟΣ**MARIA N. ΣΙΜΑΣΚΟΥ**

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Αν. Καθηγητής - Διευθυντής Πανεπιστημιακής Ω.Ρ.Λ.

Κλινικής Δ.Π.Θ.

Δέχεται με ραντεβού

Σωκράτους 97 και Δαβάκη Καλλιθέα

Τηλ. 210 9589352, Fax 210 9586952, Κιν. 6944 396597

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 9-1 και 5-8 επί συνεντεύξει

Σόλωνος 52 και Ομήρου, 5ος όροφος Αθήνα

Τηλ. 2103615867 Κιν. 6937120360

ΟΥΡΑΝΙΑ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΠΑΙΔΟΨΥΧΟΛΟΓΟΣMSc στην Αναπτυξιακή Ψυχολογία
στο Παν/μιο Λονδίνου• Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής-Υπερκινητικό-
τητα (ΔΕΠ-Υ) • Δυσλεξία • Μαθησιακές δυσκολίες •
Συμβουλευτική

Κιν.: 6938 372194

raniatop@hotmail.com

Λακωνίας 33 (metro Πανόρμου), Αθήνα

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ**ΧΡΙΣΤΙΝΑ Α. ΟΖΟΥΛΕΡ**

Δέχεται από τις 10.00-13.00. και 17.00-20.00

Έλλης 16 (Έδερ) Παλ. Φάληρο

Τηλ. Φυσικ/τηρίου 210 9832978, Κιν.: 6944958130

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ**ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ**

Επ. Καθηγητής Οφθαλμολογίας SMU

Διευθυντής Οφθαλμολογικής Κλινικής

Νοσοκομείου Metropolitan

www.eyelaser.gr

Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Π. Φάληρο 210 9881800

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Κ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ-

ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Μετεκπαιδευθείς στην

Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών

Παρθενώνος 5 (στάση Μπάτης) Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9824212 οικίας: 210 96 7740

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΗΛΙΑΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Ατλαντος 15 - 17 (Στάσις Φλοίσβου)

Π. ΦΑΛΗΡΟ Τηλ. 2109825346

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αμφιτρίτης 12, Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9838877, κιν.: 6944 475212

e-mail: k.zisiadis@gmail.com

Δρ. ΕΛΕΥΘ. Α. ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Ομ. Καθηγητής Ωτορινολαρυγγολογίας

Πανεπιστημίου Αθηνών

Επίτιμο Μέλος Γερμανικής Εταιρείας
Ωτορινολαρυγγολογίας και Χειρουργικής
Κεφαλής-Τραχήλου

www.drferekidis.com

Σόλωνος 18, Κολωνάκι Τηλ.: 2103603731

ΑΠΟΦΟΙΤΟΣ**ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**Α.Π.Θ. 28 ετών, (καταγωγή από Πόλη) ζητά εργασία ως
οδοντίατρος στον χώρο. Τηλ. 6949282872**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ**

Χειρ. Οδοντίατρος

ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

Τοποθετούνται εμφυτεύματα-Εφαρμογές LASER

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

Αγγέλου Σικελιανού 12, Ν. Ψυχικό

Τηλ.: 210.6740.777 - Fax: 210.6740.900

ΜΕΤΤΙΣΟΠΟΥΛΟΣ**ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ**

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΟΜΗΡΟΥ 64 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΤΗΛ: 210 9359539 - 210 9344690

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ
ΕΔΩ!

Τηλ. 210 8817341 - 210 8818992

Επισκεφθείτε την ανανεωμένη ιστοσελίδα
μας που περιλαμβάνει ηλεκτρονικό κατά-
στημα βιβλίων, άρθρα και εκδηλώσεις
από τον Πολίτη.**WWW.TSOUKATOU.GR**

Εκδόσεις Τσουκάτου, Εκδόσεις Λέμβος, Εφημερίδα «ο Πολίτης»

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΠΠΗΛΑΤΩΝ ΑΜΑΞΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ

Ούτε στον ύπνο τους δεν μπορούσαν να το ονειρευτούν, ότι στην Πλατεία της Πριγκή-που που στάθμευαν τα ιππήλατα αμάξια μετά από 56 χρόνια ο Δήμος Πριγκηποννήσων θα έσπινε έναν προσωρινό κινηματογράφο, που εγκαινιάστηκε στις 16/7/2020. Σαν επανάσταση θα το έβλεπαν όσοι έζησαν το νησί τα χρόνια που σε τούτη την πλατεία δεν μπορούσες να παραμένεις πολλή ώρα, μιας και μύριζε από τις ακαθαρσίες των αλόγων και οι μύγες σε τσίμπαναν συνέχεια.

Έτσι την Πέμπτη 16 Ιουλίου 2020 ο Δήμος Πριγκηποννήσων, που από την αρχή του χρόνου κατήργησε τις παραδοσιακές ιππήλατες άμαξες στα νησιά, αποφάσισε να εκμεταλλευτεί τον χώρο στάθμευσής τους, δημιουργώντας έναν υπαίθριο προσωρινό κινηματογράφο, με την τοποθέτηση 200 καρεκλών με αποστάσεις, λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού.

Πριν την έναρξη της ταινίας ο γνωστός Τούρκος καλλιτέχνης Cahit Berkay έπαιξε για το κοινό δύο μουσικά κομμάτια. Η πρώτη ταινία που προβλήθηκε ήταν εγχώρια με πρωταγωνιστές την Türkan Soray και τον Kadir İnanır. Η πλατεία, εκτός από καθημένους, είχε και πάρα πολλούς όρθιους που ήρθαν να απολαύσουν την άνευ εισιτηρίου ταινία.

Serco Eksiyen – Στάθης Αρβανίτης

ΚΟΡΝΗΛΙΑ ΤΣΕΒΙΚ - ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

Η Πόλη της καρδιάς μας

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΩΜΑΤΑ ΑΠΟ
ΤΙΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ ΤΟΥ '70 ΚΑΙ ΤΟΥ '80

«Η ζωή μας κατρακύλησε μαγικά σε έναν καμβά με πολλά χρώματα της Ανατολής, σε αντανάκλαση με το παιχνίδισμα του φωτός της Κων/πολης. Γκρίζοι και παγεροί οι χειμώνες με λύπες και στεναγμούς. Ηλιόλουστα και θερμά τα καλοκαίρια, με απερίγραπτες χαρές και ευτυχίες. Ήταν οι αλλοτινοί χρόνοι που πέρασαν, αλλά και συνετέλεσαν στο ξετίναγμα μιας γενεάς. Της δικής μας γενεάς. Ήταν μια διαδρομή, όπως όλες οι άλλες. Χωρίς επιστροφή...».

Ξεκίνησα την περιγραφή του νέου βιβλίου της Ελλόγιμης Δρ. Φιλολόγου Καθηγήτριας κ. Κορνηλίας Τσεβίκ Μπαϊβερτιάν, αναφερόμενος στο χαρακτηριστικό γραπτό του οπίσθιου εξωφύλλου του βιβλίου, το οποίο εκδόθηκε πρόσφατα στην Αθήνα με τον επάνω αναφερόμενο τίτλο από τις Εκδόσεις Τσουκάτου».

Πρωτίστως μας θέλγει ο τίτλος, πραγματικά για όλους εμάς η Πόλη όπου γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε είναι «η Πόλη της Καρδιάς μας».

Στα προλογικά η συγγραφέας αναφέρει λέγοντας: «Ποια ήμουν; Εγώ η γεννημένη και μεγαλωμένη ως Ρωμιά της Πόλης –με ό,τι σημαίνει αυτός ο όρος ιστορικά απόγονος της βυζαντινής Κ/πολης...-, ως μέλος μιας χούφτας εναπομεινάντων ομογενών».

Η αφήγηση και οι περιγραφές ξεκινούν με τα παιδικά της χρόνια, σχολική ζωή, αθλητικοί σύλλογοι, τα πρώτα ψυχαγωγικά μέσα, το ραδιό-

φωνο, το πικάπ, η τηλεόραση, το σινεμά και η συμβολή τους στην καθημερινότητά μας, η μόδα και το ντύσιμο, η επικοινωνία και τα μέσα επικοινωνίας, η φωτογραφία και τα άλμπουμ, τι τρώγαμε, τι πίναμε στο κυριακάτικο τραπέζι... και καταλήγει αναφερόμενη στα κοινοτικά μας και στους Ελλαδίτες και Νεοπολίτες.

Τα περισσότερα τα έχουμε ζήσει και βιώσει. Ο γράφων «λόγω ηλικίας» έζησε και τις πολύ χαρακτηριστικές δεκαετίες 50-60-70, ίσως με το έναυσμα που έδωσε η αγαπητή συγγραφέας, να τολμήσει να τα συναθροίσει προς έκδοση. Να αναφέρω ένα μόνο παράδειγμα, όταν φοιτούσαμε στο Δημοτικό Ταταούλων, (δεκαετία 50) με τη λήξη του σχολικού ωραρίου, όλη η πλατεία Ταταούλων γέμιζε με μαύρες ποδιές και λευκά ωραιότατα γιακαδάκια.

Το βιβλίο είναι στην κυριολεξία μια συνοπτική μελέτη ορισμένης περιόδου της ιστορίας του 20ου αιώνα και θα συγκινήσει κάθε αναγνώστη και κυρίως τους συμπολίτες μας.

Συγχαίρουμε την αγαπητή συνάδελφο Καθηγήτρια Φιλολόγο Δρ. κ. Κορνηλία Τσεβίκ Μπαϊβερτιάν, για το πολυσχιδές συγγραφικό της έργο, το οποίο εύχομαι με σθένος και δύναμη να το συνεχίσει και την ευχαριστώ για την τιμητική αφιέρωση στον γράφοντα ενός εκ των πρώτων αντιτύπων του συγγράμματος.

Αντ. Στεφ. Παριζάνος

"ΧΑΡΗ... ΤΟΛΟΓΟΝΤΑΣ"

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΟΥΝΗ»

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΓΑΝΤΖΟΥΔΗ

Είναι λυπηρό, αγαπημένε μου αναγνώστη, εν έτει 2020 να μπαίνουμε στη διαδικασία να υπερασπιστούμε έναν συνάνθρωπό μας και τα δικαιώματά του. Είτε έκανε κάποιο λάθος είτε όχι. Δεν θα το κρίνουμε εμείς αυτό, δεν (πρέπει να) μας αφορά. Ποιοι είμαστε όλοι εμείς και με ποια δικαιώματα θα πούμε σε κάποιον πώς θα ζήσει και τι επιλογές θα κάνει; Όλα αυτά στις μέρες μας (αν με ρωτάς) θα έπρεπε να θεωρούνται αυτονόητα. Κάποιοι τα θεωρούν, κάποιοι άλλοι πάλι όχι και, με το πληκτρολόγιο ανά χειράς, περιμένουν το στραβοπάτημα κάποιου για να τον κρξουν ικανοποιώντας με αυτόν τον τρόπο ποιος ξέρει τι.

Όπως θα κατάλαβες, αγαπημένε μου αναγνώστη, αναφέρομαι στο περιστατικό με την Ιωάννα Τούνη. Πριν σου πω κάτι περισσότερο, θα ήθελα να σου ξεκαθαρίσω πως τα πράγματα που γνωρίζω για τη συγκεκριμένη κοπέλα είναι ελάχιστα. Όπως το ότι είναι πρώην παίκτρια reality (My Style Rocks), πως έχει δυνατή παρουσία στα social media μέσα από τα οποία μοιράζεται πολλές στιγμές με τους followers της και πως ο τρόπος ζωής της ενδιαφέρει πολύ τα life style (λέμε τώρα) sites της χώρας μας. Αυτά! Τίποτα περισσότερο. Και αυτό γιατί αυτός ο τρόπος ζωής δεν μου προκαλεί κανένα ενδιαφέρον. Αλλά σε αυτή την περίπτωση μιλάμε για δικαιώματα και στη θέση της Ιωάννας Τούνη θα μπορούσε να είναι οποιαδήποτε κοπέλα, οποιοσδήποτε άνθρωπος.

Πριν λίγο καιρό λοιπόν, η συγκεκριμένη κοπέλα είδε τον εαυτό της να πρωταγωνιστεί σε ροζ βίντεο στο διαδίκτυο. Δεν το αρνήθηκε. Ίσα ίσα που το παραδέχτηκε με θάρρος. Το θέμα είναι πως ποτέ δεν έδωσε τη συγκατάθεση της για τη δημοσιοποίηση του βίντεο. Ο πρώην φίλος της (και συνεργάτης), το ανέβασε στο διαδίκτυο και οι απανταχού ηθικολόγοι έσπευσαν να την κατακρίνουν. «Καλά να πάθεις...», «Ήθελες και τα έπαθες...», «Σιγά μην τη λυπηθούμε...», «Τσόκαρο...», είναι μερικά από τα μηνύματά τους. Και αναρωτιέμαι, αγαπημένε μου αναγνώστη, τι είναι αυτό που προκαλέσει την οργή τους; Το γεγονός πως μια κοπέλα κάνει σεξ; Το γεγονός πως αποφάσισε να βιντεοσκοπήσει τη στιγμή; Μήπως τους ενοχλεί ο τρόπος ζωής της συγκεκριμένης κοπέλας; Η εμφάνισή της; Και αν τους ενοχλούν και τους εξοργίζουν όλα αυτά, δεν τους εξοργίζει η απόφαση του πρώην φίλου της να δημοσιοποιήσει μια προσωπική τους στιγμή;

Έχουμε μπερδέψει λίγο τα πράγματα, αγαπημένε μου αναγνώστη. Το ότι μια γυναίκα έχει επιλέξει να ζει με τον συγκεκριμένο τρόπο ή της αρέσει να είναι σέξι, προκλητική, να κάνει σεξ και να βιντεοσκοπεί τη στιγμή, δεν δίνει σε κανέναν το δικαίωμα να τη διασύρει, να την εκβιάζει, να τη χλευάζει. Νομίζω πως αν όλοι αυτοί σκεφτόντουσαν πως στη θέση της Ιωάννας θα μπορούσε να είναι ένας δικός τους άνθρωπος, δεν θα ήταν τόσοι σκληροί και άδικοι μαζί της.

Είμαστε λοιπόν, μαζί με κάθε Τούνη γιατί ο κάθε άνθρωπος είναι ελεύθερος και έχει δικαιώματα.

Είμαστε μαζί με κάθε Τούνη για να μην υπάρξει στο μέλλον καμία κοπέλα που θα φοβηθεί να μιλήσει.

Είμαστε στο πλευρό των γονιών της κάθε Τούνη για να τους χαρίζουμε δύναμη και συμπαράσταση.

Είμαστε απέναντι σε όποιον καταπατά την ατομική ελευθερία κάποιου και τα δικαιώματά του.

Και τέλος, αγαπημένε μου αναγνώστη, είμαστε μαζί με κάθε Τούνη για να μην συμβούν ξανά στο μέλλον περιστατικά όπως αυτό με τη νεαρή φοιτήτρια Λίνα Κοεμπτή, η οποία έπεσε από τον ένατο όροφο της εστίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, τον Νοέμβριο του 2016 επειδή κάποιος δημοσίευσε φωτογραφίες από προσωπικές της στιγμές στο διαδίκτυο.

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΓΙΓΟΥΡΤΣΗ

η Αγία Σοφία η κληρονομιά της και η «νέα» Τουρκία

Η πρόσφατη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, όσο επώδυνη και δυσάρεστη εξέλιξη και αν είναι για πολλούς από εμάς, δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά τις διμερείς σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας, δεν είναι μια ελληνοτουρκική διένεξη αλλά ένα ζήτημα με ευρύτερων διαστάσεων που σχετίζεται με τον προσανατολισμό της ίδιας της χώρας, την πορεία της, τη σχέση της με τον δυτικό κόσμο, την Ευρώπη –βεβαίως και την Ελλάδα– και, ως εκ τούτου, θέτει ζητήματα πολιτιστικής κληρονομιάς και διαθρησκευτικών σχέσεων σε επίπεδο διεθνές και υπερθνητικό. Επ’ ουδενί επίσης πρέπει να συνδέεται το ζήτημα με την τύχη των οθωμανικών μνημείων στην Ελλάδα, σήμερα. Άλλωστε δεν υπάρχει αντίστοιχο με την Αγία Σοφία οθωμανικό μνημείο στην Ελλάδα που να μπορεί έστω και στο ελάχιστο να συγκριθεί με το μείζον αυτό μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ:

Μετά τις ανακατατάξεις του περασμένου αιώνα, τους πολέμους της περιόδου 1912-1922, την ανταλλαγή των πληθυσμών (1923) πρυτάνευσε, και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου, η λογική της εθνικής ομογενοποίησης που σήμαινε μεταξύ άλλων το σβήσιμο της μνήμης «του άλλου». Έτσι τοπωνύμια άλλαξαν, μνημεία γκρεμίστηκαν ή άλλαξαν χρήση, το σύνολο των νεκροταφείων και από τις δύο πλευρές καταστράφηκε. Εξαίρεση βεβαίως οι περιοχές όπου ρητώς είχαν εξαιρεθεί από την ανταλλαγή (ελληνική Θράκη αφενός, Κωνσταντινούπολη, Ίμβρος και Τένεδος αφετέρου).

Έκτοτε πολλά πράγματα άλλαξαν. Ανάμεσά τους και ο τρόπος αντιμετώπισης των μνημείων «του άλλου». Σταδιακά, σε Ελλάδα και Τουρκία άρχισε να υπάρχει περισσότερος σεβασμός στην πολιτιστική ετερότητα, την κληρονομιά και τη διαχείρισή της. Σε κάποιες περιπτώσεις, το βυζαντινό και οθωμανικό παρελθόν αντίστοιχα, αντιμετωπίστηκαν ως μια κοινή κληρονομιά, ως στοιχείο ενότητας των λαών.

Παρά τα ελπιδοφόρα αυτά βήματα, τα τελευταία χρόνια είδαμε –στην Τουρκία τουλάχιστον– μια αντίστροφη πορεία αναφορικά με τον σεβασμό τέτοιων μνημείων. Το γεγονός συνδέεται με τη σταδιακή ισλαμοποίηση της κοινωνίας και τον αντίστοιχο περιορισμό της εκκοσμίκευσης και του εκδυτικισμού της. Επιπλέον αυτής της οπισθοπορείας, κίνηση με εξαιρετικά υψηλό συμβολισμό, αποτελεί η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί. (Το μοντέλο της μετατροπής βυζαντινών ναών-μουσείων σε τεμένη δοκιμάστηκε πρώτα, μεταξύ των άλλων, και σε διάφορες άλλες σημαντικές εκκλησίες της Αγίας Σοφίας: στη Βιζύη και την Αίνο της Θράκης, στη Νίκαια της Βιθυνίας, στην Τραπεζούντα του Πόντου.)

Η μετατροπή της Αγίας Σοφίας της Κωνσταντινούπολης σε τζαμί εντάσσεται στη λογική της κατάκτησης, της κατάχρησης και της ιδιοποίησης της κληρονομιάς του άλλου καθώς και την εν γένει επιβολή ενός μοντέλου κοινωνικής και πολιτικής πρακτικής που βρίσκεται πολύ μακριά από τις αξίες και τις αρχές αυτού που στην Ευρώπη ονομάζουμε «πολιτι-

σμό, δημοκρατία, ελευθερία, σεβασμό στην ετερότητα κ.λπ.». Πρόκειται για μία στιγμή σταθμό στην ιστορία του μνημείου, αλλά και της ίδιας της χώρας. Σηματοδοτεί την απομάκρυνσή της Τουρκίας από τις αρχές του δυτικού-ευρωπαϊκού πολιτισμού, του ίδιου πολιτισμού, ωστόσο, προς τον οποίο είχε στραφεί η Τουρκία τα τελευταία 100 περίπου χρόνια, μέσα από τις ριζοσπαστικές όσο και ρηξικέλευθες μεταρρυθμίσεις του ιδρυτή του τουρκικού κράτους Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ.

Αυτή, ωστόσο, είναι σήμερα η κυρίαρχη τάση στην πλειοψηφία της πολιτικής ηγεσίας της Τουρκίας. Φοβάμαι, πως για λόγους δημόσιας παιδείας, κοινωνικής και πολιτικής αγωγής, αντίστοιχη είναι και η τάση στην πλειοψηφία των Τούρκων πολιτών. Η μειοψηφία που αντιτίθεται, δεν ακούγεται, απλά διότι –όπως επεσήμανε και ο νομπελίστας συγγραφέας Ορχάν Παμούκ– στην Τουρκία δεν υπάρχει πλέον αρκετή ελευθερία για να ακουστεί.

Η Αγία Σοφία υπήρξε ένα κτίσμα που, από τη στιγμή της κατασκευής και μέχρι σήμερα, λειτούργησε φέροντας πάνω του υψηλούς συμβολισμούς. Ένας ναός για τη Σοφία του Θεού πάνω στα ερείπια του ναού της Αρτέμιδος, όπως τον ήθελε ο Μέγας Κωνσταντίνος, έγινε, επί Ιουστινιανού, ο μεγαλύτερος ναός της μιας και μόνης, κατά τη βυζαντινή πολιτική αντίληψη, αυτοκρατορίας επί γης, της ρωμαϊκής Οικουμένης. Λειτούργησε ως εκκλησία για 915 χρόνια και υπήρξε για 1.000 περίπου χρόνια ο μεγαλύτερος ναός και το μεγαλύτερο σκεπαστό κτίριο στον κόσμο.

Ο Μωάμεθ ο Πορθητής τη μετέτρεψε στο πρώτο τζαμί της δικής του Αυτοκρατορίας, προσπαθώντας να καταδείξει τη συνέχεια με το παρελθόν της και να τονίσει συγχρόνως την ανωτερότητα της δικής του νέας εποχής. 1η Ιουνίου 1453 έγινε μέσα στον ναό η πρώτη μουσουλμανική προσευχή.

481 χρόνια μετά, το 1934, ο Ατατούρκ μετατρέπει το τζαμί σε μουσείο που αναδείκνυε και παρουσίαζε τόσο το χριστιανικό όσο και το ισλαμικό παρελθόν του ναού. Τα ψηφιδωτά αποκαλύπτονται, αλλά και ισχυρά ισλαμικά σύμβολα παρα-

μένουν στον χώρο. Η Αγία Σοφία γίνεται σύμβολο ειρήνης, καταλλαγής, σύμβολο που παρουσιάζει με τρόπο συνθετικό και ενωτικό τους 15 αιώνες ζωής του κτιρίου και φέρνει κοντά λαούς και θρησκείες στο πλαίσιο μιας χώρας και μια κοινωνίας σύγχρονης, κοσμικής, δυτικοτρόπης, ανεξίθρησκης. Το «θαύμα» άντεξε 86 χρόνια.

Η αντίδραση της ισλαμιστικής-συντηρητικής πλειοψηφίας της τουρκικής κοινωνίας στην κεμαλική παράδοση υπέβασκε, αναπτυσσόταν λάθρα και τελικά ξεπήδησε και γιγαντώθηκε όταν της δόθηκε η ευκαιρία, εκμεταλλευόμενη τα λάθη και τη δημοκρατική επίφαση του προηγούμενου καθεστώτος. Τώρα ήρθε η ώρα η σιωπηρή και καταπιεσμένη, κάποτε, πλειοψηφία να πάρει τη ρεβάνς.

Η πορεία προς την ισλαμοποίηση δεν θα μπορούσε να βρει ισχυρότερη συμβολική έκφραση από τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας και πάλι σε τζαμί.

Αυτή τη φορά ωστόσο η Αγία Σοφία δεν θα είναι ο ναός σύμβολο για την κυρίαρχη θρησκεία μιας πολυεθνικής, πολυθρησκευτικής, πολυπολιτισμικής αυτοκρατορίας που απλώνεται σε τρεις ηπείρους, όπως ήταν η οθωμανική και παλαιότερα η βυζαντινή. Εκπροσωπεί πλέον την στρόφη μιας κοινωνίας και μιας χώρας που επιλέγει να πορευτεί στο εξής, όλο και περισσότερο, με τον εθνικισμό, τον ισλαμισμό, την εσωστρέφεια, τον θρησκευτικό διαχωρισμό, τον πόλεμο των πολιτισμών, τη μειωμένη ανεκτικότητα, την απομόνωση της διαφορετικότητας, την περιορισμένη ελευθερία: παρά ταύτα διατηρείται, επό του παρόντος, και ένα προπέτασμα δυτικοφανούς δημοκρατίας.

Αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της «νέας» Τουρκίας που με περηφάνια αυτοπαρουσιάζεται ως περιφερειακή δύναμη, που φιλοδοξεί να κυριαρχήσει στην περιοχή μας. Κοντολογίς μια χώρα που απομακρύνεται κάθε μέρα από την κοινή πορεία με τον δικό μας, τον δυτικό/ευρωπαϊκό κόσμο, με τον οποίο οι διαφορές και οι αποκλίσεις αναμένεται να μεγαλώσουν.

Η Τουρκία που ξέραμε δεν υπάρχει πλέον. Η «νέα Τουρκία» που γεννιέται μας είναι άγνωστη και ελάχιστα ελκυστική.